

ترنودون

پنجشنبہ ۲۹ جوزا ۱۳۵۴
۲۹ جمادی الثانی ۱۳۹۵
۱۲ - جون ۱۹۷۵

شمارہ ۵-۱۳

از زیباییان هنرمند المان

پترو ل جهان رادر نور دید

دوشیزگان دانیوپ

پولیس در جستجوی نفر چهارم

خجسته ومیمون بادروز مادر

حماسه مادر

کتاب در آغوش خانواده ها یا خانواده ها در آغوش کتاب

فرش خانه -

کودکی خارق العاده که یکشنبه ره صدساله می پیماید

کوچکترین جمهوریت اروپا کشور یکه اساس آنرا يك سنگتراش گذاشت.

تابلو های متن:

نقاشی و تخیل فریده غوث از احساس يك مادر (مودت از صفحت کشور)

سمبول از مهر وعواطف ما در به عنوان (مادر حامی زندگي) انتخاب از آثار غرپ ..

عکس های داخلی متن مجله را آژانس باختر و تباغلی مسعود شمش تهیه کرده اند.

حقوق دنیایی پنداشته و ارشاد میکند که بهشت زیر قدمهای مادر است تا با این ارشاد عظیم انسانیکه رضای اوتعالی «ج» رami جوید و امید وار است دو جهان دیگر سر افکنده نباشد و از نعمات الهی بر خور دار گردد، در خدمت مادر و در حفظ حرمت و احترام مقام بزرگ او تقصیر نوزده و در درگاه سرشار از لطف و صفای مادرا نه او ناسپاس نشود و عصیان نوزده .

يك وجهه كرامت انسان و تمیيز اواز ديگر جانداران جز اين چه خواهد بود كه پيوند او از آغاز مرحله عبور از عدم بوجود تا پايان عمر با آنانيكه وسيله هستي او گرديده اند انفصال پذير نيست و اين از آنجانشي ميشود كه انسان تنها محصور غرايز مادي نميباشد در حاليكه مواليد ساير انواع چيه هميكه ارتباط لب و دهش با پستان مادر قطع نشود نياز مادي اومسير ديگري يافت علايق او با يگانه موجودي كه بنام مادر باو نياز داشت قطع ميگردد .

زنيكه با خون و شيره جان خود طفل را دنيا مي آورد و پرورش ميدهد ، شب ها بر بالين او بيدار مي ماند و هر رنج والمي را بجان مي خرد تا فرزندش منازل حيات را بي تشويش و فارتغال از ناملایم وانفصال بگذراند تا موجودي شود صالح و فاضله دار است ، موجود يست كريم و عنصر يست ضامن سعادت ورفاه جامعه ، بنیان گذار تمدن و علمبردار خدمت است در راه كمال بخشيدن به بشريت و اطاعت از فرمان خداوند (ج) كه سعي در طريق كمال و اعتلا را از فرايض انسان گردانيده است .

با اين اذعان و اعتراف بواقعيت است ، واقعيتي كه از آغاز آفرينش جاري شده و تا پايان دنيا لايتنهاي دوام دارد كه در پهلوي ديگر سنن و عنعنات ملي مخصوصا در ساحة معنوي موقع يافته ايم به قيمت موجود يكه منزلت و حرمت او بي پايان است بيش از هر وقت ديگر ملتفت باشيم و در روشنايي تعاليم اخلاقي ، دساتير اسلامي و هميژات خجسته ملي سال يكبار روزي را بنام روز مادر تجليل نناميم تا با اين تجليل از يك طرف حق بر آورده گردد و از جانب ديگر مادران به مكلفيت ها و مسؤوليت هاي ملي و بشري شان كه از ناحيه تربيت و پرورش فرزندان سزاوار زندگي ، مجهز با فضايل و كرامات معنوي و آماده براي خدمت بوطن و مردم به آنان راجع ميشود ملتفت گردند و در نتيجه پايه هاي جوامع آينده استوار تر گذاشته شده و مردم امروز در رفيد سپاس گذاران قرار داشته باشند ، سپا سگزار در برابر موجودي كه سرا پای او ، قلب و دماغ او احساس واندیشه او غرق در مهر و عشق ملكوتي است و سايه او چون سايه هما سعادت آفرين است .

سپيك ژوندون

از قدیمترین زمان تا جایکه تاریخ بیاد دارد احترام بمقام مادر جزء عنعنات ملی مابوده و دین مبین اسلام به پیمانها بسیار وسیع تر و عمیق تر به مسلمانان از حرمت بمادر توصیه نموده است . از بیانات رئیس دولت

پنجشنبه ۲۹ جوزای ۱۳۵۴ - ۹ جمادی الثانی ۱۳۹۵ - ۱۹ جون ۱۹۷۵

بنیان گذاران مدنیت ها

اولین روز این هفته را با زمزمه ها و دهنده و حامی بوده است پیا میران ، نوابغ پیش از مقام ملکوتی مادر ، در سرتا سر بود آغاز کردیم . برای آنکه تجلی حیات را رونقی باشد و در دگار (ج) زن را آفرید و برای آنکه جهان مبرو محبت بهم پیوندد و عواطف معنای دل های آدمیان را منزل لطف و صفا بداند خداوند زن را مادر ساخت مثل ت همی به او بخشید تا بقای نوع بشر را بسط دهد تا انسان پرورد ، تا مدنیت ها پایه گذار باشد ..

از ماه عبوط آدم «ع» و حوا تا این دم که بود قرون فراوانی پشت هم رفته است و روزنه ابدیت بروی زمانه های دیگر باز است به اراده پروردگار «ج» بقای جوامع و عامل جهان آفرینش را زن وسیله ، پرورش از ماه عبوط آدم «ع» و حوا تا این دم که بود قرون فراوانی پشت هم رفته است و روزنه ابدیت بروی زمانه های دیگر باز است به اراده پروردگار «ج» بقای جوامع و عامل جهان آفرینش را زن وسیله ، پرورش

نوشته :ك. رها

نیروی ایمان

لازم افتد بخیر و منفعت جامعه تکلیفی به ما راجع شود از آن نه تنها بیم نکنیم بلکه با ایشار و سعه صدر ، فراخ دلی و جبین با ز جوانمردانه آنها بپذیریم تحمل کنیم زیواردر نهایت خبر و سود آن لابد بما و فرزندان ما رسید نیست .

آنانیکه با نیروی ایمان زندگی میکنند و با این نیرو حقایق و واقعیت عصر و زمان را ارزیابی می نمایند بهتر ملتفت هستند که برای نسل امروز ایشار و فدا کاری در راه سعادت حال و آینده وطن و هموطن زیست و افتخار است زیست و افتخار غرور بخش و غرور افزا ، این غرور نصیب آنانی میشود که بخود به گذشته های پر افتخار و به میراث بزرگ معنوی خود که در دل قرون بشمار آفتاب وار درخشیده است ایمان داشته و از کار نامه های بزرگی که با وجود نا مساعد بودن شرایط و نا رسایی وسایل مادی در هر قرن و هر زمانه ای نیکان نیرو مند و بزرگ ما در راه سربلندی کشور انجام داده اند غافل نمانده باشند .

غناي معنوی ، کلتور و فرهنگ ، شهادت و برد باری ، شکیبایی و پیروزی های مادر دل تاریخ در واقع گواه نیروی با عظمت ایمانیست که مردم مادر همه ادوار واجد آن بوده اند . بر ماست تا متکی با این نیروی سرشار و ملتفت عظمت و قهرمانی يك ملت کهن ، درهای پیروزی را بروی خود گشاییم و آرمانهای مقدس جمهو ریت جوان و نظام مترقی خود را قدم بقدم بر آورده سازیم ، و با نیروی ایمان بر نابسامانی ها غلبه کنیم .

مایوس و از مجادله و پیکار با انفعالات و ناملایمات زندگی خسته نمیشود او بخاطر زندگی می تپد و برای موفقیت و رستگاری در زندگی تلاش میورزد .

بر آنچه میکند ، بر اراده و عمل خود بر اراده و عملی که فکر میکند به سود خود او جامعه اوست ایمان دارد و این ایمان او را توفیق می بخشد . تاسعی و زحمت و پشتکارش هر روز بهتر از روز دیگر در نهاد او مایه گیرد .

امروز براه روشنی روان هستیم ، سمت حرکت و هدف های ملی ما معلوم است ، آنانیکه فداکاری کردند ، راه را روشن و سمت حرکت را تعیین و هدف ها را مشخص ساختند در واقع فرد فرد ما را به وجایب و تکالیف فردی ما و با مسئولیت های ملی و رسالت تاریخی ما آشنا و دو برو ساخته اند . این درك بما حکم میکند تا همراه و کام به کام ، نظام هدفمند خود ، جمهوریت جوان خود و خدمتگاران ترقیخواه وطن و هموطنان خود را همراهی و مدد کاری کنیم ، همراهی و مدد کاری ای که متکی به نیروی ایمان باشد ، فارغ از اندیشه ها و تلاش های خود خواهانه و عنسیدی دور از توقعات و امیال فردی باشد .

هدف بزرگ خدمت به اکثریت مردم مارا از تشویش خود بینی و خود خواهی نجات میدهد و هدفهای بزرگتری را که در خدمت به جامعه و به جمهوریت دینامیک ما خلاصه میشود در برابر ما آفتابی می سازد . این امر بار مارا سبک می سازد و موقع میدهد زیاد در فکر منافع فردی نباشیم و حتی اگر

کتابی در اختیارم بود که در طلیه نخستین فصل آن جمله (نیروی ایمان) چون آفتاب می درخشید ، حریصانه سطر ها را مرور کردم و مشتاقانه دلم شور می زد مطالب را بهتر و بیشتر بفهمم تا اختصاری از آنها زودتر با شما که باین صفحه (ژوندون) علاقه دارید بسپارم ...

هنوز نیمی از بحث (نیروی ایمان) را نخوانده بودم که تسلسل افکارم بهم خورد ، فکرم بال کشید و مجال نداد به پایان صحبت و هدف نویسته برسم ... کتاب را رها کردم و با اندیشه های دلگیر کننده ای که لحظه به لحظه عوض می شد در آویختم ، نفهمیدم چرا و چگونه سرم سنگین شد ، نشاط يك لحظه قبل هم گردید و غمی پنهانی در دلم رخنه کرد ، غمی که از مشاهده وضع هراسان و متردد بعضی آدمها در سینه انسان می جوشد از آنانیکه بخود به قدرت و توان خود به نیروی بازو و دماغ خود به قدرت اراده و عقل خود ایمان ندارند و روح آنان چون شمع در فانوس ناستوار وجود ، از بیم خامتی بودن بخود گرزان و بیمناک است .

بدبختی بزرگتر از این چه خواهد بود که چراغ ایمان فرا راه انسان نباشد و پرتو جیره بر هر ظلمت آن ، در نهاد آدمی سر نکشد و جسم و جان او را گرم نسازد .

شکی نیست که در راه پرتلاش زندگی مشکلات و موانع ، سختی ها و عوایق سر راه هر انسانی کم و بیش سبب میکند و بعضا عامل ناکامی و باعث مانی شخص را فراهم می سازد ولی آنکه دلش از نیروی ایمان قوی است از اینگونه اتفاقات و پیش آمد ها

اختصار وقایع

مهم هفته

در کشور

پنجشنبه ۲۲ جوزا

کپ بزرگ قهرمانی مسابقات
شباغلی ایوانا رئیس انجمن دوستی
فوتبال توسط شباغلی فیض محمد وزیر
جایان افغانستان با شباغلی محمد نعیم
داخله به تیم فوتبال کلب بامیکا داده
دروزر امور خارجه ملاقات نمود. شد.

د ر خارج

پنجشنبه ۲۲ جوزا

کمیته سرمايه گذاري در جلسه
خویش پروژه قالین شویسی را
دکتور کورت والد هایم سرمنشی
ملل متحد به مادريد مرکز هسپانيه
وارد گردید.

شنبه ۲۴ جوزا

مذاکرات بين رهبران امريکا و
اسرائيل مربوط به آن گردیده است
باقرائت پیام زعيم ملی ماروزمادر
که صدراعظم اسراييل چه اندازه
طی محافل باشکوه و شاندار درسراسر
توانسته است از کابينه خود صلاحيت
کشور تجليل گردید.

...

شنبه ۲۴ جوزا

يك موافقتنا مه جديد اقتصادي
بين افغانستان و يو گوسلاويا در
اندرگا ندي صدراعظم هند دريك
اجتماع عمومی گفت: وی از جريان
اخیر اوضاع درین کشور نه متوحش
میشد و نه قصد استغنی دارد.

...

یکشنبه ۲۵ جوزا

شباغلی ایوانا رئیس انجمن دوستی
جایان افغانستان با شباغلی باختری
وزیر زراعت ملاقات نمود.
مرکز صحتی فرعی علا قدری
استا لف ولایت کابل افتتاح شد.

دوشنبه ۲۶ جوزا

شباغلی وحید عبدالله معین سیاسی
وزارت امور خارجه از بلگراد به
کابل مراجعت کرد.
دکتور کورت والد هایم سرمنشی
موسسه ملل متحد نسبت عدم
پیشرفت مذاکرات رهبران تر کهاو
یونانی های قبرس ابراز نگرانی
کرده است.

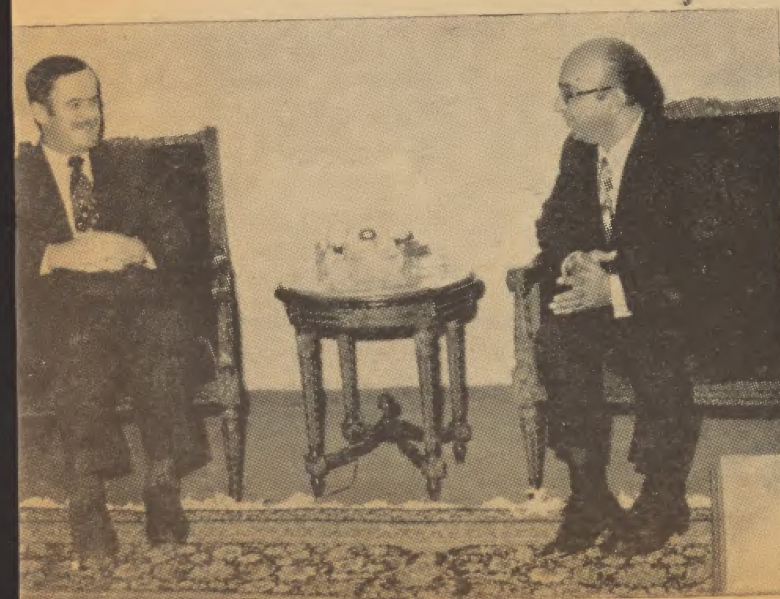
...

یکشنبه ۲۵ جوزا

شباغلی ایوانا رئیس انجمن
دوستی جایان و افغانستان با پوهاند
دوکتور نوین وزیر اطلاعات و کلتور
ازیک کانفدراسیون (اردن، اسراييل
وفلسطین) صحبت کرد.

از بالا به پائین:

شباغلی محمد نعیم هنگام ملاقات با شباغلی ایوانا رئیس انجمن دوستی جایان
افغانستان در وزارت امور خارجه.
شباغلی فیض محمد وزیر داخله هنگامیکه کپ بزرگ قهرمانی را به یکی از اعضای تیم
فوتبال کلب بامیکا تقویض مینماید.
شباغلی وحید عبدالله معین سیاسی وزارت امور خارجه هنگام ملاقات با شباغلی حافظ الاسد
رئیس جمهور سوریه.

۶ ساله کودکی که استعداد شگرفی دارد

ریاضی میداند، الجبر و مثلثات را حل می‌کند، تاریخ را یاد دارد... نکته ه بی از زندگی سید جلال کو د ک استثنایی ...

در همه جا سخن از اوست ... از سید جلال ... کودکی شش ساله ولی سوا از کودکان دیگر .. همین وسالانش هنوز درست سخن گفته نمی‌توانند ... مغزشان پراز لایه‌های کودگانه است ... ولی او، «سید جلال» اینطور نیست .. او انجبر میداند ، معادلات را سریع وساده ، تاج یکله آموخته حل می‌کند، بر ساین و کوساین زوایا روشتی می‌اندازد، بارواظ اساسی و فرعی بازی میکند ، تاریخ می‌داند، از جغرافیه سخن می‌زند، براوضاع واحوال جهان واقف است و در همین حال غرق بی خیالی هوشادمانی عای کودگانه اش ...

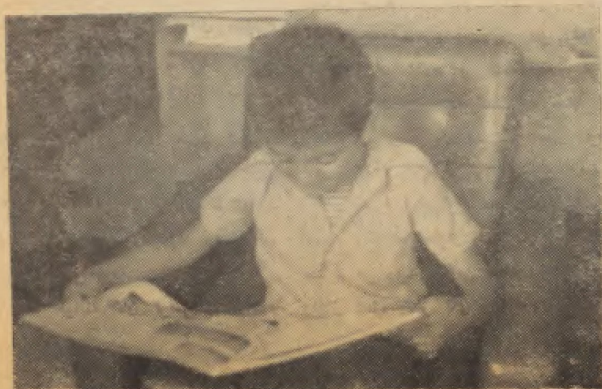
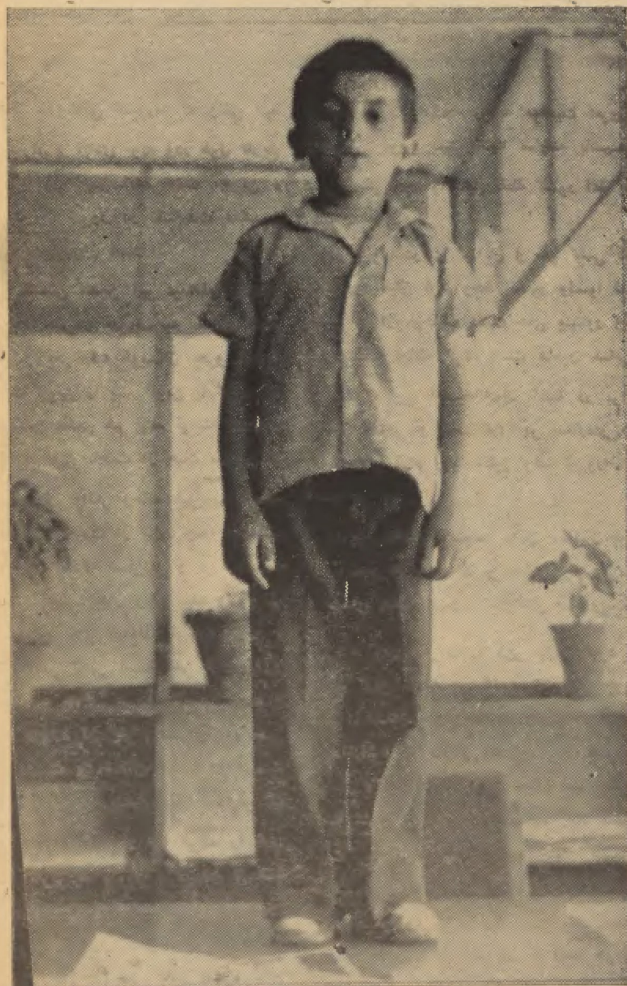
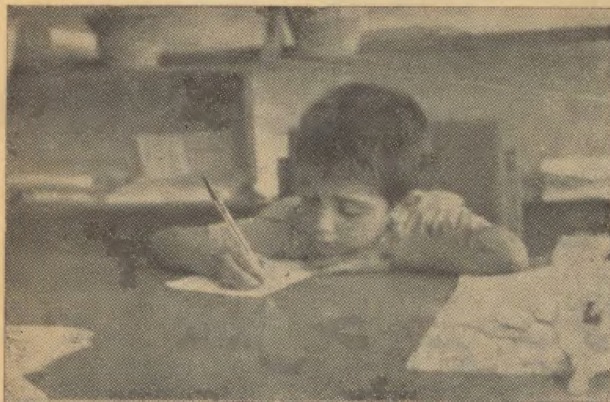
پدرش مرد بلند قد و دارای چهره گندم گونه است. او یگانه معلم و مربی بسرش ، یابه عبارت دیگر کودکش می‌باشد ... با او قرار می‌گذارم و ده بی بعد ، مردی وارد دفتر مجله میشود... او سید کریم پدر سید جلال، است ... همکاران ژوندون با کنجکاوی بعدنبال او می‌نگرند و در یک لحظه ، چهره همه آن هارا ، یک شادمانی

او کودکی شش ساله بی است ... ولی سوا از کودکان دیگر ...

سید جلال، این پسرک شش ساله خودش درستی تشخیص نمیدهند. همه بسوی سید جلال میدوند و ذریک لحنه ازدحام عجیبی در دفتر ژوندون بر پا می‌شود، خبرنگاران ، نویسندگان و بالا خره همه کارگران مطبعه ... همه تلاش می‌کنند، تا در اتاق تنگ ، جای پای پیدا کنند و بسا کنجکاوی (او) را ببینند ...

سید جلال، این پسرک شش ساله خودش درستی تشخیص نمیدهند. همه بسوی سید جلال میدوند و ذریک لحنه ازدحام عجیبی در دفتر ژوندون بر پا می‌شود، خبرنگاران ، نویسندگان و بالا خره همه کارگران مطبعه ... همه تلاش می‌کنند، تا در اتاق تنگ ، جای پای پیدا کنند و بسا کنجکاوی (او) را ببینند ...

- بلی ... دوخواهر دارم .
می پرسم :
- کدام آن هارا دوست دار ی؟
به تر ز کودکانه و جالبی دستش را حرکت
مید هد و می گوید :
- هیچکدام را ...
می پرسم :
- از چه گونه آدم هایی خوشت می آید؟
پاسخ او کوتاه است، میگوید :
- آدم های باتربیت !
با اوشوخی می کنم ، میگویم :
- چرا اغرهستی ؟
میگوید :
- چیزی نمی خورم ، اشتها ندارم .
می پرسم :
- کدام خوردنی هارا دوست داری ؟
زود جواب میدهد، میگوید :
- خوردنی های مفید ...
باز می پرسم :
- چه مفید است ؟
میگوید :

- آب سیب ، آب زردک ، برای معده فایده دارد
گوشت و مسکه آدم را چاق می کند ...
می بینم دیگران، آن هایی که در ین میان
حاضر اند ، سخت منتظر هستند ، تا سید جلال
را سوال پرسج کنند ... لذا سخن را بسوی
دیگری می کشانم ... از ین کودک با استعداد
یکی دوسوال ریاضی و الجبر می پرسم ، قلم
بدست می گیرد، اعداد را درست می نو یسد،
خطش در عین خامی بسیار خوانسا ست ...
سوالات را حل می کند، در برابر پرسش های
گونه گونه من و دیگر همکاران مجله ، پایتخت
هرامی گوید، حدود اربعه افغانستان را میداند،
ممالکی را که در جهان دارای دوقسمت اند، مانند
وینام شمالی و جنوبی ، آلمان شرقی و غربی
و شمال آن ها، یک یک نام میگیرد ...
درباره رژیم یکی دو مملکت می پرسم ،
او آگاهانه پاسخ میدهد حتی اساسات هر
رژیم را میداند ...
می پرسم :
تاریخ رانی قهی ؟
بقیه در صفحه ۱۵

خط او با وجود خامی، بسیار خواناست ...
سید جلال بروی میز می ایستد تا عکاس
مجله، عکسی از او بردارد ...
او مجله را ساده و آسان می خواند.

از سفر بخانه برگشتم ، او کودکی بیمار، ضعیف
ولاغر بود ... مدتی تحت تدای قراد داشت ...
زمانیکه قدم به پنج سالگی گذاشت ، من
متوجه استعداد او شدم ... تا آنوقت فکر
نمی کردم ، که او از کودکان دیگر فر ق
داشته باشد ... من وقتی کتابی می خواندم،
سوالی حل می کردم یا روزنامه و مجله یی ورق
می زدم ، او، سید جلال که پنج ساله بود،
نزد من آمد و از من می خواست تا با او کار کنم
روزنامه و کتاب را به او یاد بدهم، سوالات
را به او حل کنم و ... ولی من لبخندی می زدم
و تصور نمی کردم، که او راستی علاقمند
اینکار است، بلکه فکر می کردم، عوس کودکانه یی
بیش نیست ...

یکروز وقتی خواستم تا او را امتحانی کر ده
باشم و کتاب صنف اول را برایش دادم، در مدت
یک هفته آن را آموخت ، در هشت روز دی
صنف دوم مکتب را فراگرفت ، در سه روز کتاب
دی صنف سوم و در چهار روز کتاب صنف
ششم را چون شاگردانی که از مکتب فارغ شده
باشند ، یاد گرفت ...
بنامی سید کریم ، به گفتارش ا دا مه
میدهد :

- از همان زمان یی پر دم، که او استعداد دارد
و برای تربیه او کمر بستم ... او به ریاضیات
علاقه عجیبی دارد (لمت) که پرو گرام درسی
صنف دوازدهم مکتب است، سید جلال در
یکروز یاد گرفت مشتق را که جزء دیگری از
الجبر است، روز دیگر فرا گرفت و معادلات
یک مجهوله و دو مجهوله و درجه دوم الجبر را
در مدت کوتاهی چون متعلمین صنف بالای لیسه
آموخت ...
در تمام مدتی که پدر سید جلال سخن می زد،
او بی خیال بروی چوکی نشسته و عکس مجله
ها را تماشا می کرد ... ازدحام باز زیاد شد، از
بنا ا ق به اتاق دیگر و بالاخره به اتاق سوم
رفتم، اما جالب اینجاست ، که او ، این
کودک شش ساله در میان ازدحام و در زیر
نگاه های کنجکاو ، هیچ ناراحت نمی شد،
خودش را زنی باخت و جست و خیز کنان راه
می رفت .

پا او به گفتگو می پردازم ... راستی عجیب
است ، جواب های او را می گویم ، استدلالش
را میگویم و بالاخره پاسخ های منطقی که
میدهد ...

از کودکان ده پانزده ساله بعید می نماید
چهره شش ساله ...

می پرسم :
- دیگر برادر هم داری ؟
میگوید :
- نه !
می پرسم :
- خواهر چطور ؟
میگوید :

هامون صابری

آینه دار شب های پر ستاره و روز های آفتابی مقتل حاجی برلاس کاکای تیمور

در کنار جوین

بیشتر آنجا ها علوم عربی و دینی تدریس میشود.

مکتب ابن یمن جوینی بنابر زیادی تعداد ساگردان و عشق و مسا عدت مردم برای آینه درخشان و نیکو آماده است و توجه روز افزون مردم به معارف نیز این امیدواری را بیشتر می گرداند.

گلیم بافی، گاو دوشی، هیزم آوردن و یخچن غذا و ترتیب منزل به عهده زنان است. به صورت عموم می توان گفت که سهم زنان در زندگی خانوادگی با مردان مساویست مردمان مالدار تابستانها به چرا های دور و نزدیک مواشی شان می روند و این گروه با تهیه بشم و پوست و غیره در پیشبرد اقتصاد کشور عزیز سهم می گیرند. توفانی شدن دریا برای کشت خرپوزه و ترپوز نعلمی گران حساب میشود چه. خاک آب آورده برای این منظور مناسب میباشد.

سید میرا قبال، ملاصد، سلطان پیرالدین شمس الدین پیرالجب از ائمه اوقات معروف آنجا است. از جمله زیارت سید میر آقا در نزدیک قلعه میثوران در روزهای پنجشنبه و جمعه مرجع پیرو جوان است.

مردم در تابستان بتوبه شانه می اندازد و زمستانها نمد میپوشند این نمد لباس مخصوص شان است که در ساختن آن زنان مردان هر دو سهم اند.

از بزرگان آن دیار در ساحه دانش و ادب، علاؤالدین بعلما ملک جوینی صاحب تاریخ چبا نگشای ابن یمن و غیره است. امروز بیشتر سر گرمی مردم را کار های عملی تشکیل میدهد. افسانه های لیلی و میخون یوسف و زلیخا و علاوه بر آن افسانه درخت جبل صدا، سبز پری، سیاه کاکل، دیوسلید که از روزگار باستان زبان به زبان تا امروز مانده میان گروه های عظیم مردم معروف است.

شب روز ادامه می یابد اتن از رقص هایی است که در آن عروسی ها بازاری گرم دارد و به انواع مختلف میان مردم معمول است. اتن به دور آتش فروزان در عروسی ها رواج زیاد دارد و باشد تابا شعله های دیوانه و وحشی آتش هیجانی تر می گردد و اتن کنندگان شور و فریاد می کنند...

از بازی های معمول آنجا گوی و چوگا نو کیدی است. در بازی کیدی دو گروه جوانان به دو طرف ایستاده میشوند و در میانه خط می کشند و بعد هریک از اعضای بازی یکی از گروپ مخالف را کشتی می کند. هر ماه یک نفر هم بتواند که حریفش را از خط بگذراند بازی به نفع همان گروه تمام میشود. اله داد حسین چشم مرغک از بازی های معمول است. کشتی ریسمان کشتی و سنگ اندازی و جهش از ورزش ها حساب میشود. اسب دوانی و شمشیر بازی در جشن ها و عیاد و عروسی ها رواج است.

تربیه مرغ خانگی برای استفاده از تخم و گوشت آن زیاد صورت می گیرد بیشتر غذا ها از شیر و تخم تهیه می شود. غذای چوپان در میان سنگها، کاکا است و آن طوری تهیه میشود که خمر را به دور سنگی می مالند و آنرا در میان آتش خاموش شده می اندازند و بدانگونه، آنرا می پزند. از پالک صحرایی برای تهیه خوراک زیاد استفاده میشود. دست مردم از دامن میوه ها کوتاه است زیرا با دها درختان را مجال نمی بخشی نمیدهد و تنها توت و غناب آنها اندک به نظر میخورد.

علاوه بر مکتب های دهاتی دختران در مرکز مکتب ابن یمن جوینی و چندین مکتب دهاتی و ابتدائی دیگر نور افکن های معارف کنونی در آن دیار به حساب می آیند. تدریس در خانقاه ها هنوز موجود است و

علاقه مندان این صفحه را به موقعیت امروزی ولسوالی جوین بهتر آشنا ساخته باشیم سفر خیالی خود را باین نقطه کشور آغاز می کنیم:

در جنوب دریای شتابان و سر کشی بنام فراه رود میان فراه و چغا نسور ولسوالی جوین را از دو جانب دشت های پهناور و بی آب و علف احاطه کرده است هامون صابری در غرب این ناحیه چون آئینه در برابر آسمان آفتابی و شب های پر ستاره در دل دشت های آرام رویا انگیز و خیا پرور افتاده است.

کاریز، الفان، پنجه، درق، سلیمان، جوی نو، سمور از بادی ها و دهات آرام و بی سر و صدای منطقه است، باد های صد و بیست روز که وادی هرات را زیر بال میگیرد به شتاب ازین ناحیه می گذرد، تابستان جوین گرم و زمستان سرد و خشک دارد.

مردم اکثرا به دهقانی مصروف اند. عله بی هم از راه مالداران امرار حیات مینمایند. تربیه گاو و گوسفند برای استفاده زیاد معمول است. بزرگترین ملاک تاسه چهار هزار جریب زمین دارد که در میان مردم به نام خان یاد میشود.

قلعه لاش، قلعه پشوران و قلعه جوین که در جمله آثار باستان جاهای تماشا بی را تشکیل میدهند و برای تردد موثر راه تانان قلعه تماما هموار است. از پای قلعه لاش فراه رود می گذرد این قلعه آنقدر با شکوه و بزرگ ساخته شده که مردم معتقد اند که دیوها آنرا بنا کرده است و اعمار آنرا بالا تر از توان آدمی می پندارند.

عروسی ها بهترین محافل سروراند که تا پنجاه، شصت هزار افغانی در آن به مصرم می رسد. این محافل با فیر تفنگ و آواز دهل و سر نای برگزار میشود و تاجند

از نقاط باستانی کشور ما که وقتی مهد مدنیت، عمران و آبادی بوده و در طول تاریخ شهرت بسزایی به برسانده است «جوین» باستانیست که امروز در تشکیلات ملکی مربوط ولایت تیمور است.

مقدسی (شمس الدین ابو عبدالله محمد بن احمد ا لهند سی) معروف به بشای که از دانشمندان و جغرافیه نویسان معروف فخرن جرم است جوین را بنام گوین یا گوین که دارای حصار محکمی هم بوده نوشته است.

بقول مقدسی این ناحیت از حیث مسو اد ارتزاقی بسیار توانگر و حاصلخیز بوده است، شهر عهده آن عبارت از (آزاد وار) است در شمال آن علاقه اسفراین و در سمت غربی آن علاقه درغیان واقع بوده و بقول یا قوت حموی (ابو عبدالله شهاب الدین) جغرافیه نویس شهر اسلام آباد و ر پر جمعیت و دارای مسجد نفیسی بوده و در خارج دروازه آن کار و انسرای بزرگی هم وجود داشته و ملحقات آن به دو صد قریه بالغ میگردد. باغهای قرا و نواحی آن

مراتر جلقه مذکور را فرا گرفته و آبیاری آن ذریعه کاریز ها صورت میگرفت از نقاط تاریخی معروف جوین یکی هم خواشه است که در شرق آزاد وار کنار سرک کاروان دو موقعیت داشته و طوریکه علی یزوی در تاریخ مولفه خود نوشته است این همان جانی است که حاجی برلاس کاکای تیمور به قتل رسید و نیز قلعه ای درین حوزه وجود دارد که باسم جوین معروف و به فاصله

نصد و بیست کیلو متر در جنوب غرب فراه در حکومت لاس و جوین کائن است و روی خط ۶۱ درجه ۲۶ دقیقه ۳۷ ثانیه طول البلد شرقی و خط ۳۱ دوج ۴۱ دقیقه ۴۸ ثانیه عرض البلد شمالی موقعیت دارد. برای آنکه خوانند مان گرامی ژوندون و

یس
نعلاد
سرای
ف
ادی
نخن
به
در
دومان
دیک
نیه
هاد
سین
وان
این
س
از
ه
ج
ازد
س
زان
ب
یخ
و
س
ون
مت
ید
و
ف

گل کو کنار

درین روزها در کابل و کوهدامن
وقندهار و بعضی نقاط دیگر وطن گل
کو کنار نظر ربائی دارد و این گل
طوری که رنگ برنگ جلوه میکند
همان قسم خوردن دانه آن انسان را
برنگ دیگری می آورد و مستی
می بخشد، نشاط و طراوت می آورد
سر گیج می سازد و ازین عالم
بدیگر عالم می برد و می آورد
کسانی که بعمل خوردن کونار عادی
شده باشند آنرا «غمزه کش میگویند»
در دهکده جرم بد خشان چند سال
پیش از امروز مردی را دیدم که در
سینه درخت کهن سال پنجه چنار
حجره ساخته بود که دو متر در
یکمتر متر بود سقف آن سه متر
ارتفاع داشت دروازه حجره را باز
کرده داخل شدیم که چرا غمی
افروخته بود و مرد غمزه کش در
ساقی خانه خود تر یاک می کشید
واز عالم واز حال خود بی خبر بود،
بعضی اطبا کسانی را که بمرض
سینه دردی مبتلا باشند بخوردن
دانه کو کنار و پوست کو کنار
توصیه می کنند پوست کو کنار را گر
جوش داده شود گویند که مرهم
سینه افکار است. بعضی اطفال
گریه روی و نارام را هم تر یاک
میدهند مادران آرام می خورند
اطفالیکه گرس و گیج می باشند
در جوانی هفته فهم می شوند تاثیر
تر یاک است اگر کسی یکبار بخوردن
تر یاک عادی گردید به مشکل آنرا
نرک کرده می تواند ترک تر یاک
سخت است تارک آن بالاخره سر

به صحرای جنون میزند. خشخاش
اگر نیم بریان و نیم پخته خورده

اجتماع سران دول عرب حین گرفتن تصمیم درباره قطع صدور پترول به ممالک غربی.

پترول جهان را در نور دید

مناطق درجهان وجود دارد که نظر به عوامل
بخصوص طبیعی و فعل و انفعالات منحصر بفرد
و موجودیت شرایط مساعد در طبقات مختلفه
زمین نفت سراغ میگرد.

ممالکی که از این رهگذر مقام شامخی وادر
جهان و مناسبات اقتصادی در دنیا دارند یکی
هم ممالک عربی است، بخصوص عربستان
سعودی که از منابع سرشار نفت بر خوددار
است در مجموع کشورهای عربی بزرگترین
دارنده ذخایر نفت است، در حوادث اخیر
کشورهای عربی از نفت به حیث سلاح برضد
دشمنان خویش استفاده نمودند، در حقیقت
چون مسایل و موارد اقتصادی تعیین کننده
همه مسایل در سایر زمینهها است، نفت و
مسایل نفتی اگر سخنی به زراف نگفته باشیم
در مجموع مناسبات اقتصادی جهانی سهم
ارزنده و قابل قدری دارد، در عصر کنونی
که عصر علم و تکنیک است و صنعت در ممالک
صنعتی با سرعت عجیب و غریب و سرسام
آوری راه ترقی و تعالی می پیماید، نفت
در این ترقی و تعالی صنعت و تکنالوژی به
مفهوم عام کلمه و در سرعت بخشیدن به پروسه
تکمیلی این دو عامل یعنی صنعت و تکنالوژی
که زیر بنای مادی کشورها را تشکیل میدهد
نفت در کنار دیگر نیروهای ایجادگر و تولید
کننده سهم بارز و قابل یادآوری دارد.

دیده میشود زمانیکه کشورهای عربی
متفقا چند صباحی به کشورهای صنعتی و غربی

یاسر عرفات، مردیکه در جنبش خلقهای فلسطین مساعی ناپذیری انجام میدهد.

جریان صدور پترول را قطع می نمایند کشور
های صنعتی که با ممالک عربی از در مخالفت
پیش می آمدند به تلاش های مذبحانه بغرض
بدست آوردن پترول و بدست میزنند.
مجموع کشورهای عربی دارنده نفت از
خود دارای سازمانی اند و مناسبات نفتی

ملك فيصل مرحوم در جلسه‌ای از کشورهای نفتی عربی .

پترول جهان ...

این کشور ها را از هر لحاظی با هم پیوند میدهد و در میدان کار زار اجتماعی آنها را مددگار همدیگر ساخته ، عمده‌ترین قسمت

سرمایه و عاید ملی کشور های عربی را بطرول و ذخایر سرشاری نفتی تشکیل میدهد ، آنچنانکه نفت در سایر زمینه ها اهمیتی دارد ارجمند و حتی تعیین کننده و در تسریع جنبش مردم عرب نیز تاثیر عمده و بسزایی دارد چه

به همان نکته اولی برمیگردیم که اقتصاد روابط مادی و تولیدی همه پدیده ها را از لحاظ کمی و کیفی تعیین می نماید حتی تعیین کننده مسایل روحی و روانی نیز موارد اقتضا دی است .
«ترجمه: عطا رادمرد»

زهر مار بجان آن تأثیر نمی کند افسوس که دشمن عقل و خرد است گل آن را گل « کوکنار » گل خاشخاش و گل ترباک میگویند.

کند نشه میشود ، شکاری قصه مرغان مخمور را سر تا پیا به پیر بنه کش حکایت کرد ، پیر گفت کسیکه ازین دانه ها استعمال کنند

کوکنار است که بز مین ریخته است این دانه مانند دانه انگور است می شدن مخصوص نبود دانه انگور را هر کسی که ازین دانه ها استعمال

شود مفرح است مانند سیاه دانه خشخاش بالای نان هر گاه پا شیده شود نان را خوشخور می سازد . اما خدا از شیوه آن نجات بدهد که مانند شراب ناب مرد افکن است .

در قسمت های شر قی فیض آباد بدخشان این بنه نشاء خیز د یده وچیده شده است چند قرن قبل يك شکاری ما هر کوه گرد به کشف این بنه مو فق گردید . از دور نگاه میکرد که کبک ها و کبوترها از دامان کوهسا ران که باز میکردند کبوتر میرقصند و کبک سر چرخک شده و راه را گم کرده است شکاری چند کبک و چند کبوتر را بدون دانه و دام بدست آورد هر روز که میدید کبوتران ملا ق میزنند و مسقی میکنند گوشت کبک و کبوتر هم که خورده میشد انسان را خمار می ساخت . د ختر مستانه شکاری دویده دویده نزد مادر خود آمد و مدد گفت: مادر جان از شکم کبک و کبوتر های شکار شده پدرم یکنو غ دانه های خورده خورد می براید . ما درش گفت:

بچیم این دانه های تخم کبک و کبوتر است این قضیه چند سال بعد کشف گردید . شکاری مسلسل دیوانگی مرغان را میدید که از کوه بندها باز میگرددند دیوانه وار خود را بدر و دیوار میزنند چند کوه را گردش کرده بالاخره نظرش بیک صخره خورد که از بن آن چشمه جریان دارد و در اطراف چشمه چند گل آتشی دیده میشود گلها را بوئیده

سر آن را گنس ساخت بخانه آمد و بعد از چند هفته دوباره بجا نب چشمه روان شد دید که گلها درك ندارد اما در ساقه و سر آن بنه گل بشکل مخروطی يك چیز سبز نمایان

است آن را کند و مغز آن را بشگافت از مغز آن دانه های سپید بزمین ریخت . درین وقت بنه کش بیری آمد و در صخره تکیه زد و دم خود را واست کرد و از چشمه آب نوشید شکاری را دید که مخمور

است . گفت مگر دانه کوکنار را خورده شکاری گفت: کوکنار چیست با به جان؟ بنه کش گفت: این همه دانه ها

تر جمہ ژرف بین

کتاب در آغوش خانواده‌ها یا خانواده‌ها در آغوش کتاب

طفلی برای نخستین بار کتابی را بدست می‌گیرد و پیر مردی در آخرین دوره زندگی اش اشعاریک شاعر بزرگ را مرور میکند، بین آنها کتله‌ای از انسانها و جود دارد که مصروف مطالعه واستفاده از کتب و آثار منطبعه‌اند.

همه ساله در اتحاد شوروی در حدود صد هزار عنوان کتب که تیراژ عمومی آن بیش از یکنیم میلیارد نسخه میشود نشر میگردد. در پنجاه و پنج سال اخیر کتب به ۱۴۵ زبان مختلفه مردم دنیا در اتحاد شوروی انتشار یافته است.

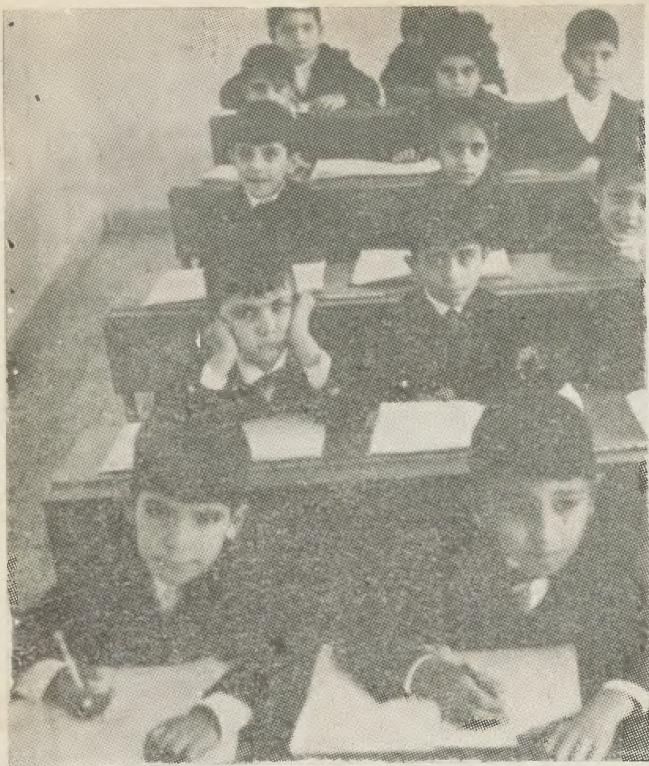
در کشور شوروی بیش از ۳۶۰ هزار کتابخانه وجود دارد که مجموع کتبی که در آنها موجود است بیش از سه و نیم میلیارد جلد شده واضافه از ۱۸۰ میلیون نفر از آنها استفاده میکند. این خوانندگان بصورت عمو می تبعه خود اتحاد شوروی بوده و متشکل

از کسانی اند که از سنین ۵ ساله آغاز می‌یابد یعنی از آن سنی که حق دارد به کتابخانه هانامووسی نماید بصورت عملی مشکل است کسانی را که بطور شخصی بمطالعه

کتب می‌پردازند شامل این احصائیه آورد کتاب در منزل انسانها بحیث یک شی نهایت ضروری وارد میشود و مقامش را منحیت احتیاج میرم خانواده‌ها حفظ می نماید

اما در راه رسیدن به خواننده کتب مرحله‌ای را طی میکند و این مرحله عبارتند از: نشر، تپیوگرافی، بسته بندی کتاب، کتابفروشی‌ها، بیز مرکزی عمده فروشی کتاب در اتحاد شوروی بنام «سیوز گنیک»

طائر پنج‌ساله‌ای که ۱ و ۲ این بار کتاب می‌خواند.

کتاب در محیط سالخوردگان

یاد میشود .
عمارت بزرگی است که هر طبقه آن ، عالمی است : طبقه ادبیات سیاسی ، طبقه هنری و غیره که بدون رهنمایی در این کتاب‌خانه ممکن است بزودی راه تان را گم کنید و سرگردان هر طرفی را زیر پسا بگذارید و به نتیجه ای نرسید .

مدیر این کتابخانه ایوان خمیلنسکی درین مورد تو ضیحات میدهد :

قبل از آنکه سفر خویش را دریج و خم ها و کجگردشی های عمارت ما آغاز نمائیم می‌خواهم موضوع جر یان طبع کتب را برای اطلاعای در نظر شما مجسم نمایم و البته قطع نظر از آنکه بین خواننده و طبع کتب يك در حله دیگری هم وجود دارد که دیومودون کتب است .

در اتحاد شوروی بیش از ۲۰۰ طبعه است که محصولات آن در سراسر کشور توزیع شده و به استقامت های مختلف سر ز میس پنها و ر ما راه می افتد . مقیاس طبع کتب اینجا می نماید تا تمام کتب به شکل مرکزی تحت کنترول در آمده و از همین کاتال به مجلات

مورد نظر تقسیم و توزیع گردد . ما فعلا کاری را درین کتا بخانه انجام مید هیم که مطابق سه ایالت بزرگ اتحاد شوروی انجام میدهد بدین معنی که معادل کار تقریبا هفتاد مطبعه را عهده دار میا شیم .

ما در حدود ۳۰۰ محل عمده فروشی کتب به سوی ا یالات (جمهوریت ها) جمهوریت های خود مختار و مناطق و محلات داریم بطور مثال در سال ۱۹۷۴ ما برای آنها بیست و یک میلیون

کتاب را ارسال نمودیم و با یسد بخاطر داشت که مطابع مسکو به تنهایی قادر نیست از عهده این کار بدر آید .

این از قام را فقط ممکن است

بروی صفحه کاغذ بسهولت نوشت :

کتاب را اخذ میکنند و بعدا به مراجعش می فرستند . برای همین

کار به اصطلاح ساده قوه انسانی ، ماشین ها ، میکا نیزمها ، و سایل نقلیه ، و سایل و ماشین های حساب الکترونی بکار می افتند

آستین بر زنیم و خدمت کنیم .

قبل از آنکه بسته ای از کتب را به یکی از مجلات جغرافیایی از سال نمائیم ما باید آثار و کتب دست داشته را اولاً نالین نموده مورد سنجش قرار داده اسناد مر بوط به آن را تهیه نمائیم .

و برای این عمل ناعلا جیم که به ماشین های حساب الکترونی پناه ببریم و مدد بخوا هیم و از طرفی هم خوا هشات خوانندگان را مد نظر گرفته احتیاجات شانرا مورد تحلیل و آنالیز قرار د هیم . البته

شکی نیست که مسائل اجتماعی و علایق علمی مد نظر گرفته میشود و درین لحظات ما شکل يك دیوئی را که يك تمایل علمی داشته باشد بخود میگیریم . مشکلات عجیبی را بر میخوریم مثلا اشتراک کنندگانی که در خوستی داده اند و باید کتب مورد نظر شان تجدید چاپ شود و بول نشر آنها هم قبلا بر داخته اند به میلیونها نفر میرسند بطور یاددهانی مختصر اشاره به کتب ذیل مینمائیم :

آثار یو شکین که در ده جلد تدوین شده ۵۰۰ هزار نسخه . آثار داستا یو فسکی بدخل ۳۰ جلد - دو صد هزار نسخه . آثار ماکسیم گورکی بدخل ۳۳ جلد - ۳۰۰ هزار نسخه . از پاتو فسکی - ۲۰۰ هزار جلد آثار شواو خوف - ۳۰۰ هزار نسخه .

آثار دکنز - ۶۱۰ هزار نسخه (۳۰) جلد . آثار بالزاك وگوتسه - هر کدام ۳۰۰ هزار نسخه و به همین ترتیب آثار دیگر جالب اینجا ست که اگر مردم ده سال قبل به آثار فرضا ژول ورن علاقمند بودند امروز به کتب تخیلی و امور تعمیرات احتیاج پیدا نموده اند و در خواست چاپ آنها نموده اند که به ۷۵ هزار نسخه میرسد .

ادبیات سیاسی و فلسفی علاقمندان بیشتری پیدا نموده است . آثار سقراط ، افلاطون ، ارسطو ، دکارت ، گوگل ، سکو ورود و غیره هم علاقمندانی دارند و ما مجبوریم برای اطفای آتش ذوق علاقمندان آستین بر زنیم و خدمت کنیم .

این از قام را فقط ممکن است بروی صفحه کاغذ بسهولت نوشت : کتاب را اخذ میکنند و بعدا به مراجعش می فرستند . برای همین کار به اصطلاح ساده قوه انسانی ، ماشین ها ، میکا نیزمها ، و سایل نقلیه ، و سایل و ماشین های حساب الکترونی بکار می افتند

آستین بر زنیم و خدمت کنیم .

ادبیات سیاسی و فلسفی علاقمندان

بیشتری پیدا نموده است . آثار سقراط ، افلاطون ، ارسطو ، دکارت ، گوگل ، سکو ورود و غیره

هم علاقمندانی دارند و ما مجبوریم برای اطفای آتش ذوق علاقمندان آستین بر زنیم و خدمت کنیم .

آستین بر زنیم و خدمت کنیم .

قال

حافظ

شنبه

۱- خیال نقش تو در کارگاه دیده کشیدم
بصورت تو نگاری ندیدم و نشینیدم
۲- مرا عهدیست با جانان که تا چنان در بدن دارم
هوادران خویش را چون خوشتر دارم
۳- الا ای پیر فرزانه مکن عیبم زمینخانه

که من دور ترک پیمانه دلی پیمان شکن دارم
۴- خدایا ای رقیب امشب زمانی دیده بر هم نه
که من بالعل خاموشش نهانی صد سخن دارم
۵- همت بدرقه راه کن ای طاهر قدس

که دراز است ره مقصود من تو سفرم
۶- نام زکار خانه عشاق محو باد
گرم جز محنت تو بود شغل دیگرم
۷- غم گیتی گراز پایم در آورد
به جز ساغر کی باشد دستگیرم

یکشنبه

۱- مژن بر دل ز نسوکه غمزه تیرم
که پیش چشم بسماء ت بهیرم
۲- چنان پر شد فضای سینه از دوست
که فکر خویش گم شد از ضمیرم
۳- بروانه راحت بده ای شمع که امشب

از آتش دل پیش تو چون شمع گدازم
۴- زلف تو مرا عمر درازست ولی نیست
در دست سر مویی از آن عمر درازم
۵- همچو جنگ اربکناری ندی کام دلم

از لب خویش چونی یک نفسی بنوازم
۶- ماجرای دل خون گشته نگویم با کس
زانکه جز تیغ غمت نیست کسی دمسازم
۷- بر سر تربت من بامی و مطرب بنشین
تا ببویت زلفد رقص کنان بر خیزم

دوشنبه

۱- کرچه بزم توشی تنگ در آغوشم کش
تا سحر که ز کنار تو جوان بر خیزم
۲- در عاشقی گریز نباشد ز ساز و سوز
استاده ام چو شمع منر سان ز آتشم
۳- بخت روزیکه دیم رخ تو دل میگفت

اگر رسد خللی خون من بگردن چشم
۴- من که از آتش دل چون خم می در جوشم
هر بر لب زده خون میخورم و خاموشم
۵- به زم توبه سحر گفتم استخاره کنم

بهار توبه شکن می رسد چه چاره کنم
۶- گدای میکدهام لیک وقت هستی بین
که ناز بر فلک و حکم بر ستاره کنم
۷- به مزگان سیه کردی هزاران رخنه در دینم
بیا که چشم بیماریت هزاران درد بر چینم

سه شنبه

۱- مایه غمان همت دل از دست داده ایم
هزار عشق و همتس جام داده ایم
۲- ای گل تو دوش داغ صیوحی کشیده
هائ شایقم که بسا داغ زاده ایم
۳- چایکه تیغ و همتد جم هیرود بیاد

گر غم خوریم خوش نبود به کهمی خوریم
۴- غنچه گو تنگ دل از کار فرو بسته میاش
کز دم صبح مدد یابی و انقاس نسیم
۵- در دل ندم ره پس ازین مهر بتان را

مهر لب او بر در این خانه نهادیم
۶- عسرت کنیم ورنه بحسرت کشندمان
روزی که رخت جان به جهانی دگر کشیم
۷- ماضی دست بر آریم و دعائی بکنیم
غم هجران ترا چاره ز جانی بکنیم

چهارشنبه

۱- سخنی نیست که مای تو نخواهیم حیات
بشنو ای یک خبر گرو سخن باز زمان
۲- چو هستم کرده مستور نشین
چو نو شدم داده ز هم منو شان
۳- پیر پیمانه کش من گرواش خوش باد

گفت پریز کن از صحبت پیمان شکنان
۴- بقول دشمنان برگشتی از دوست
نگردد هیچکس با دوست دشمن
۵- دلسم را مشکن و درینا هیستماز

که دارد در سر زلف تو مسکن
۶- وفا کنیم و ملاحت کشیم و خوش باشیم
که در طریقت ما کافر نیست رنجین
۷- من چو گویم که قدح نوش و لب سالی بوس
بشنو ازنی که نگوید دگری بهتر ازین

پنجشنبه

۱- با هر ستاره سرو کارست هر شیم
از خسرت لروغ رخ همچو ماه تو
۲- کرچه خورشید فلک چشم و چراغ الهیت
روشنائی بخش چشم اوست خاک پای تو
۳- ازین جدا شو که تو ام نور دیله

آرام جان و منوس قلب و میده
۴- مهم مکن ز عشق و ای مفتی زمان
معبود دارمست که او را ندیده ای
۵- خود را بکش ای بلبل ازین رشک که گلی را

با باد صبا وقت صحر جلوه گری بود
۶- آنچنان مهر توام در دل و جان جای گرفت
که اگر سر برود مهر تو از جان نرود
۷- خریف عشق تو بودم چوماه نو بودی
کنون که ماه نهانی نظر در رخ مدار

جمعه

۱- یوسف هم گشته باز آید بکنان غم مخور
کلیه اخزان شود روزی گلستان غم مخور
۲- دور گردون گردو روزی بر مراد مانوقت
دایما یکسان نباشد حال دوران غم مخور
۳- گرچه منزل بس خطرناکست و مقصد بس بعید

هیچ راه نیست کارا نیست بابان غم مخور
۴- نصیحتی کنمت بشنو بهانه بگیر
هر آنچه تا صبح مشفق بگویمت بپذیر
۵- در لب تشنه مایین مدار آب دریغ

بر سر گشته خویش آی و خاکش بر گیر
۶- سابقا یک جرعه از آن آب آتشگون که من
در میان پخته گان عشق او خامم هنوز
۷- فدای پیر هلی چاک ماهرو بان باد
هزار جامه تقوی و خرقه پیر هیز

۶ ساله کودکی ...

اوضاع آن زمان را خودش همدیده، پا سخ میدهد:

— یاد شاه خوبی بود، بت هارا شکستانده، جسیاری را مسلمان ساخت ...

او در جریا ن حرف زدن گاهی بدستاش، حرکاتی را برای تأیید گفته هایش، انجام میدهد گاهی مانند کودکان شوخی میکند، حاضر جواب و در عین حال بسیار پرچرت است.

یکی از اعضای مجله از سید جلال سوال جالبی کرد و جواب سید جلال نیز جالب بود،

او پرسید: جلال جان چند رفیق داری؟ جلال

دفعتا پاسخ داد: هیچ. طبیعی است که از نظر سن و سال رفقای او باید همشش باشند ولی

همسالان او کجا حرف های او را درک میکنند؟ در آخر می پرسیم:

— در آینده چه آرزو داری؟ میگوید:

— آرزو دارم! داکتر ساینس شوم، پروفیسور شوم ...

بعد در میان هلهله و ازدحام ازدفتر مجله با پدرش می رود!

سید جلال و پدرش

فال حافظ

خوانند گمان گرامی!

دوهر روز از هفته که میخواهید فال بگیرید به تصویر بالا توجه نموده یک حرف از حروف نام خود را انتخاب کنید و آنرا از دایره بزرگ پیدا نمایید. (فرق نمی کند که حرف اول باشد یا دوم باشد یا مثلاً پنجم) در زیر همان حرف مثلی قرار دارد که دارای خانه های سفید و سیاه میباشد و در داخل خانه های سفید آن سه عدد ثبت شده است از آن سه عدد هر کدام را که دلخواه شماست انتخاب کنید و آنگاه به همان شماره در زیر نام همان روز از هفته مراجعه کنید و جواب خود را از زبان حافظ شیرین سخن دریافت نمایید.

مثلاً روز یکشنبه حرف چهارم نام خود را که میم است انتخاب و از جمله سه عددی که در زیر قوس مربوط به این حرف دیده می شود بیت ۷ را اختیار نموده اید. باید به بیت هفتم روز یکشنبه به اشعار صفحه مقابل مراجعه کنید و بخوانید لسان اللفیظ بشما

چه می گوید!

تلفون منزل رئیس تحریر ۲۲۹۵۹

تلفون دفتر مدیر مسوول ۳۶۸۴۹

تلفون منزل مدیر مسوول ۲۳۷۷۳

کیلفون ارتباطی معاون ۱۰

تلفون منزل معاون ۴۰۷۶۰

مدیریت توزیع ۲۳۸۳۴

سوچبور ۲۶۸۵۱

آدرس: انصاری واپ

وجه اشتراک:

در داخل کشور ۵۰۰ افغانی

در خارج کشور ۲۴ دالر

قیمت یک شماره ۱۳ - افغانی

نویس تحریر: محمد ابراهیم عباسی

مدیر مسوول عبدالکریم رو هینا

معاون: پیقله راحله راسخ

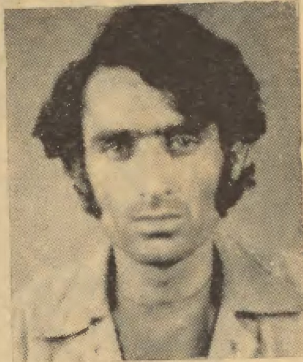
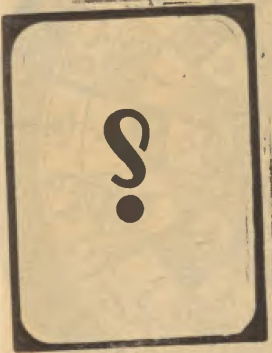
مهیتم: علی محمد عثمان زاده

تلفون دفتر رئیس تحریر ۲۶۹۴۵

نفر چهارم

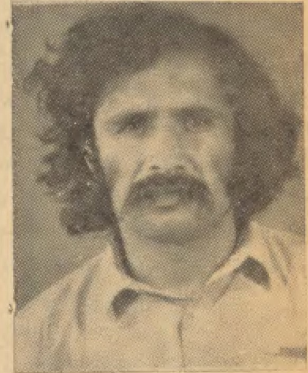
*****

سلطان محمد

سید کریم

عارف

انداز آن استفاده کنند لذا بایسکل رادریک کوچه فرعی رها نموده پی کار خود رفته اند.

این قضیه را در همین جا گذاشته به واقعه دیگری توجه میکنیم، واقعه ای که یک هفته بعد از آن بوقوع پیوست. قبل از ظهر روز اول جوزا نیز مانند سایر روز ها جنب وجوش در میکروریان کمتر است، معمولاً از طرف عصر درین منطقه جمع وجوش خوبی بملاحظه میرسد، زیرا در طول روز اکثراً ساکنان منطقه در مکاتب و یا در ادارات بالای کار خویش اند. در حوالی ساعت یازده زنگ دروازه

کمک میخواهد، همسایه فوراً جریان را بپولیس راپور میدهند و بزودترین فرصت کمسیون بررسی جرایم سرقت خود را بمحل واقعه میرسانند. خانم شنسب وقتی که بخانه اش بر میگردد با یکعده از مامورین پولیس مواجه شده سراسیمه میگردد، پولیس او را به آرامش دعوت نموده به مشاهدات خود در محل واقعه ادامه میدهد، ضمن جستجو در یک کوچه دور تر از منزل خانم شنسب پولیس بایسکل را پیدا میکند. بایسکل مذکور پایدل ندارد و چنین فکر میشود که سارقین نتوانسته

حرف های زن خوشحال میشود، خوشی او برای خدمه غیر مترقبه است، اما قبل از اینکه مجال فکر کردن پیدا کند، مرد داخل حویلی شده، دهمن خدمه را محکم بسته او را بدرون اتاقی میبرد و سه نفر دیگر از رفقاییش که دور تر ایستاده اند نیز وارد خانه شده بعد با سرعت چند چیز را برداشته فرار میکنند، چیزهایی را که آنها با خود گرفتند عبارت بسواژ، دودانه کامره عکاسی، دوپایه رادیو و یک عراده بایسکل، بعد از رفتن آنها خدمه بالای بام برآمده از همسایه

ساعت هفت شام ۲۵ نور است و هنوز تاریکی کاملاً بر شهر مسلط نشده، یگان چراغ روی دروازه های خانه های مقشن وزیریای وزیر اکبر - خان مینه روشن گردیده. عقب دروازه یکی ازین خانه هامردی ایستاده است، او نگاهی به سه رفیق دیگر خود که دور تر از او قرار دارند انداخته بعد دستش را بطرف زنگ در پیش میبرد، وقتی که انگشتش به دکمه زنگ تماس میکند بدون تردید فشاری به آن وارد نموده، لحظه بعد هنوز باز دوم دکمه را فشار داده که در باز میگردد، زن میانه سالی که از وضعیتش پیدا است که خدمه خانه است قیافه پرش گری بخود گرفته، وقتی که نامه ایرا بدست مرد می بیند می پرسد:

خیریت است .... کی ره کار دارین؟

مرد قیافه بی تفاوتی بخود گرفته میگوید:

از نصرالدین جان خط آوردیم.. والد صاحب شان خانه اس؟ نام نصرالدین برای خدمه خیلی آشنا است، نصرالدین پسر میرمن طاهره شنسب مالک منزل در المان تحصیل می نماید. خدمه با خوشحالی میگوید

هیچ کس خانه نیست، طاهره جان و دختر شان میکروریان رفته اند بعد از آن هم سینما میروند. مردیکه نامه را بدست دارد با شنیدن

این اشیاءا سارقین بعد از دستگیری به پولیس تسلیم دادند

دو نفر از متهمین اعتراف کردند، ولی یک نفر سر سخنان انکار می‌ورزد و نفر چهارم نیز بدست نیامده

قیافه آنها داده همچنان از يك دريور تكسي كه بروت ها وجشه بزرگ و بنومندی داشت ياد آوری نموده بود. پوليس دريی دستگيري سارقين بود و تلاشهايش ادامه داشت تا اينكه سيد كريم در واقعه يك هفته بعد دستگير شد و به واقعه اولی نيز اعتراف کرد، خدمه منزل شنسب سيد كريم را شناخت و بعد پوليس برای اينكه عليه عارف مدرک دیگری بدست آورد عارف را در ميان چندتن ديگر نشانده خدمه را احضار نمود، از ميان آنها خدمه فورا عارف را شناخته گفت اين شخص نيز در آن روز با سارقين بود. عارف اينبار نيز باخو نسردي اتهام زارد نموده گفت شايد اين زن کسی را شبیه من ديده باشد.

سيد كريم كه به دست داشتن در هر دو واقعه اعتراف کرده است در مورد سلطان ميگويد كه او سابقه دار است، اين مطلب برای پوليس كمك زيادی ميكنند، دفاتر ايت واقعات جنایی بررسی ميشود و بالاخره عكس و مشخصات سلطان محمد با جرايم سابقش واضح ميگردد. اکنون كه عكس سلطان بدست پوليس افتاده است دستگيري او اندك آسانتر ميشود. رفت و آمد ها به خانه ايكه سلطان بقول سيد كريم در آن زندگي ميكنند زير نظارت قرار ميگيرد و بالاخره سلطان در حوالی صبح يكي از روزها دستگير ميشود.

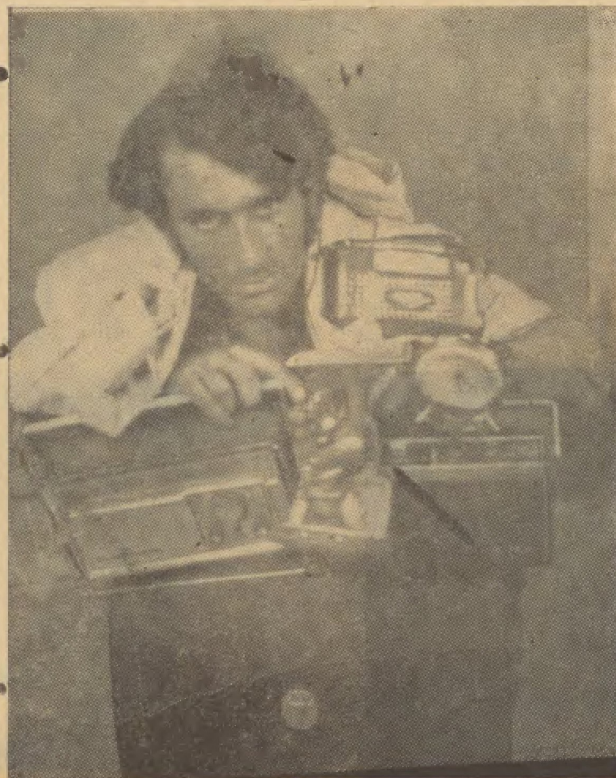
سلطان با داشتن سابقه جر می و اينكه سيد كريم هم عليه او شهادت داده چاره جز اعتراف ندارد. باز هم برای پوليس موضوع عارف مطرح ميشود، سلطان در غياب مشخصات عارف را تعريف کرده از همدستی او باخود و رفقايش صحبت ميکنند و بعد عملا با عارف روبرو ميگردد، او نيز بالای عارف شهادت ميدهد و ميگويد همكار ديگر ما اينست. علاوه از آن از جيب سلطان نامه ای بدست می آيد. سلطان ميگويد، اين نامه را عارف نوشته است و مايلان سرقت ديگري را طرح کرده بوديم. عارف باز هم انكار نموده ميگويد: اين شخص را قطعاً

را نميدانست ولی در سرقت وزير اکبرخان مينه محمد عارف را با شغل و محل بود و با شش معرفي کرد، پوليس از روی چگونگی واقعه دريافت كه اين همان واقعه سرقت منزل ميرمون ظاهره شنسب است كه آنها در جستجوي عاملين آن بودند، محمد عارف بزودی دستياب شد ولی او بکلی از اشتراك خود در واقعه اولی انكار ورزيده حتی با سيد كريم عدم شناسايی خود را ابراز نمود، گرچه در حضور خودش سيد كريم عليه او شهادت دادولی عارف قطعاً زير بار نرفته گفت:

نميدانم بچه علت اين شخص مرا در سرقتی كه نميدانم چه وقت و چگونه اتفاق افتاده، همكار خود معرفي ميكنند.

در واقعه سرقت منزل ميرمون شنسب كه در شروع اين نوشته از آن ياد كرديم خدمه منزل كه صورت سارقين را ديده بود تذکراتي در مورد

فتحاله بود و با شش دارم .... او بجرم سرقت اعتراف نموده همكار ديگر خود را كه به همدستی وی بيه اپارتمانی در ميكروزيان دستبرد زده است بنام سلطان محمد ولد فيض محمد معرفي ميكنند كه خانه اش اصلاً در يد خشان است ولی خودش در خانه يك روست خود در ششدرک زندگي مينمايد پوليس خانه را زير نظارت ميگيرد تا سلطان محمد را دستگير كند ضمناً وقتيكه از سرقت هساي ديگر سوال بميان می آيد سيد كريم بجرم ديگري اعتراف نموده ميگويد يك هفته قبل نيز در خانه ای واقع در وزير اکبرخان مينه دستبرد زديم، و در سرقت مذکور دو نفر ديگر نيز با من و سلطان محمد همكاري داشت كه يكي آن محمد عارف نام دارد و ديگري كه اسمش را نميدا نم و از درستان عارف است با ما بود، شخص مذکور در دواير رسمي كار ميكنند. سيد كريم هويت كامل نفر چهارم

سلطان محمد به بازده فقره سرقت اعتراف کرد

اپارتمان يكي از بلاك ها بصدا در می آيد، دراززه گشوده ميشود و کسی كه زنگ را فشرده بمردي كه معلوم است مستخدم منزل می باشد نام کسی را بزبان رانده ميگويد:

فلانی جان خانه است؟
مستخدم كه نام صاحب اپارتمان را می شنود ميگويد:
نه با حال نيامدم.

طرف مقابل قیافه قهر آلودی بخود گرفته به رفيق پهلوئی خود ميگويد: تو بين كه بما گفت خانه من برويد من ميايم مگر تا حال درك ندارد. بعد رويش را بطرف مستخدم گشانده ميگويد:

همين بيشتر در بازار ديديمش گفت خانه من برويد من زود ميايم مستخدم می پوسد:
شما رفيق های فلانی چسان هستيد؟

آنها جواب ميدهند.
بلی ... اما خودش كجا ست و چرا تا حال نيامده؟

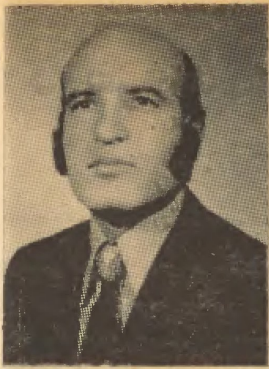
مستخدم با لجه احترام آمیزی ميگويد:

پس بفرمائيد در خانه بنشينيد حتما اومي آيد.

«رفقا» داخل خانه ميشنوند و مستخدم در فكر اينست تا برای شان جای درست كند ولی دفعتاً «رفقا» تغيير روش داده مستخدم را به شتاب می برند و دهن دست هایش را می بندند آنوقت با عجله چند چيز را برداشته از زينه ها فرود می آيند. در بيرون يكي از آنها بسرعت ناپديد ميشود و حرکات غير عادی يكي از «رفقا» توجه پوليس را جلب می نمايد، همزمان با آن صدای غالمغال يکنفر از اپارتمان كه «دزد... دزد» ميگويد اشتباه پوليس را قوی تر ميسازد و زمانيكه آن شخص بسرعت قدم هايش افزوده ميخواهد خود را از مكره بدر آورد پوليس به همكاري مردم او را دستگير می نمايد.

جواني كه با يك مقدار اشیای مسروقه از طرف پوليس مورد سوال واقع ميشود خود را سيد كريم پسر سيد ابراهيم معرفي نموده ميگويد در قلعه

دوکتور شیر علی مسکینی

ونه آن گوش فرا داده بودم. شنیدم که داکتری حرف میزد.

حرف و صحبتی که از هر جمله و امید بهیودی در من افزایش میافت. دیگر سراز پا نشناختم. پدرم راصدا زدم و فریاد بر آوردم پدر: «دیگرم معالجه خواهم شدوازین بلاجات خواهم یافت... بلی او خودش گفت داکتر گفت، داکتر جراح پلاستیک...»

پدرم با اینکه چندان امید و یقین نداشت وبا ورش نمیشد که طب بتواند دخترش را ازین ورطه نجات دهد بای میلی وبه سبب خوشی خاطر دخترش، دختریکه یک عمر رنج برده وعذاب کشیده بود، قبول کرد که مرا به آن داکتر برساند. با رضایت پدرم دیگر درنگ جایز نبود. بزودی با پدرم راهی کابل شدیم. من باقلب آکنده از امیدو سرور وبدمر بادل مملو از شک و تردید ا بعد از جستجو آن داکتر رایاقتسم. فراموش نمیکنم آرزوی را که قرار بود باوی ملاقات کنیم ومعاینه شوم. بیم وهراس قلب پر از امیدم را فرا گرفته بود. بیم وهراس از اینکه مبارا جواب رد بشنوم و...

بالاخره آن ساعت نیز فرا رسید وسپری شد. خوشبختانه داکتر پس از معاینه مؤده دواکه مشکلم قابل حل است و من ضرر درمان پذیر اما بدین شرط که مدت زیادی رادر بر میگرد و چند مرتبه جراحی لازم داردا مهمندای گردوهم زیبایی صورت بسیار گردانیده شود.

... بالاخره موقع عمل فرارسید و تحت جراحی قرار گرفتم. در اولین عمل (عمل درمانی) دهم باز گردید والا شها از هم جدا ساخته شد پس از چندی که تداوی شد و تقریبا شفا یافتم برای بار دیگر بالای من جراحی رقتم و تحت چاقوی جراحی یاکارد زیبایی آفرین قرار گرفتم.

با انجام عمل دوم دیگر زیبایی صورت من برگردانده شده بود. دیگر ندهم بسته بود نه از آنهم زشتی لبها ودهم اثری باقی ماند.

هرگز آنروز را که برای اولین مرتبه پس از عمل موفقانه جراحی به آینه نگاه کرده

کار دبر نده یا تیغ زیبایی آفرین

جراح پلاستیک دهم ساز زشت رویان دنیا

این هنگامه نوین در جراحی جهان طب، زشتی هانا بود گردید داستان دختریکه چارده سال با دهن بسته بسر برد ورنج کشید

غبطه میخورد و با خودم زمزمه میکردم چرا خداوند مرا چنین ساخت وبه کدام گناهتم گرفت که بدین روزم افکند. چرا غیر از دیگر ام ونمیتوانم مانند دیگران باشم و چرا...؟؟ دوست و آشنایی نداشتم، یگانه رفیقم را دیو بود و تنها سرگرمی ام گوش دادن به آن. هروقتی از تنهایی واندوه خسته میشدم به آن پناه میردم و آنرا میشنیدم... با لاخره این رفیق شفیق رسم رفاقت را بجا آورد و کمک و رهنمایی ام نمود.

آروز که تنها وغمین پهلوی را دیو نشسته

از قبیل شیر و شور با و امثال آن تشکیل می داد و من باینکه مزه حس کنم صرف آنرا به سبب گرفتن آن روزی لازم تغذیه میکردم. با این چهره و این پرابلم چارده سال زندگی من با اندوه سپری شد. آرزوی جز مرگ نداشتم، از اجتماع خوشم نمی آمد، گوشه گیر و انزوا طلب بودم از آینه نفرت داشتم و تا وقتی مجبور نمیشدم خودم را با آن نگاه نمی کردم.

شرم داشتم به انتظار ظاهر گردم بدیگران

دختریکه پس از چارده سال تحمل درد ورنج با جراحی پلاستیک شفا یافت داستانش و این تعریف میکند:

هنوز بیش از شش هفت سال نداشتم که سرخکان گرفتم و با عاقبت وخیم آن سردچار شدم. بلی این بلا را سر خکان بسرم آورد. دهم را بست. فک پایین را با کام با لای دهم آمیخت و دندانهای بالا و پایین با هم بافت خوردند قسمیکه بجز از روزنه کوچکی در دهم باقی نماند و مدت چارده سال از طریق مجرای بینی غذا می گزیدم آنهم چه غذایی خوراکم را فقط خورا که های ما یس

چارده سال با دهن بسته بسر برد و اما اکنون...

قبل از عمل

برای ترمیم از گوشت بازویش گرفته میشود

اکنون منتظر عمل دوم برای زیبایی میباشد

۲- عمل زیبایی و کشیدگی
بطور مثال در واقعات سرطان لبه
سرطان سلیم، نه سرطان خبیث که تا هنوز
غیر قابل درمان است) او لا ناحیه ای که
مصاف گردیده است، تداوی شده تحت
جراحی ترمیمی قرار میگیرد و پس از مدتی
درمان، ترمیمات زیبایی آن چیده میشود یعنی
برای بار دوم تحت عمل جراحی قرار میگیرد
(به منظور زیبا ساختن)

- از دکتر مسکینار میرسم : جراحی
بقیه در صفحه ۴۵

بعد از عمل

قبل از عمل

میبایست
از اختراعاتی که در امریکا نموده اینهاست:
۱- آله ای بنام روتزی سکتروفوتو میتر
که از فوتو میتر سابق فرق دارد یعنی علاوه
بر تعیین نوعیت بلورها، سرعت تشکیل
کرستل ها را نیز در ادرار نشان میدهد.
۲- آله دیگر قدرت و تعداد اسپرم های
متحرک را در يك میدیا نشان میدهد و برای
تعیین قدرت القاح بکار میرود.
۳- برس دندان برقی.

- از دکتر مسکینار میرسم : چطور
با این همه موفقیت در رشته الکترونیک به
جراحی پلاستیک رو آوردید و چه انگیزه ای
باعث گردید درین رشته تخصص بگیرید ؟
او گفت : عده بیشماري از مردمان جهان
از معیوبیت هایی به صورت و اندام خود رنج
میرند که این رنج منحصر به خود آنها
نمانده اعضای فامیل و اجتماع را نیز متاثر
میسازد. این تأثیر مرا و داشت تا درین
رشته تخصص گیرم که البته نقطه عطف
و آغاز این مینه از آوان طفولیت در ذهنم
ریشه دوانیده بود.

طفلی بیش نبودم که آن فاجعه اتفاق
افتد و از آن پس مصمم شدم تا در آینده
جراح گردم. يك جراح پلاستیک !

ماجرا چنین بود :
خدمتگاری داشتیم که پسری داشت
همین وسال من با او دوست بودم و همبازی
و در یکی از روز های سرد زمستان که او در
صندلی خوابیده بود. ناگهان صندلی آتش
گرفت و او را که در خواب بود سوختاند.
جراحات ناشی از حریق جان عمیق بود
که صورتش را بکلی دگرگون ساخته بود و
اصلاً نمیشد او را شناخت.

تا بالاخره تند باد این فاجعه شمع عمر او
را خاموش ساخت و با سوالاتی باقی گذاشت.
مادر چرا او شفا نیافت ؟ و او میگفت :
بسرمر مرگ برایش بهتر بود چه اگر او
زنده میماند. با آن چهره کربه اسر در اجتماع
رنج فراوان میکشید زیرا آن زخم ها دیگر
التیام پذیر نبود.

از آن پس در عالم کودکی و با خیال
و افکار کودکانم مصمم شدم تا روزی جراح
مردم و بتوانم به اینگونه مریضان خدمت
نمایم.

همان بود که این رشته را در انگلستان
تعقیب نمودم و اکنون خوشو قسم که میتوانم

فراغش نخواهم کرد. وقتی به آینده دیدم
باور نمیشد که خودم باشم و بالاخره وقتی
خوب دقت کردم دانستم که در رو پلا
نیستم اشک شوقی چشمام را لبریز ساخت
و لبخندی به لبهای کمشده نو پیدایم نقش
یست. این اولین لبخند جوانی ام بود و من
نازه آنرا یافته بودم. قبل ازین لبخند را صرف
به لبهای دیگران دیده بودم.

خنده و گریه ام با هم آمیخته بود. از شوق
میکریستم و از هیجان لبخند میزدم... بالاخره
منوچه شدم که به اتاق تنها نیستم، دا کتر
نر آنجا است و پدرم آن طرفتر... به پدرم
نگاه میکنم و این زوق زده شده و از خوشی
زیاد میگیرم و اما دکتر... دکتر که ازین
صحنه هاز یاد دیده و برایش عادی شده اما او
نیز خوش است. خوشی از اینکه توانسته
باعملیات خود باعث خوشی خاطر من و امثال
من گردد.

تا انجام عمل دوم دیگر زیبایی صورت من
برگردانده شده بود. دیگر نه تنها توانستم
مره خوراکی ها را بدهم و مانند دیگران بخورم
و نوشم بلکه تنفرم از آینه نیز به مهر و محبت
گروید.

چنانچه اکنون هر طرف میروم یکبار
نیز به آینه نگاه میکنم اکنون خدای را شکر
گزارم و علم و طب را سپاس گذارم که از
انسان معیوب و ناامیدی مثل من موجود
تندرست و خوشبینی ساخت.

برای دریافت معلومات پیرامون چگونگی
جراحی پلاستیک و آشنایی بهتر و بیشتر با
این رشته میخواهم با دکتر شیر علی
مسکینار صحبت کرده از او طالب معلومات
گردم.

دکتر مسکینار را در منزلش ملاقات می
نمایم و از وی راجع به تحصیلاتش، چگونگی
انتخاب این رشته و طرز و شیوه کارش
پرسش هایی میکنم.

دکتر مسکینار تحصیلات عالی اش را در
رشته طب در بوهندون کابل و انجیری را
در امریکا فرا گرفته و تخصص در رشته
جراحی پلاستیک را در انگلستان تکمیل
نموده است.

او نه تنها دکتر طب است بلکه در
انجیری نیز وارد بوده و هم يك مخترع

اثر: م. ت. ای. بیک

ترجمه: ح. ش.

امیر علیشیر نوایی

خلاصه داستان

خبر بازگشت علیشیر نوایی بهرات و انتصاب او به حیث مهر دار دولت، چون حادثه مهمی انعکاس میکند. اهالی خراسان این نفر را بفال نیک میگرد و چشم امید بسوی او میدوزند.

چندی بعد میرزا یادگار یکی از سرزادگان تیموری علم بغاوت بنشد و با وجود شکست فاحشی که از حسین بایقرا میخورد، موفق میشود در اثر خیانت برخی از سرزادگان (یکجا) به صورت را اشغال نماید.

حسین بایقرا پس از مدتی آوارگی در بادغیس و میمنه سر انجام شامگاهی بهرات هجوم میبرد و بیاری نوایی قدرت از کف رفته، دوباره بدست می آورد و میرزا یادگار را بقتل میرساند.

در آن سال بر اساس یک فرمان علیشیر نوایی به وظیفه خطیر اعزام انتخاب میگردد این اقدام در عین حالیکه حس خصومت و کین تیزی مخالفان را برمی انگیزد، مورد تأیید اهالی عدالت پسند هرات و کافه مردم خراسان قرار میگیرد.

رزی بعد از آنکه پیشنهاد عای نوایی در مورد پیوستن امور و رفع نواقص موجود در دستگاه دولت طرف تایید جدی سلطان قرار نمیگیرد، وی ناراضی از کاخ سرای خارج میگردد و نزد شاعر بزرگ عبدالحمید حامی میرود.

سلطان نمراد در حالیکه میخواست بنشیند، سر پا سبا نان و جلا دان، محبوس به شمشیر ارسال نکول متوجه شد و متعجبانه پرسید:

— خوب در طول روز چه معلوماتی بدست آوردی؟

— به هیچ چیزی بی نبردم. ظاهرا وضع کاملاً آرام بنظر میرسد.

— رست است، تاکنون خبر خیریت است... حالا در نظر تو چه اقدامی معقول میرسد؟

— زین الدین در حالیکه اشتیاق پراگنده را جمع میکند، پرسید.

— هرگاه مورد قبول شما واقع گردد، نقشه ای در نظر داریم و میخواستیم افسر پر آورده شود.

سلطان نمراد با علاقمندی گفت:

— بگو در باره اش تبادل نظر خواهم کرد.

— شبانگاه برزندان هجوم میبریم... ارسال نکول با وضعی جدی ادامه داد و با بریدن

سر پا سبا نان و جلا دان، محبوس بی گناه را آزاد میسازیم...

زین الدین با بیصبری اظهار داشت:

— جسارتی عالی است، اما توان آن در کجا ست؟ آخر این که امری ساده و آسان نیست.

ارسال نکول پاسخ داد:

— غیر از من پنج نفر قوی هیکل دیگر نیز وجود دارند. هر یک جوان آتشپاره ای است که از جنگ و ستیز به شور می آید. آنها از جمله رفقای خوبی اند که در هرات یافته ام. حالا آنها در اطراف زندان مصروف گشت و گذارند. هر گاه اجازه دهید با اغتنام فرصت یکباره هجوم میبریم، مادرین مورد کاملاً با هم متحد و یکدلیم زین الدین و سلطان نمراد مدت زیادی خاموشانه بسوی هم چشم دوختند.

سر انجام سلطان نمراد پرسید:

— در باره این تصمیم دلیرانه چه عقیده داری؟

مرو، نزد علیشیر نوایی میروم - ارسال نکول قامت خود را استوار ساخته حرف زد و تمام درد های دل خود را بشاعر میگویم. این پادشاه همین حالا به نظر من رسید، اما فکر میکردم نبودن فرصت و محدودیت شرایط مانع بر آوردن آن خواهد بود. در صورتیکه خطر مرگ وجود نداشته باشد، من حتماً میروم. سلطان نمراد بصدا بلند گفت:

— درست است، قربان اندیشه رسای تو اصلاً این تصور را من هم داشتم، اما هنوز خوب فنج نیافته بود. علیشیر برضد پیداد وستم، (شیر) زمان شمشیر حق و عدالت است.

سلطان نمراد نظر زین الدین را خواستار شد. هر سه نفر درین زمینه گفتگوی گرمی انجام دادند. زین الدین هم این تصمیم را پسندید. ارسال نکول مثل اینکه کوهی از دوشش افتاده باشد، جان گرفت. کلاه خود را طوری پوشید که گویای همین الان میخواهد پراه افتد. اما به اسپی قوی و سریع السیر ضرورت بود. بالاخره سلطان نمراد تصمیم گرفت تا از یک شامگرد ثروتمند خود که طور خصوصی از وی درس میگرفت، اسپی بعاریت گیرد و به عجله برای تحقق آن از آنجا بیرون نهد. زین الدین یکجا بسا

ارسال نکول رهسپار قلعه «اختیار الدین» گردید تا بار فکای او آشنائی پیدا کند برای اینکه در مواقع ضرورت از آنها استفاده صورت گیرد.

صبحگاهان همینکه دروازه های شهر گشوده شد، ارسال نکول اولین کسی بود که سوار بر اسپی مست و رهوار از شهر خارج گردید. دلدا به پیچاده کمتر در رابطه ها توقف کرد. او نظیری درنده گرسنه ای که از پی صید میدود، در طوفان دستهای بی پایان، شبانگاه نیز راه پیمود. هنگام توقف در رابطه هاین چند تنگه ای را که قبل از شروع سفر از خاله اش گرفته بود، صرف علوفه اسب نمود و خود بسا گرسنگی گذرانید. سرو صدای مسافران که

سلطان نمراد در حالیکه میخواست بنشیند، سر پا سبا نان و جلا دان، محبوس به شمشیر ارسال نکول متوجه شد و متعجبانه پرسید:

— خوب در طول روز چه معلوماتی بدست آوردی؟

— به هیچ چیزی بی نبردم. ظاهرا وضع کاملاً آرام بنظر میرسد.

— رست است، تاکنون خبر خیریت است... حالا در نظر تو چه اقدامی معقول میرسد؟

— زین الدین در حالیکه اشتیاق پراگنده را جمع میکند، پرسید.

— هرگاه مورد قبول شما واقع گردد، نقشه ای در نظر داریم و میخواستیم افسر پر آورده شود.

سلطان نمراد با علاقمندی گفت:

— بگو در باره اش تبادل نظر خواهم کرد.

— شبانگاه برزندان هجوم میبریم... ارسال نکول با وضعی جدی ادامه داد و با بریدن

دیار باوج خود نهرسید، هجگاه در عشق
خود اینطور سپا هیوش نمیشدی. ورنه که
جرات میکرد دختر آزادی را از آغوش خانواده
اش بر باید وبه بردهای میدلش سازد! حالا که
بسراغ آمدهای، میگو سیم تادوایی برای دودت
پیامی. شاید هم موضوع را به شخص سلطان
معروض بداریم. یاردلنواز در اسارت خود
اندکی اغراق بخرج داده است.

«ناتمام»

بیشتر بشنود. ارسلان نکول مشتاق آن بود
تا هر چه زودتر منظور خود را بیان دارد.
بالاخره، برای اظهار درد دل موقع یافت:
«جناب، من آرزو داشتم در کنار «انجیل»
یکجا بامیرک نقاش مجدانه بکار ادامه دهم،
اما مصیبتی گریبا تکیرم شدو به حضور شما
آمدم.
نوائی با علاقه مندی پرسید:
«چگونه مصیبتی؟»

ارسلان نکول بیکر تنومند خود را کمی جمع
کرد. با جیره درد اندود و صدای هیجان آمیز،
واقع را از سر تا پا نقل کرد. هیچ نکته‌ای را،
حتی ماجرای فالین را نیز پنهان نکرد. بالاخره
گفت:

«حافظ چشم امید بسوی شما دوخته‌ام
و مطمئناً لطف و مروتی را که در حق مردم
میدول میدارید، ازین بیچاره نیز دریغ
نخواهید داشت. و زامه سلطا نمراد را از بغل
کشیده به شاعر تقدیم داشت. نوائی آنرا در
پرتو شمع خوانده، جوای احوال دانستند

در رابطها برای استراحت فرود می آمدند
یکوشی نهرسید. دلش ناراحت بود. شاید
همین حالا دلدار را به دار آویخته باشند، یا
او را مورد شکنجه قرار دهند و یا رفقای تنومند
و وفا دارش بر زندان هجوم برده همه اژدم
بغ گزشته باشند... تخیلات و هم انگیز
شان گردابی سیاه و دهشت شب نگاه صحرا
چوان را در خود می پیچید.

لشگاه روز چهار حصار های مرواز فاصله
دور بنظر رسید. معلوم نبود برای چه یاس
و عدم جرات بر ارسلان نکول مستو لسی
گرفته بود. قلبش به شدت می تپید. چون
به جادر های قرارگاه آمد، این گرفت دروی بازهم
فوت گرفت. به تانی از اسب فرود آمد.

محیط مملو با افسران مفروود مجلس باچین
های زردوز، کمر بند های گرانبها و کلاه های
سجور و مزدحم با سپاهیان خشمگین که شمشیر
بر کمر و تیرو کمان بر دوش، پیاده و سواره
در تردد بودند و ضرورت ملاقات با شاعر
برگ او را به نگاه یک چایار (خبر رسان - م)
رسمی میدیدند، به چادر علیشیر آمد از
بغل لخته ای متردد ماند و نفسی عمیق کشید.
قادر بلند بزرگ وضخم را بمنظور اقامت
یاقی و متناسب با شرایط زمستان بر پا داشته
بودند. شاعر که در صدر خرگاه نشسته در
گوشه شمعی مشغول در قند یلپا مصروف
نشین بود، متواضعانه سلام داد. علیشیر
بر برداشته، بدقت طرف جوان دیدو قلم را
بگوشه گذاشته بوی دست داد:

«برادرم، بیا، چه حال داری؟
ارسلان نکول با کمال احترام دست به پیش
ده دست او را فشار داد. پائین تر از
حلی که شاعر نشان داده بود، زانوس زد.
بایی به شیوه لطف آمیزی که با نزد یکان
مبول میداشت، باوی به صحبت آغاز کرد:

«اینجا برای چه آمدهای؟ از هرات چه
مالی بیرون سدی؟ حرف بز، آیا کار های
دو کنار «انجیل» بغوبی پیش میرود؟»

ارسلان نکول جرات یافت، به تفصیل در
اره کار های نوائی سخن گفت. از میرک
نای اندکی شکایت کرد. نوائی با ذوق
ندید، پیشانی فراخ و در خشانش را با
تکست باریک خود لمس کرد، و باز هم از وی
واست تابه گفتار ادامه دهد. پر شهای به
بل آورد. دلش میخواست سخنان بسی
روانه ارسلان نکول را که بیا نگر قلب صاف،
صدافت و صمیمیت، هو شیاری ساده توده ای
خسر د مندی طبیعی اش بود

كه چكترين جمهوريت اروپا

كشور يكه اساس آنرا يكه سنگتراش گذاشت

- كشور يكه نفوس آن برا بربانفوس شهر زرنج است.

- مركز مقبو لترین پسته ها ی دنیا.

- كشور يكه تمام شر زمين آن از طرف يك كمپنی هاليود برای

فلم گیری اجاره گردید.

قرار دارد كه شاخه از كو همپا
ای نین بوده قلعه آن بنام مونت تیتا
یاد میشود و ۷۴۳ متر از سطح بحر
ارتفاع دارد.

- تاریخ مو جودیت این جمهوریت
به قرن چهارم میلادی میرسد
ولی اولین قانون اساسی این دول
در ۱۲۶۳ عیسوی بوجود آمد.

از افسانه های این سر زمین
بر می آید كه مرد سنگتراش
دینداری از اهل ریمینی (ریمی ایالتی
است در شرق سان مارینو) بنا
مارینو سی جهت عزت و دوری
خشم دیاكلین امپرا طور روم كه
مذهب غیر عیسوی داشت تقریباً
در (۳۰۰ ق.م) پناه گاهی در كو
مونت تیتانو برای خود سراغ كرد
تابه صلح و آرامش با حیوانان
وحشی آنجا حیات بسر برد.

مارینوس پس از سپری كردن
مدنی درانزوا و گوشه گیری آهسته
آهسته يك حلقه از مردمان عیسوی
مذهب را تشكيل كرد كه بالا خرد
این حلقه وسیعتر و وسیعتر گردید
به قدیم ترین جمهوریت آن منطقه
مبدل گردید.

سر انجام این مرد مذهبی كا
موسس جمهوریت سان مارینو
شناخته شده بین مردم آنجا بنام
مارینوس مقدس یاد گردید.
آرامگاه او فعلاً در يك کلیسا ئی
كه در قرن چهاردهم ساخته شده
وجود دارد و در زمره دیگر آثار مهم
دیدنی قرار دارد.

اولین سند ثبت در باره تاریخ
این مملكت از سال ۸۸۵ میلادی
بدست آمده است كه در آن وقت
سیستم حكومت جمهوری دیموکرا
تیک در آنجا رایج بود.

این جمهوریت در كنار شر قی
كوههای ای نین قرار دارد و از ساحل
بحیره ادر یاتیک ۱۸ كيلو متر
فاصله دارد.

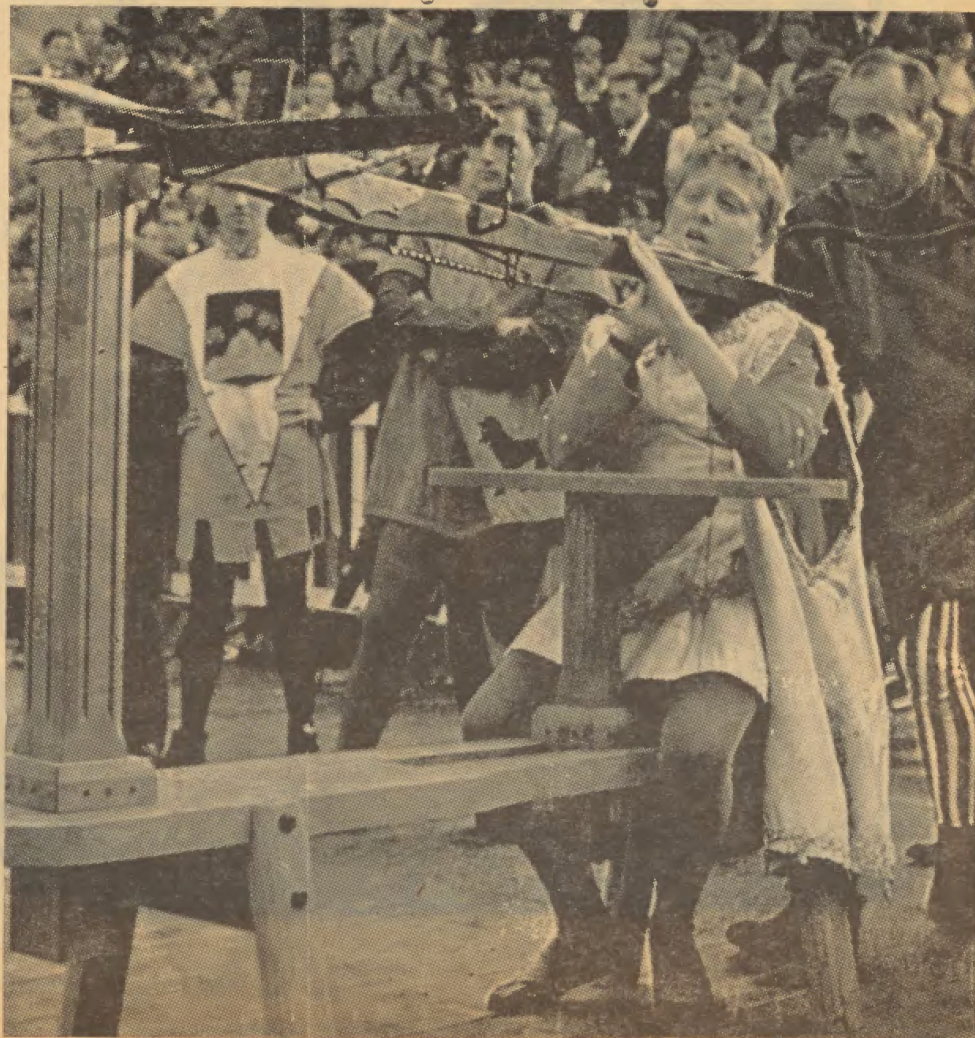
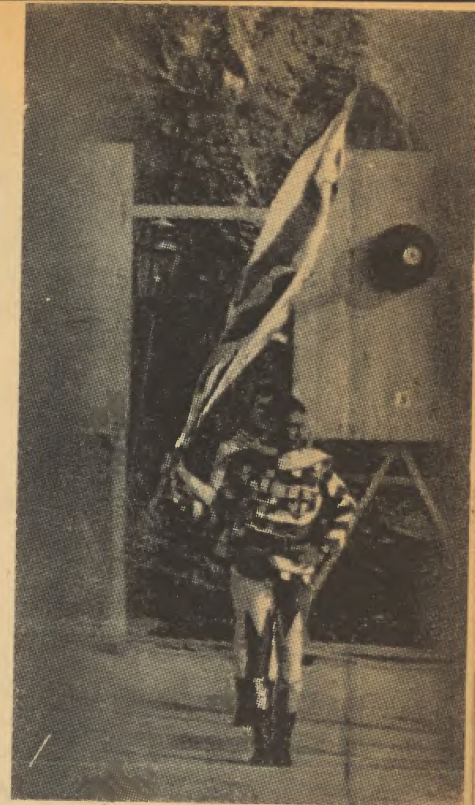
پایتخت آن شهر سان مارینو
است كه ۴ هزار نفوس دارد. زبان
رسمی سان مارینو ایطالیایی
است.

سان مارینو بر بالای كو هـی

سان مارینو

يك مملكت كوچك و جمهوریت
اروپا است و در نواحی شمال شرق
ایطالیا واقع شده است. ایمن
جمهوریت بین دو ایالت ایطالیائی
(امیلیارو مانیا و مارش) واقع است.
مساحت سان مارینو ۶۰۶ كيلو
متر مربع بوده نفوس آن ۱۸ هزار
نفر است.

بیرق داران به سالکزه زادی
جمهوریت سان مارینو كهك میکنند
لباس آنها از دوره قرون وسطی است

تیر اندازی را در حال مسابقه

نائب های عالی رتبه انجمن سان مارینو بعد از انتخابات دو حال ورود به یک رسم گذشت رنگا رنگ دیده میشوند .

جمهور لنگن تقدیم کرد و بدین وسیله علاقه دلچسپی خود را به اتحادیه امریکا نشان داد. بعد این لقب افتخاری به هر یک از روسای جمهور اضلاع متحده تعلق گرفت. لنگن در مکتوبی که به این مناسب به سان مارینو فرستاده و لشکر کرده است درباره سان مارینو چنین می نویسد : گرچه ساحه مملکت شما کوچک است ولی تاریخ مملکت شما یکی از پرافتخارترین تاریخ ها است، زیرا سان مارینو قدیمترین جمهوریست است و تقریباً بیش از (۱۵۰۰) سال این جمهوریت کوچک بابر جامانده در حالیکه ملت های قوی تر و بزرگتر ازین ملت از بین رفته اند. سان مارینو نه تنها از لحاظ مناظر طبیعی مقبول و دل انگیز است که عده زیاد توریست را سالانه جذب میکند بلکه نکات دیگری نیز در زیاد توریستان رول مهمی بازی میکند. سان مارینو از لحاظ تولید پسته های مقبول و با ارزش شهرت دارد چنانچه کلسیو نر های پسته سالانه به آنجا مسافرت میکنند تا پسته های جدیدی بدست آورند. ناگفته نماند که سان مارینو از رهگذر فروش پسته نیز عائدات هنگفتی بدست می آرد، از جمله پسته های معروف میتوان پسته را که دارای تصویر مجسمه نیم تنه در کلیسای سان مارینو نزد یک بقیه در صفحه ۵۰

بوست و صنایع توریستی.

برای گردش و دیدن سان مارینو فقط یک موتر جیب کفایت میکند. در سان مارینو تنها چند سرک محدودی وجود دارد که در اطراف کوه مونت تیمانو کشیده شده اند و باقی نقاط توسط ۴۳ کوچه های باریک با همدیگر وصل گردیده اند در سال ۱۹۶۵ سان مارینو با شا همراه چند صدکیلو متری باشمیر زمینی بیوست گردید مردم سان مارینو بنام سامارین هاباد میشوند مثل دیگر مردمان کو هسپانسی جنگ جو ودلاور اند و به آزادی سر زمین خویش علاقه مفرطی دارند لذا برای حفظ آزادی خویش همیشه قربانی ها داده اند.

سان مارینو با وجود یکه درطول تاریخ چندین بار طرف حمله قوه اجانب واقع گردیده اما هیچگاه آزادی خود را از دست نداده است. به لحاظ همین همت بلند و شهادت مردم آن بود که نابالون طرفدار آزادی این سر زمین بود و به مردم آنجا اراضی بیشتری را بخشید تا به سرزمین خویش ملحق سازند اما نائبی بنام آنتیو احترام کارانه از قبول آن ابا و ورزید و گفت که مردم سان مارینو ترجیح میدهند در سر زمین خود به تنگدستی و بی اهمیتی ولی آزاد زندگی کنند.

سان مارینو در ۱۹۱۵ با آلمان اعلان جنگ داد و ۲۵ سال بعد با موسو لینی که در ایتالیا بر سر اقتدار بود جنگ کرد و با آلمان متحد گردید. ولی در ۱۹۱۹ هیئات خود را به کنفرانس صلح ورسای نفر ستاده با آلمان ها دو باره داخل جنگ شد ولی در اثنای جنگ عمومی دوم این مملکت تصمیم گرفت که از جنگ بیطرف بماند. مردم سان مارینو با وجود جنگهای زیاد به آزادی و صلح در سر زمین خویش علاقه زیادی دارند.

علی الرغم کوچکی این مملکت بعضاً اشخاص معروفی از جمله باشندگان آن سرزمین بوده و یابه نوعی به این جمهوریت منسوب بوده اند که ابراهام لنگن او لیس رئیس جمهور اضلاع متحده رامیتوان مثال داد.

در ۱۸۶۱ سان مارینو لقب همشهری افتخاری را به رئیس قانون اساسی فعلی سان مارینو

منکی براساس های است که (۱۶۰۰) سال قبل درین سر زمین گذاشته شده بود. بعضی از مواد این قانون اساسی تا حال چندین بار تعدیل گردیده اند.

سان مارینو دارای یک انجمن عالی مشورتی میباشد که متشکل از ۶۰ نفر اعضای انتخابی است. اعضا توسط رای گیری مخفی برای خدمت چهار سال بدون معاش انتخاب میگردند.

ریاست انجمن را دو نفر نائب عالی رتبه بمعده دارند که برای یک مدت شش ماهه انتخاب شده و پس از سپری شدن مو عد شش ماه تاسه سال دیگر حق انتخاب شدن را ندارند.

این دو پست از بلند ترین مقام دولت سان مارینو بشمار میرود. نائب ها چین های مخصوص میباشند که این چین ها را مجبور اند که شخصاً خریداری کنند. این چین ها بعد جزء اشیاء شخصی واری آن ها به شمار میروند. هر نائب وقتی شش ماه دوره کار خود را تمام میکند مجبور است در حضور انجمن مشورتی عالی حاضر شده به توضیح اعمال و کردار های خوب و بد خود بپردازد. جزاء حق بازی به در آویختن است در محضر عام.

چون سر زمین سان مارینو کوهستانی است لذا ازادی زراعتی فراوان ندارد اساس اقتصاد آنرا زراعت و تربیه حیوانات تشکیل میدهد که مهمترین تولید زراعتی آنها را گندم، جو، درختان میوه دار و تربیه حیوانات تشکیل میدهد.

صنایع آن بزرگ نبوده عبارتند از صنایع نساجی، ظروف چینی، صنایع مواد خوراکی، صنایع

این پو سته سنت مارینوس موسس جمهوریت سان مارینو را نشان میدهد.

شعر

فشرده ترین شکل

بیان اندیشه

دکتر اسدالله حبیب

در این شماره گفتگوی داریم با دکتر اسدالله حبیب یک تن از استادان پوهنهی ادبیات و علوم بشری که در عین زمان مدیریت عمومی تعلیم و تربیه پوهنتون کابل را نیز به عهده دارد. او را در دفتر کارش من (نامه نگار مجله) و عکاس آژانس بخت (ظاهر صابر) ملاقات نمودیم و خواستیم تا در باره شعر و شاعری بحثهای ماهم به گفتگوی بپردازیم. با هم نشستیم.

و گفتگوی ما آغاز یافت: می پرسیم:

شعر چیست و رسالت شاعر کدام است؟

کلمه لایتنی شعر معنای (سا خستن) ایجاد کردن و (تولید) را میدهد. ما برای اکثر پدیده ها صفت شاعرانه را بکار می آوریم. یک غروب بر امواج دریا و یک طلوع بر قله های کجهای جنگل و یا یک شب مهتاب، تنها پدیده های شاعرانه نیست که موضوع شعر قرار گیرد. هر گونه پدیده و حادثه ای میتواند موضوع شعر باشد.

شعر به تعریف (بیلنسکی) نوع عالیی هنر هاست، هر هنر با وسایل افاده که در اختیار دارد محدود میشود، و وسیله افلاسه و جسم هنری شعر (زبان) است. شعر چون نقاشی و پیکر تراشی نیست که با نشان دادن آنچه مشهود است به سوی آنچه نا مشهود است راه نماید. چون موسیقی نیست که به کمک صوت به احساس آدمی راه باید و به خرد آدمی تنها اشاره می کند.

شعر به وسیله زبان درون و بیرون پدیده ها را به تمامی و کمال نشان میدهد. چون هدف هنرها زندگی انسان است موضوع هنرها نیز انسان و بهتر شدن زندگی اوست و شعریکه پدیده های زندگی انسان را بارش طبیعی آن همه جانبه مجسم میسازد و شاعر تنها نقش را وی را در آن دارد شعر و سبک است. برای آنکه سرشت و سر نوشت پرسوناژ

دکتر اسدالله حبیب از آن زید است و امروز هم در جامعه ماکسانی هستند که به سرنای عقیقه هنر برای هنر میدهند و از آرزوی هنر و آرزوی شعر صحبت میکنند، به جای آزادی انسان که رسالت هنر است و رسالت شعر است. برای این گروه مردم همبفکر میگویم که ادب شناسی بورژوازی به پیمانه وسیعی از سالها این تلاش را کرده است تا ادبیات بدیعی را شعر را از اهداف اجتماعی بر کنار سازد و از جریان انکشاف نبرد طبقه ای به بیراهه بکشد، و شعار (هنر برای هنر) خودش در دورهای مختلف تاریخ هدف سیاسی داشته و همیشه منافع طبقه مشخص را انعکاس داده است.

در میان مردم ما وقتیکه می گویند شعر، بیشتر شعر لیریک مورد نظر است، از آنرو ما هم گفتنی های خود را بیشتر به شعر لیریک اختصاص میدهم. گفتیم که شعر لیریک با آهنگ کلمات و غنای بود نش با موسیقی نزدیک است، از آنرو در طول تاریخ بار بار بر سر این خصوصیات شعر لیریک معامله کرده اند. این کار را در وایست ها غرب و فوتو ریست های روش

آغاز می یابد که هنرمند از تمام دیگر پدیده های زندگی جدا یشان میکند. این انتخاب آرزوی نویسنده و شاعر است و بر خود او را با پدیده های مذکور روشن میسازد. این آرزوی اید آلودی شاعر و نویسنده را منعکس میکند، نظرات طبقاتی او را و مواضع سیاسی و حزبی او را شعر یا نویسنده با انتخاب پدیده در ارتباط خاصی که قرار دارد، نمیتواند آترابم گذاری نکند. و بر خورد خود را با آن نشان نهد. در هر حال پدیده یکه انتخاب میشود و در ارتباطش با چیز های دیگر نشان داده میشود آرزویابی میگردد، بیرون ذهن نویسنده و شاعر وجود دارد. و وقتیکه ما انری را میخوانیم حق داریم آن واقعیت بیرونی را به شیوه خود آرزویابی کنیم. قضاوت نویسنده و شاعر، قضاوت ما را منفی نمیکند. بیشتر در باره نقش شخصیت شاعر کمی صحبت کردیم، البته واضح است که نه تنها در ایجاد هنری بلکه هر نوع فعالیت انسانی مربوط خصوصیات شخصیت فعال است. اگر «مدلیف» بدلیلی کیمیا گر نمی شد، سیستم عناصر را حتی کسی دیگر به وقتی دیگر و در کشوری دیگر به وجود می آورد، یعنی بهر حال به وجود می آمد. تیوریهای «انشتین»، «عقاید (مارکس) تعالیم (کوپرنیک) و قانون (دالتن) در مورد تجزیه زره فقط در شکل پیدا یش خود مهر شخصیت های مذکور را بر داشته است، اما در باره هنر سخن دیگر است یعنی هر گاه (تولستوی) «ناهام»

خجسته و میمون

باد

روز مادر

توقع از مادران جامعه افغان این است تا فرزندان شانرا طوری تربیه نمایند که مطابق عصر وزمان بوده و عضو مفید جامعه خویش گردند. جامعه ما به کسانی احتیاج دارد که از تعلیم و تربیت سالم بهره کافیه برده باشند، چنین افراد دانا و توانا میتوانند در ارتقای روز افزون کشور سهم فعال داشته و افتخارات تاریخی برای افغانستان عزیز حاصل دارند.

(از بیانات ښاغلی رئیس دولت و صدراعظم)

نوشته: راحله راسخ

بدانیم این خواهد بود که قرار قوی (اگر سجاای انسانی نمره محیط است، پس باید محیط را انسانی گرداند و برای آنکه روح مادران آرام باشد باید محیط زندگانی فرزندان شان انسانی باشد و ماکه می خواهیم از مادر تجلیل به عمل بیآوریم باید راعی را بر گزینیم که مادران می خواهند و این نیازی به اثبات ندارد که مادران، باغبانان چیره دست پرورش انسان، آرزوی ایجاد محیط و فضای نیکوار دارند و یگانه راه هم همین خواهد بود که درین طریق کوشا باشیم.

از آنجا ی کسی ما دوا، جوان مع بشری را می سازند، فرزندان شان به هر شغلی که مصروف خدمت ب مردم باشند برای شان گرامیست. مادران آن هائی را که بانی خوابی ها ورنج های فراوان پرووا نیده اند بی تفاوت از لحاظ مقام اجتماعی دوست میدارند و شیدای فرزندان خویش هستند. مادرانی که در دهات دریک محیط عقب مانده زیست دارند، دهقان بچه هارا پرورش می دهند و تا دل زمین راپاره کنند، تخم بزنند، گندم و جو بکارند و یکی از احتیاجات انسانی را مرفوع سازند.

کوجی زنان، یعنی مادرانی که در زیر

درد و دید درست احساسات انسانی هنوز کم چلوه می نماید و در برابر عظمت و ارج انسان مادر، جیره می باز د. دامان پرگهر مادر نخستین مدرسه آموزش و پرورش افراد نا موزیست که برای امروز و فردا های دور نام های شان افتخار بشریت است.

مادران که بنای تمدن و پیشرفت را می گذارند، آرزو دارند جگر گوشه های شان خادمان واقعی راه زندگی انسان و انسانیت باشند و آن ها یعنی مادران، هرا ن و هر لحظه دوفکر و ذکر فرزندان شان هستند، شبها نمی خوابند و روز ها رنج می برند تا اولاد شان در یک محیط انسانی رشد و نمو کنند و برای وطن، مردم و بشریت فقط و فقط خدمتگذار باشند.

پس می بینیم، آرزوی مادران است تا مملای آنان بشکند و مملای نمر بخش باشند و مادران زمانی می توانند خوشبخت و دل آرام به زندگی بپردازند تا فرزندان شان یعنی نمر زندگانی شان از محیط مثبتی آفرایا موزند و به کار برند که بدر د انسان ها بخورد و انسان ها از آن فیض ببرند، و اگر بنا باشد تا میتوانیم خاطر فرزانة مادران را گرامی

از چند سال به اینسو، بتاریخ ۲۴ جوزا در کشور ما محافل جشن ها و کنفرانس های ترتیب میگردد تا از مقام ارجمند و والای مادر تجلیل بعمل آید.

از سوی دیگر دومین سال است که روز خجسته و میمون (مادر) در پر تو رژیم جوان جمهوریت بر گزار میگردد.

بمناسبت این روز رئیس دولت جمهور ی و صدراعظم افغانستان به ارتباط تکریم و تهنیت از ارجمند ترین موجود بشری یعنی مادر پیام تبریکه ای برای مادران عزیز ارسال میدارند که در پیام سال گذشته در وصف مقام مادران فرموده اند:

«رشد شخصیت در دامان مادر آغاز مییابد و تکامل میکند مادر به طفل آئین زندگی میدهد او را در زندگی در برابر دشواری ها استوار و پایه دار میسازد، تادر مبارزات حیات موفق برآید و در ادای وجایب ملی و انسانی خود پیروز گردد».

درباره مقام ارزشمند مادر بسیار نوشته اند که باز هم به حساب سنجش های علمی و

خیمه و غزری فرزند دنیا می آورند چوپان بچه ها را تربیه می نمایند تا در دشت ها و دره ها و در کوه های مهیب و خطر ناک بخش دیگر احتیاجات برادران وطن و اجتماع خویش را فراهم سازند.

آغوش ما در بهترین بنا هگا هی برای فرزندش می باشد، اگر کارگراست یا دهقان، اگر معلم است یا داکتر اگر آهنگر است و یا کوزه گر اگر چوپان است و یا باغبان، برای هر مادر فرزند است و باید بخاطر احترام بمادر محیط زندگانی فرزندان شانرا تا آنجا که قوت در کار است و امکان در دست مساعد سازیم.

نکته ای دیگری نا گفته پیدا ست که هر آنکس هر چه قدرت در حیطه دارد فقط در مقابل مادر است که بزوانو می نشیند و مادر همه اصناف اجتماعی چه مملکار و نجار، چه انجنیر و داکتر و پروفیسر قابل قدر است. یعنی تنها آن مادران قابل ستایش نیستند

بقیه در صفحه ۶۲

این مبلغ که فقط ارزش کمر بند من است؟

و کرمانی جواب داده بود:

من هم فقط دراندیشه کمر بند تو هستم، تو خودت که یک پول سیاه هم ارزش نداری!

آری، شاعر کرمانی پادشاه شاهان، با مردخشم و وحشت چنین سخن میگفت بگزار آوازه افتخار شاعر، یار راستی و درست حقیقت در نظر ماهمیشه از افتخار و آوازه شهرت تیمورفراتر باشد!

باری، در ساعت بزم و شادی و یادآوری خاطرات غرور آمیز جنگلها و پیروز ییلاود میان نواهی موسیقی و همهمه بازیهای ملی که در برابر سرا پرده سلطان برپا بود و در آنجا دلقک های بیشمار بالبا سپای رنگارنگ جست و خیز میکردند و پهلوانان بزور آزمایی مشغول بودند و بند بازان چنان در روی ربهمان ها کج راست میشدند که گوئی در اندامشان از استخوان اثری نیست و جنگاوران شمشیر میزدند و در مبارات آدمکشی مسابقه میدادند و نمایش فیلیا که چند واس از آنانرا برنگ سبز و چندراس را برنگ سرخ ملون نموده و باینجهت بر خی از آنان مد هوش و برخی مضحک شده بودند، جریان داشت، در این هنگام شادی و نشاط کسان تیمور که از ترس او و از غرور و شهرت و افتخارات او از خستگی فتوحات و از نشئه شراب سر مست بودند در این ساعت سرمستی و بیخودی ناعمان از میان همهمه و غوغای شادی، همچون آذر خشی که ابرها را بشکافد، بانگ فریاد زنی، بگوش فاتح سلطان با یزید رسید. این صدا که مانند بانگ عقاب ماده با غرور آمیخته بود با روح آزرده او، که از طرف مرگ تحقیر شده و باینجهت نسبت به مردم و زدن گسی خشن و بیرحم بوده، آشنایی و خوشایند نبود و نسی داشت.

او فرمان داد بداند کیست که در آنجا با بانگی عاری از نشاط و خوشی فریاد میزند و باو گفتند زنی سرا پاد و خالک و زنده پوش که دیوانه بنظر میرسد، بدانجا آمد و بزبان عربی سخن میگوید و میطلبد، این زن میطلبد که او را فرمانفرمای سه اقلیم جهان ببیند.

پادشاه فرمان داد:

او را بیاورید!

زنی پای برهنه، ملیس به تکه و پارهای جامه ای که از باد و باران و آفتاب بیرنگ شده در برابر او ایستاده بند از گیسوان سیاه خود کشوده بود تا سینه، عربان خود را بپوشاند، رخساری برنگ مفرغ و چشمانی درشت با نگای نافذ و آمرانه داشت، دست تیره و رنگش بسوی تیمور دراز شده بود می گریزد.

این تو هستی که بر سلطان با یزید فاتح شده ای؟

مادران! زنان! نوبت حرف شماست، حق شماست که قانون بگذارید زندگی اوشما بوجود میاید و این شما هستید که در برابر مرگ از زندگی دفاع می نمایید، شما دشمنان اولین و آخرین مرگ هستید. شما نیرویی هستید که بلا انقطاع می جنگد و پیروز می شود. بیاید بستانش زن، یعنی مادر آوازه ما را بلند نماییم. بیاید که سرود ستایش زن یعنی مادر یگانه نیرویی را که در برابر آن مرگ خاضعانه سر خم می نماید بسراییم.

حماسه مادر

از: گورکی

که تعداد شان از پنجهزار، آری از پنجهزار بیشتر نیست، همچون ستارگان، جامه آسمانی رنگ او را زینت داده اند کلاهی سفید که قطعه یا قوتی بر نوک تیغ آن نصب شده بر سر مغوف و سپید موی خود گذاشته و چون سر خود را تکان میدهد این چشم خونی نیز تکان می خورد و گویی جهان را نظاره میکند! سپهای تیمور لنگ به تیغه خنجر پهنی میماند که در اثر هزاران بار غوطه خوردن در میان خون از رنگ پوشیده شده باشد، دید گاش تنگ و باریک ولی همه چیز را مبینند و برق چشمانش مانند فروغ سرد زمره، گوهر محبوب اعراب است که گفتار آنرا تساموت میماند و میگویند پرتوش بیماری صرع را درمان میکند پادشاه از قوت سرا ندیی، از سنگی بزرگ لب دوشیزگان ماهرو، گوشواره هایی بگوش دارد.

سپید صراحی زرین شراب و تمام آنچه را که برای بزم پادشاهان ضرورت داشت در کف سرا پرده بروی فرشهای بمانند و بی نظیر نهاده اند، خنیا گران پشت سر تیمور قرار دارند و در کنار او هیچکس دیده نمیشود خوشان و بستگان او و هزارگان و سپهسالاران در زیر پایش بصف نشسته اند و از همه نزدیکتر شاعر دربارش، سر مست از شراب شاعر کرمانی نشسته است همان کرمانی شاعر که یگروز بویران کننده دنیا که پرسیده بود:

ای کرمانی! اگر مرا میفرخواستند توبه چه میدی مرا میخریدی، بگستراند مرگ و وحشت پاسخ داد:

به بیست و پنج دینار. تیمور با تعجب فریاد زده بود.

راکه مرگ با خضوع و خشوع در برابرش تعظیم میکند، نیاش گنیم ادر اینجا از حقیقتی در باره مادر و در باره آنکه چگونه خدمتگذار و پرده مرگ، تیمور لنگ آهنین، برای خونین زمین در برابر او سر تعظیم فرود آورد، سخن خواهد رفت، و اما شرح واقعه چنین است: روزی امیر تیمور لنگ در جلگه زیبای «کان کل» که فرش از گل سرخ و یا سمن همچون دبیای ختن زمینش را مفرش نموده بود، در جلگه ایکه شعرای سمرقند آنرا «عشق گلها» نامیده اند از آنجا مناره های لاجوردی و گنبد های کبود مساجد این شهر بزرگ دیده میشود مجلس و عشرت یا نموده بود.

پانزده هزار چادر مدور مانند لاله، بشکل نماد پرده در این جلگه گسترده شده در فراز هر یک از آنها صد ها پرچم رنگارنگ ابریشمین مانند گلها در اهتزازند. خرگه تیمور لنگ مانند ملکه ای در میان زنان حرمسرا، در وسط این چادرها قرار گرفته است سرا پرده او مربع، طول هر ضلع آن صد گام و بلندی آن سه نیزه است در مرکز سرا پرده دوازده ستون زرین بسخامت بدن انسانی و بر بالای آن گنبدی آبی رنگ تعبیه شده است تمام خرگاه از برنیا راه راه سیاه و زرد و گنبد است و پانصد ربهمان سرخ رنگ آنرا بزمین بسته اند تا به آسمان صعود نکند، در چهار گوشه سرا پرده چهار شاهباز سیمین نصب گردیده و شاهباز پنجم امیر تیمور گورکان تیمور شکست ناپذیر، شاه شاهان در مرکز سرا پرده بر روی تختی نشسته است.

جامه های گشاد از برنیا آبی رنگ، برنگ آسمان، پوشیده و دانه های مروارید درشت

زن را، مادر را که سر چشمه پادشاهان ناپذیر زندگی پیروز گریست نیاش کنیم. در اینجا از تیمور لنگ، از پلنگی پای شکسته، از صاحبقران فاتح و خوشبخت از کسی که گفتار بلفظ او را تیمور لان مینامیدند، از کسیکه میخواست سراسر جهان را در هم بگوید و ویران نماید، سخن خواهد رفت.

او پنجاه سال در روی زمین گام میزد و پای آهنین او، مانند پای پیل، شهرها و کشورها را، مانند لانه مورچه، درهم میفشرد و له میکرد از سر راه او نهی های سرخ خون بپر طرف جاری بود، او از استخوان ملل مغلوب مناره های عظیم برپا کرد، او زندگی را ویران میساخت و با مرگ زور آزمائی می نمود.

او از مرگ، که پسرش جهانگیر را در ربوده بود انتقام می گرفت، این انسان صییب میخواست کلیه قربانی های مرگ را از جنگش بدر آورد تا مرگ از گرسنگی و اندوه نابود شود و بمیرد!

از آنروز یکه جهانگیر، پسرش، در گذشت و مردم سمرقند فاتح چنان قسی و ستمگر را با جامه سیاه و سوره ای سوگواری و بسا سرهای به خاک و خاکستر آلوده استقبال نمودند از همان روز تا لحظه ای که در او قرار با مرگ روبرو شد و از مرگ شکست خورد او، تیمور لنگ در طول سی سال حتی یکبار هم لبخند نزد، او لبهای خود را بهم فشرده بود و در برابر هیچکس سر فرود نیاورد و بدینسان سی سال زندگی کرد و در بجه قلب اوستی سال تمام برای قبول همدردی و تسلی بسته بود!

زن را، مادر را، همان یگانه نیروی جهان

اری - من هستم من. براو ویرعه بسیار
دیگری فاتح گردیدم و هنوز از فتح و ظفر
خسته نشده ام. اما، ای زن، تو درباره خود
چه میگوئی؟
زن گفت:

گوش بدار! تو هر چه کرده باشی بالاخره
لفظه انسانی و من مادر م تو خادم هر کی و من
خادم زندگی. تودر برابر من مقصری و من
آمده ام از تو بخواهم تا تو تقصیر خود را جبران
کنی. بمن گفته اند که تو شعار (قدرت در
عدالت است) را رهنمای خود قرار داده ای من.
باین گفته ها باور ندارم ولی تو باید نسبت
به عادل باشی زیرا من مادر هستم! سلطان
آنقدر زیرک و با فراست بود که بتواند نیروی
این سخنان را از روی جسارت و تندى آنان

احساس نماید و باین جهت گفت:
- بشن و شکایت خود را باز گوی، من
میخواهم به سخنان تو گوش دهم:
زن بدانسان که در میان دایره تنگ -
پادشاهان برایش مناسب بود، بروی فرش
نشست و چنین گفت:
- من از اهالی توابع سالر نو هستم، سالرنو
از شهرهای ایتالیا و از اینجا آنقدر دور است
که توحی نمیدانی در کجا واقع شده! پدر من
ماهگیر بود. شوهر من نیز ماهگیر و همچون
مردی سعادتمند، زیابود، من او را از -
شریت سعادت سیرا ب گردم جز آنان پسری
داشتم که زیبا ترین پسر روی زمین
بود...
چنگاور سا لخورده آ هسته گفت:

- مانند چها نگیر من.
- زیباترین، و عاقل ترین پسران، پسر
منست شش بهار از عمرش گذشته بود که
سراچی هاوره زن درپایی در سوا حل
ماید یدار شدند. آنها پدرم و شوهرم و
گروه کثیری را کشتند و پسر من را بسرفت
بردند. اکنون چهار سالست که من درسراسر
آفاق پسر من را جستجو میکنم حالا او در نزد
توست، من اینجا میدانم زیرا سپاهیان
بایزید راهزنان دریایی را دستگیر کردند و تو
برسلطان بایزید غالب شدی و همه چیز را
از چنگ او بدر آوردی تو باید بدانی که
پسر من کجاست و باید او را بمن باز دهی!
همه خندیدند و امیران که همیشه خود را
مدبر و باکیاست میشمارند گفتند:

این زن دیوانه است!

شهر یاران و دوستان تیمور، شاهزادگان
سیپسا لا ران او، اینرا گفتند و همگی
خندیدند.

دهط کرمانی بانگهای صایب وجدی و -
تیمور لنگ با حیرتی سگرف با آن زن
می نگریستند.

شاعر کرمانی در عین مستی آ هسته
زمزمه کرد:

این زن بسان هر مادری شید است و
سلطانی که دشمن جهان بود گفت:
- ای زن! تو چگونه از این کشوری که من
از آن بیخبرم، از دریا و رودها و از -
کوهسارها و جنگلها گذشته و با اینچا آمده ای
بقیه در صفحه ۴۳

میر من آمنه مادر ممتاز اول

میر من آمنه که از ما دران ممتاز سال ۱۳۵۴ است سوانح غم انگیزی دارد. وی در آوان از دواج بنا به مشکلات سخت اقتصادی مجبور بود مادها دوزی شوهرش را متحمل گردد زیرا شوهرش همیشه مصروف خدمت برای وطن بود و اکثر اوقات در مسافرت بسر می برد. تا اینکه یک شب از کار مثل همیشه خسته بخانه بر گشت ولی اینبار خطوط سیمایش بیانگر مطلب دیگری بود خستگی او نشان می داد که بزود ترین فرصت زن و فرزندانش را ناابد ترک کند و دیری نگذشت که شوهرش چشم از جهان پوشید.

است که به وجود آنها افتخار میکند فرزندان میر من آمنه معرفی میگردند:

- ۱- نجیب الله دوکترای اقتصاد فعلا به حیث استاد در پوهنخی اقتصاد ایفای وظیفه مینمایند.
- ۲- اسد الله لیسنا نسبه اقتصاد فعلا مدیر لیسنا میر بجه کوت.
- ۳- عنایت الله مافوق لیسنا نس حقوق بین الدول فعلا مامور شعبه اطلاعات وزارت خارجه
- ۴- حشمت الله لیسنا نسبه حقوق
- ۵- میر من صالحه دیپلوم قایلگی فعلا بی کار.
- ۶- میر من جمیله خلیلی صنف سیزده دار المعلمین فعلا بحیث معلمه در مکتب نیک بختی ایفای وظیفه میکند.

میر من آمنه در مقابل مسوولیت اطفا لش مستقیما قرار گرفت و در پهلوی زحمات خود فقط با مبلغ چار صد افغانی که آنهم از کرایه خانه بدست می آورد مجبور بود لباس، دوا، غذا و مواد درسی به اطفا لش تهیه کند. او همین کار را هم کرد و با مشکلات زیاد توانست فرزندانش را بشهره روانشناسی و تحصیل هدایت کند. میر من آمنه از یادآوری دوران بدبختی اش سخت هراس دارد که این خود بیانگر تکالیفی است که آنرا بدوش کشیده است. و اکنون که وی فرزندان متور به جامعه تقدیم کرده است و جدا نا خود را راضی حس میکند. ثمره زحمات این مادر شش فرزند

میر من حلیمه مادر ممتاز درجه سوم

شوهر میر من حلیمه که پیشه دکانداری داشت هفده سال پیش جهانرا ترک گفت و نامرده را با یک جهان مشقت همراه با فرزندانش تنها گذاشت وی که از شوهر برایش بجز یک سراج کهنه که آنهم نیمش درگرو بود چیزی دیگری باقی نمانده بود مجبور گردید تا خودش راه اعا شه اطفا لش را پیدا کند این خانم باتدبیر بامزد خیاطی و سو زندوزی مصارف بخور تمیر خود و فرزندان را تهیه نموده و هنوز یکسال از مرگ شوهرش نمی گذشت که خانه شان

میر من انجمن سلطان مادر ممتاز درجه دوم

و در تاهمین زندگی باری همکاری و کمک نمایند. اما این خانم دور اندیش با شوهر خویش مخالفت نمود و نگذاشت فرزندانش از تحصیل بازمانند. اکنون فرزندان میر من انجمن سلطان معرفی میگردند:

- ۱- غلام محمد مامور در مدیریت قوای مدافع هوایی.
- ۲- نور احمد لیسنا نسحر بسی پوهنتون فعلا معاون مدیر است عمومی دیوهای وزارت دفاع ملی.
- ۳- غلام صدیق لیسنا نسحر بی پوهنتون تحصیلات در هند و امریکا فعلا امر مدیریت عمومی حرکات مدافع هوایی.

- ۴- روح افزا درجه تحصیل ابتدایی فعلا ازدواج کرده ست.
- ۵- غلام فاروق صنف دهم مامور در تصدی شکر. انحصارات دولتی.
- ۶- غلام حسن لیسنا نسحر بی پوهنتون لمپی برید من در قوماندانی غند ترا تسپورت قوای هوایی.
- ۷- غلام عثمان درجه تحصیل

- ۸- غلام علی لیسنا نسه اکادمی پولیس تحصیلات عالی در مصر معاون امریت تعقیب قوماندانی امنیه کابل.
- ۹- غلام حسین لیسنا نس پوهنخی سیستمات معلم در پوهنخی هوایی.

بنابه کهنه گی شکست نموده ویران گردید اما این زن فداکار باز هم باتلاش فراوان سر پناه را ترمیم کرد.

میر من حلیمه که در عنوان جوانی شوهرش را از دست داده با احساس مادری همه چیز را در راه خدمت بفرزندانش پشت پا زده تا اینکه باتلاشهای بیکی و فراوان توانست فرزندانش را در کمال نارسائی اقتصادی بدرجات عالی تحصیل برساند. این زن باهمت گرچه تا بحال ثمره مادی فرزندان را کافی ندیده

است ولی آرزو دارد فرزندانش برای وطن مصدر خدمت شایسته ای شوند.

فرزندان میر من حلیمه معرفی میگردند:

- ۱- شفیقه رؤفی لیسنا نسه مصروف تکمیل دوکتورا در فرانسه
- ۲- محمد اکبر لیسنا نس پوهنخی حقوق
- ۳- شریفه رؤفی درجه تحصیل بکلور یا فعلا بحیث معلم در لیسنا ملالی.
- ۴- عبدالرشید لیسنا نس پوهنخی حقوق

میر من گل بی بی مادر ممتاز

درجه سوم

میر من گل بی بی در خانواده فقیری دنیا آمده و تحت نظر پدر و برادر خود سواد آموخت و یکی از زنان متدین روزگار خود است.

زندگی میر من گل بی بی از ابتداء از نگاه اقتصادی چندان قناعت بخش نبود و این خانم بادر دوازده سالگی ازدواج احساس میکرد که شوهرش نمیتواند زندگی آنها را به تنهایی پیش برد چون شرایط آن زمان ایجاب نمی کرد تا زنان نیز دوش بدوش مردان کار کنند بناء به آموختن هنر سو زدن و انواع دوخت علاقه گرفته و بزودی شروع بکار کرد و بزود ترین فرصت توانست در پهلوی معاش ناچیز شوهرش وی نیز عایدی بدست آورد.

بعد از مدتی شوهرش تقاعد کرد و شدیداً بیمار شد و تمام مشکلات خانواده بدوش وی افتاد و این زن فداکار در راه رساندن فرزندانش از سعی کوشش دست برداشت و قسمی که آرزویش بود فرزندانش خویش را برای خدمت به جامعه تقدیم نمود.

فرزندانش میر من گل بی بی معرفی میگردد.

۱- غلام رحمن لیسا نسه بوهنجی حربی بحیث استاد حربی بوهنتون ایفای وظیفه میدارند.

۲- غلام محفوظ لیسانس اکادمی پولیس مامور پولیس.

۳- غلام حضرت لیسانس بوهنجی حربی در فرقه یازده ننگر هار مصروف وظیفه میباشد.

۴- غلام نبی فارغ التحصیل صنف ۱۲ لیسه جامی فعلاً مامور ناحیه ششم بنار والی هرات.

۵- عبدالواسع متعلم صنف چار مکتب.

۶- قایدو مصروف امورند پیر منزل.

۷- ناز پرو متعلم صنف ششم ۸- گل مکی متعلمه صنف ۱۲ لیسه مهری

۹- پشتونگل متعلمه صنف یازده لیسه مهری

۱۰- مهندی متعلم صنف ششم مکتب نسوان

میر من ماهپور ریوسفی مادر ممتاز

درجه دوم

میر من ماهپور ریوسفی مادر ممتاز ۱۳۵۴ ولایت کابل با شرایط خیلی محدود اقتصادی در حالیکه اطفالش همه به سنین طفولیت قرار داشتند شوهرش را از دست داد و وی را با یک جهان مسئولیت و پریشانی که عبارت از اعاشه و تربیت سالم فرزندان نش بود تنها و بی مددگار گذاشت. موصوف در تربیت فرزندان در حالیکه خود و فامیل وی نیز تعلیمات قناعت بخشی نداشت توانست از فروش اشیای منزل و مزد دست خویش با صبر و شکیبایی و حوصله فراخ در حالیکه در شرایط اقتصادی نامناسبی قرار داشت فرزندان صالح تقدیم جامعه نماید.

۲- نباغلی عتیق الله لیسا نسه رشته بیولوژی و هنجی علوم معلم لیسه غازی.

۳- نباغلی صفی الله لیسا نسه رشته ریاضات و فزیک و هنجی علوم مامور وزارت معارف.

۴- حشمت الله متعلم لیسه تخنیک.

۵- ذکی الله متعلم لیسه استقلال.

۶- صفیه مصروف امور منزل.

۷- امینه محصل صنف چهارم بوهنجی علوم.

۸- نوریه فارغ التحصیل دارالمعلمین معلم لیسه زرغونه.

۹- فوزیه درجه تحصیل بکلوریا مامور در وزارت زراعت.

در اثر تصایح ارز شمند این خانم با تدبیر است که فرزندان وی بر علاوه داشتن سویی تعلیمی بدرجه لیسانس و بکلوریا با مطالعات پیگیر از آثار دانشمندان بزرگ خواهان اكمال تعلیم و اطلاعاتشان میباشد اکنون میر من ماهپور ریوسفی با داشتن چنین فرزندان که در ذیل معرفی میشوند خود را بختیار و مسرور میداند:

۱- نباغلی خلیل الله درجه تحصیل بکلوریا مامور در هوا پیمایی ایران.

۲- نباغلی محمد علم با درجه تحصیل بسویی بکلوریا مامور انحصارات دولتی کابل

۳- نباغلی عبدالحکیم فارغ التحصیل دارالمعلمین عالی ننگرهار معلم در ولایت ارزگان.

۴- نباغلی محمد قادر با درجه تحصیل بسویی بکلوریا مامور انحصارات دولتی کابل

۵- نباغلی محمد ظاهر لیسانس طب کابل دوکتور روغتون فرقه یازده

۶- نباغلی محمد قادر با درجه تحصیل بسویی بکلوریا مامور انحصارات دولتی کابل

۷- نباغلی محمد ظاهر لیسانس طب کابل دوکتور روغتون فرقه یازده

۸- نباغلی محمد ظاهر لیسانس طب کابل دوکتور روغتون فرقه یازده

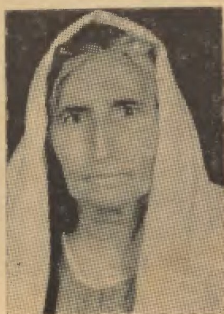
۹- نباغلی محمد ظاهر لیسانس طب کابل دوکتور روغتون فرقه یازده

۱۰- نباغلی محمد ظاهر لیسانس طب کابل دوکتور روغتون فرقه یازده

۱۱- نباغلی محمد ظاهر لیسانس طب کابل دوکتور روغتون فرقه یازده

۱۲- نباغلی محمد ظاهر لیسانس طب کابل دوکتور روغتون فرقه یازده

میر من مریم مادر قابل قدر

میر من مریم مادر قابل قدر سال ۱۳۵۴ از ولایت ننگرهار است بیست سال قبل با فقدان شوهرش بار گران زندگی بدوشش افتاد در حالیکه پسر بزرگش در صنف دهم کوچکترین آن دوماه عمر داشت با نابسامانی های روزگار روبرو شده و زندگی چهره مایوس کننده ورنج آورش را برایش وانمود اما شهادت و عزت نفسی که در نهاد این میرمن از خود گذر سراغ میشد کمک و دستگیری هیچیک از اعضای مستعد فامیلش را متقبل نشده و با پشتکار و زحمتکشی و نیز فروش زیوراتی که در نزدش خیلی عزیز بود مبادرت ورزیده

به اعاشه و تربیت فرزندانش کمر همت گماشت و آنان را بسوی آموختن علم و رفتن به مدرسه سوق داد. این

میرمن مستوره مادر قابل قدر

میرمن مستوره مادر قابل قدر سال ۱۳۵۴ از ولایت کابل خانمی است که از خانه پدرش سید حسین که مرد ادیب و دانشمند و شاعر توانا بود مقدمات فرهنگ آن عصر را فرا گرفت. موصوف سی و هشت سال

قبل ازدواج نموده و لمره ازدواجش شش فرزند میباشد که یکی آن پدرود حیات گفت و پنج تن دیگر را که پدر در آوان طفولیت آنها را ترک گفته و خانم دیگری اختیار نموده بوده در خانه های کرابی و همسایه نشینی درس زندگی و موخت و بسا تدریس مضامین دینی و دوختن لباسهای همسایگان انهم بایول تا چیز فرزندان را اعاشه می نمود.

از آنجائیکه نامبرده باسواد بوده دست پرورده پدر و دانشمندش بود شبها باخواندن اشعار پدرش فرزندانش را تشویق به سرودن اشعار نموده و احساس لطیف سرودن شعر را در افکارشان شگو فان می نمود. از وی شبها باوجود خستگی کارهای روزمره باگفتن قصه های انتباهی کودکانش را که در شب زنده داری مادر باعلاقمندی اشتراک میکردند درس زندگی می اموخت. این خانم فداکار باهمه مشکلات

و تنگدستی که سد راه زندگیش قرار داشت با احساس پاک مادرانه نگذاشت فرزندانش اعضای عا طل اجتماع بار آمده و شجاعانه در این راه گام نهاد. اکنون وی با داشتن پنج فرزند شاعر، نویسنده، درامه نویس و ممثل، نطق شاهده مقصود را در آغوش گرفته و فرزندان اینها هستند:

- ۱- شباغلی محمود فارانی لیسانسه یوهنخی شرعیات معاون روزنامه ملی انیس.
- ۲- داود فارانی، نطق و ممثل و نویسنده در رادیو افغانستان ایفای وظیفه مینماید.
- ۳- اسماء آسیایی با داشتن تعلیمات خصوصی نویسنده و شاعر.
- ۴- مسعود فارانی راپورتر و مهتم مجله میرمن.
- ۵- فاروق فارانی، رباعی سرای مصروف تعلیمات عالی در آلمان.

میرمن گل مکی مادر قابل قدر

میرمن گل مکی آوانیکه اطفالش صغیر بودند شوهرش را از دست داد و در کمال زحمت و تکلیف در راه تربیه اطفالش گام برداشت.

با وجود یک در شرایط اقتصادی خیلی محدود بسر می برد ولی توانست نه فرزند صالح تربیه کند و متحد توان کوشیده است که آنانرا در راه کسب تحصیل تشویق کند گرچه ادامه تحصیل برای فرزندانش در شرایط محیطی ولایت پکتیا از لحاظ دوری راه، نبودن ضروریات درسی و رسم و رواجهای

خرافی مشکل می نمود ولی میرمن گل مکی باهمه این مشکلات مبارزه کرده و فرزندانش را شامل مکتب نمود.

پرورده های دستش چنین معرفی میگردد:

- ۱- شاه محمود خزان مامور مخابرات.
- ۲- محمد شریف خزان درجه تحصیل بکلوریا مامور مخابرات.
- ۳- محمد زمان خزان درجه تحصیل

- ۴- بکلوریا مامور ترانسپورت.
- ۵- پیغله حلیمه خزان درجه تحصیل بکلوریا سر معلمه مکتب نسوان گردیز.
- ۶- میرمن سلیمه بهار بیکار.
- ۷- محمد امان خزان متعلم صنف ششم نسوان گردیز.
- ۸- محمد عثمان خزان متعلم صنف هفتم لیسه گردیز.
- ۹- محمد یوسف خزان متعلم صنف ششم نسوان گردیز.
- ۱۰- محمد داؤد خزان صغیر است.

میرمن آمنه مادر قابل قدر

موصوف شاهد رنج های بیکران بود درین آوان تمام مصارف خانه را از دست مزد خویش تهیه نموده و اعاشه فرزندانش را مینمود تا اینکه بعد از چهار سال در ولایت هرات، کند هار، غزنی، ننگر هار همراه با شوهرش به مسافرت های طاقت فرسا پرداخت.

این ما در دور اندیش یازده فرزند بدنیا آورد که از جمله فرزندان

میرمن آمنه ما در قابل قدر ۱۳۵۴ شصت و چهار سال قبل در یک خانواده دهقان در قریه آبدرد پنجشیر چشم به جهان گشود و در سال ۱۳۰۵ با یکی از پسران خانواده ای که در آن کار و زندگانی میکرد ازدواج کرد. و بعد از تولد دو فرزندش شوهر موصوف در سفر برای جهت دفاع از وطن عازم ولایت هرات گردید. و مدت چهار سال دوری از شوهر

وطن به آن مباحات میکند معرفی میگردد:

- ۱- دستگیر شگو فان لیسانسه ادبیات.
- ۲- سائره تحصیل خصوصی.
- ۳- محمد داؤد لیسانسه حقوق استاد یوهنخی حقوق.
- ۴- یحیی هو ما، ماستر علوم تخنیک استاد تخنیک کابل.
- ۵- طاهره با درجه تحصیل بکلوریا معلمه میا عمر ننگر هار.
- ۶- حبیب محصل یوهنخی ساینس.
- ۷- زلیخا با درجه تحصیلات دینی.

تقديم بهادرم كه در همه عمر رنج تربيت را كشيده .

فرش خانه

نوشته ابراهيم سايق

در سيده دم كه از صبح زبیده در حالیکه موعای سپیدش از لای شاریدگی های چادر کهنه‌اش بیرون ریخته بود و باد آنرا برویش می‌پاشاند با انگشتان نحیف واستغوا نداشت هر لحظه آنرا که بروی و گونه‌های چین افتاده‌اش تماس میکرد ، پس میزد ، بسایه دیوار خانه خود تکیه داده بود .

مردم او را بیشتر بنام مادر لافرو می‌شناختند ، مردم او را بیشتر بنام مادر نصرو میشناختند ، ننه لاغر ، اندام باریک وشانه های خمیده داشت چشمهای سیاه و نافنش را كه خطوطی از پیری چون هاله‌ای احاطه کرده ، بپا نگر زندگی ملال آور او بود .

او در آغاز جوانی شوهرش را از دست داده وبا پسرش نصرو زندگی میکرد گاه گاهیكه زنهای او می پرسیدند :

از شوهرت برایت چه مانده ؟

مایوسانه جواب میداد :

مال خدا يك خانه غریبانه و يك بچه . زبیده گر چه خواستگار ان زیادی بعد از مرگ شوهرش داشت و اما بخاطر تربیه نصرو از این کار شانه خالی کرده و جواب رد داده بود .

او در آنروز ناتوا نتراژ همیشه ودر مانده تراژ پیش که دیگر توان کار کردن را نداشت فکر فرو رفته بود و بیاد میآورد که در گذشته با تحمل چه دشواریها تن در داده واما اکنون پذیرش کوچکترین کاری هم از او ساخته نیست .

در نظرش آمد که روزها دوباره به عقب برگشتند و ماهها وسالها هم دو باره به

گذشته رجعت میکنند تا آنکه خاطره ها به نظرش مجسم شدند ، خاطره هایی از آنروز ها که او با نیرومندی بالای تفره رخت شویی می نشست و با چنگال قوی و توانا لبای سپای چرکین رازیر آبهای کف آلود می فشرد و آن خاطره ها را از دیده های کاو شگرا نه زن های دیگر که به او می نگر یستند وبعبد می پرسیدند :

چرا شوهر نمیکنی ؟

و جواب خودش را بیاد می آورد که :

من زحمت میکشم ، عرق میریزم و نصرو را بزرگ می کنم ، اگر شوهر بگیرم سرنوشت پسر من چه خواهد شد ؟!

وباز پرسش های دیگری از همیمن قماش .

زبیده با بیاد آوردن این خاطره ها نقش لبخندی روی لبانش هویدا میشد و بزودی مانند آفتابی که در روز ابر آلود از گوشه افق برای لحظه کوتاهی خودش را بنما یاند و معو شود ، معو میشد و دو باره چشمهای خسته ونگران او به نقطه‌یی از زمین اتصال می یافت ، مثل آنکه از گذشته چیز های فراموش شده‌یی را بخاطر بیاورد ابروان سیاهش را بالا می برد و زیر لب زمزمه می کرد :

اولاد شیرین است ، من بخاطر نصرو بخواری و زحمت تن در داده‌ام تا آنکه او به مكتب وتعلیمش ادامه بدهد و احساس نکند از دیگران عقب مانده .

با زمزمه این جملات دو باره انگشتان

استخوانی و درازش بسوی گیسوان سفیدش دویدند و بزودی آنرا باز از صورت زبیده عقب زدند .

این اندیشه ها اوراسا عتبا بخود مشغول کرده بود و هر لحظه خاطره یی از دور زمان ها جای خود را بیدگار دیگری می سپرد و مردم این اندیشه ها در برابر دیدگان او جان میگرفتند ، حرکت میکردند و خاطره‌ها یی را تجدید می نمودند تا آنکه بیادش آمد که روزی نصرو با چشم های اشك آلود نزدش آمد واز او خواست تا خانه را بفروشد و با پول آن چند زمانی زندگی شان را تأمین کنند و او با عصبانیت گفته بود که :

نی ، هرگز من بفروش این خانه راضی نمیشوم ، این خانه میراث پدرتوست . و مثل آنکه آواز نصرو در گوشتش نقش باشد دو باره شنید که :

این خانه چه بدرد ما میخورد ، خانه یی که فرش نداشته باشد . اصلا با کوچه چه تفاوت دارد ؟

و او با خشم جواب داده بود :

خانه یا کوچه ، هر چه هست برای من زیاد ارزش دارد و اما تو وقتی پولدار شدی برای این خانه باید فرش بخری .

مادر نصرو وقتی اینها را بیاد آورد اشك دور چشمها ییش نقش بست و از جایش بلند شد و بسوی خانه نگریست و بعد به دستهای خود نگاه کرد و گفت :

چه چاره ، دستهایم ، همین پنجه های لعنتی طاقت ندارند ...

***

نصرو از درس فراغت حاصل کرده و در شهر زندگی میکرد و بزودی برای خود کاری هم یافته بود .

او هم مانند مادر خود موجودی کم حرف قانع و سر براه بود این جوان بلند قد و لاغر اندام هم وقت از کارهایی می یافت بزودی وعجله خودش را به اتفاق میرساند و وقتی خودش رامیان سکوت و آرامش اتفاق تنها می یافت اندیشه هاو خیالات بسراغش می آمدند و او را بخود مشغول میکرد .

نصرو که در خودشور و هیجان گمترسراغ داشت اکثرا از جمع دیگران و آنا نیکه با او سرو کار داشتند ، گوشه می گرفت و خودش را در پناه تنهایی می سپرد ، گاهی غمی می از او می پرسید :

نمیخواهی باما برگردش بروی ؟

چشمهای از حدقه بر آمده اش را بر زیر می افکند و با ناخن های خود به بازی می برداخت و با آواز گرفته یی که بیشتر از شرم او نمایندگی میکرد میگفت :

من کار دارم ، مرا ببخشید .

و بعد از آن که از جمع آنها غور میشد با خود میگفت :

هان ، از شما راستی دوری میکنم ، شاید تعفیرم کنید یا اگر نکنید . من اینطور فکر میکنم .

نصرو همیشه اینطور فکر میکرد که دیگران بیشتر از خودش به سرو وضع او ارزش قایلند .

نصرو وقتی در اتاق خود گام می نهاد مادرش را بیاد می آورد روز های دشواری را که بخاطر تربیتی گذرانده بود ، روزهای در نظرش مجسم میشد که مادرش در حالیکه سرو صورتش از شدت عرق تر شده ، زیر بغل خود چند تا نان را می آورد و با آنکه از چهره اش آثار ناتوانی و خستگی پیدا بود با لبخندی وانمود میکرد که کاملا سر حال است .

با بیاد آوردن این خاطره هادر چهره نصرو هم گرد تائر می نشست و بروی پیشانی فراخش خطوط زیادی نقش می بست .

نصرو در آنروز ها میدانست که اولین مزد کارش را خواهد گرفت و اغلبا به این می اندیشید که برای مادر خود چه هدیه یی می تواند تهیه کند تا آنکه باز گلشنه رابه یاد آورد و آنروز را که مادرش گفته بود :

خانه یا کوچه ، هر چه هست برای من زیاد ارزش دارد و اما تو وقتی پولدار شدی برای این خانه باید فرش بخری .

نصرو انعکاس آواز مادرش را از چسار طرف اتاق خود می شنید :

خانه یا کوچه ... باید فرش بخری ... مادر نصرو در حالیکه زیر سایه درخت بزرگ و تنومند نزدیک سرگ برتنه درخت تکیه زده و چند (پندك) لباس هم پهلویش قرار داشت و انتظار فرزندش را می کشید خواب بروی دیدگان او سایه افکنده بود .

آواز بچه های كوچه بلند شد :

نصرو آمد ... مادر نصرو! نصرو پسر ت آمد ، بر خیز بیدار شو . و او هر اسان وقتی چشم گشود نصرو در برابرش قرار داشت . آندو یکدیگر شان را در آغوش کشیدند نصرو در بیتال بهادرش گفت :

مادر ، از من خواسته بودی که پولدار شدم برای خانه فرش بخرم ، اینك برای خانه فرش خریدام .

زبیده نصرو را رها کرد در حالیکه حلقه‌یی از اشك های داغ گرد چشمان گلشنگیش نقش بسته بود و بروی گونه هایش می لغزیدند ، آواز خفیه‌یی گفت :

من خانه را فروخته‌ام ، دیگر خانه ندارم . و نصرو هم به گریستن آغاز کرد ، هر دو بیصدا می گریستند و بچه های كوچك در دور و برشان بانگاههای گاوشرانه آندو را نگاه می کردند و نمیدا نستند که ایندو عوض خوشی چرا می گریند .

(پایان)

شعر

زیر نظر: محمود فارانی

تهیه و طرح: ظاهره نالان

آئینه دوران

در محفل سرمستان، توشمع شبستانی!
در شعله حسنت من، پرسوخته پروانه
آئین وفاداری آئین سپیل هاست
آئینه دورانم همچون دل پیمانه
(دوکتور سپیل)
۲۵ جوزا ۱۳۵۴

باداغ دل سوزان از حسرت جانانه
ماترک همه کردیم رفتیم به میخانه
در بزم خراباتم با ساقی و می کارم
شاد است حیات ما با مردم فرزانه
صد جام پیای ده، در بزم نگاه استم
سرمست و خرابم کن ای ساقی مستانه

سترگی

سترگی به خیال اوه یاره
سوداگر مرزی مراوی سترگی خونبونه
سترگی به غیری تر تا جار گرم
که دی خمار دسترگو و وینم مینه
سترگومی زپره ته ضرر پیشگی
بیابی دواز به شانی پتی مرزومه
دسترگو نم می تهو چیری
یار به خنجر دزپه پرسر ویشتری یه
سترگی زماپه والکی ته دی
چیری چه گویم راته جوپکی فسادونه

از نامه های

دلداگان

نامور تاریخ

يك نامه ديگر گونه به دلدارش
شنتاين خانم.

هرگاه بمن بنویسی که خواب راحت کرده ای
گو یا در تمام روز قدرت جدیدی برای انجام
اعور بمن میدی *

خداوندگار چها نیان ترا در پناه خویش
نکپدارد *

از هنگا میکه من در پناه عشق تو احساس
آرامش و بقانمودم، جهان آنچه در اوست
برایم دوست داشتنی و زیباست *

من از زمره نامها، تنهانام ترا برگزیده ام
و با هنگ آن زنده هستم - زنده ام اگرچه
از تو دورم!

بلی فقط برایتو و بغاظر تو حیات بسر
میرم !!

ولفانگ

نالهرس

نی دست به زلف لاله یوش تو رسد

نی لب به لب شکر فروش تو رسد

گرتاهی قد تو برای دل ماست

ناناله قلب ما به گوش تو رسد

«شفایی»

يك شاهكار كوچك حافظ

سنگ

چون جاهه زتن برگشت آن مشکين خال
ماهي که نظير خود ندارد به جمال
در سينه دلش زناکي بتوان ديد
ما ننده سنگ خاره در آب ز لال

نامه به مادر

ای پرستار شب بيمای
ای که چن باد فدای دل تو
گله های تو پریشانم کرد
وز تو صد ناله دلگیر رسید
گر بهر دایر نا خلغی
راستی از پسر ت رنجیدی
کردم از مادر خود صرف نظر
جان فدای تو چه می پندای
بازی ورقش و تماشا هیچ است
زمن از بهر خدا کم گله کن
وز تو نازک دلی آموخته ام
از: دکتر حسین

ای ترا بهره ز من غم خوای
ای که از عشق شد آب گل تو
نامه ات آمد و گریا نم کرد
اندکی نامه من دیر رسید
ناله کم کن که ندارد اسفی
چونکه از من خبری نشنیدی
به گمانت که چو رستم به سفر
شکوه از عا طفه من دای
بی تو دنیا همه نردم هیچ است
نامه گر دیر رسید حوصله کن
که به جان از غم تو سوخته ام

لندی

ترتادی غم لاوفادار دی
ته کله کله غم دی تل راسره وینه

غم دی کمیس نه دی چه زوپ شی
زما دهم سره سم دی ستاغونه

کل می به لاس درته ولاپ یم
یامی مل واخله یار سخت راکه چه خمه

کلان له خاورو پیدا کیری
زما لالی تر کل نازک خاورو له خینه

چه ماز دیگرشی زپه می بیهشی
په گوادر چورشی دمنگبوکنارونه

چانان می کل له لاسه نه اخلی
دآسمان ستوری بهر گهرته لبرمه

سبابه بیاکم یا دیری
دندیت کلان بستانمنی بویونه

خیال دوصالنه هیچ کم نه دی
زه تسلا دزپگی خکه پری گومه

سبابه لور چنارته خیرم
بادبه بویشتم چه یارمی خه ویلی دینه

به لاری خم توله خنگیزم
بی خوبه نه یم دیارغم می خنگوینه

دمازدیگر زگریه لمره
به روغو وایه در بخورو سلامونه

عمر می تول به غم کی تیرشو
خاوند خدایه خوشعالی به کله وینه

دریک غروب

هنگام غروب است از خورشید فروزان

در دامن مغرب،

ماندست فروغی،

تابنده، ولی آمدن شب،

میگاهد ازو لحظه به لحظه

در دامن این نوریکی پارچه ابرسیندست

باکاهی انوار پسین تابش خورشید

اونیز همیکا هدهمگام

ذرات وجوش

آن ابر دگر نیست

رفتند فرد گویا در چشمه خورشید

ای دختر!

ای گرم تر از چشمه خورشید

ای آنکه زمن روی خوش گر فتی

ای کاش مراهم

آسوده همیسا ختی از زحمت هستی.

از: محمد آصف فکرت

از: سپوژمی زریاب

بخش دوم

سگانه

— قلاده (واستکو) است.

بعد پارچه چرم رانزدیک بینی‌اش برد .
بویید و بوسید وهای های گریست. به من
گفت:

— این بوی (واستکو) را میدهد.

باز بایک جست ازجایش پرید . نزدیک
جوگی من آمد. پارچه چرم راپیش بینی ام
گرفت.

پارچه چرم بوی زنده میداد. باهیجان عجیبی
گفت:

— بویید .. بویید .. افسوس که شما بوی
اورا نمیشناسید !

نزدیک بود خفه شوم . باتهام قدر تم
میکوشیدم نفس نکشم . نفسم رادر سینه
جیس کرده بودم. نمیدانم چرا با سرم اشاره
مشت کرده.

زن سر جایش نشست. چیزی نگفت. خبره
خبره مرا میدید. اما نگاهش حالت تضرع
امیز داشت. نگاهش را اژمن بر گرفت .
نتیجه تسمه چرمی شد. سرش را خم کرده
بود و به تسمه خبره شده بود. مثل اینکه با من
نمود. تنها بود بایک تسمه چرمی.

رویم را گشتاندم. خواستم اتاق را تماشا
کنم. اتاق چیز تازه‌ای نداشت. تقریباً
مثل همه خانه های دیگر بود. تزئیناتش هم
از اجزای دیگر فرق نداشت. عکس ها یی

من... مرا نمیشناسید ؟ چند سال پیشترم
است.

دلَم بزن سوخت . تصویر هیچ شباهتی
به این زن زشت و پندیده نداشت. تصو بزن
نسبتاً زیبایی را نشان میداد. با چشمان میرا
و لبخند با حالت . گفتم :

شناختم ... شناختم . تصویر تا ن
زیباست .

— مرا می گویند زیباستم . بنظر شما
چطورم ؟

نگاهم را پایین انداختم و گفتم :

— زیبا .

— متشکرم.

با خوشحالی لبخند زد و ادامه داد:

— اما افسوس که (واستکو) ایترانمیداند.
— چه رانمیداند ؟

— که من زیبا ستم . ببینید ، (واستکو) هم
جیبی زیباست . خوب به تصویر نگاه کنید.

— ها ، اما من (واستکو) را هیچ وقت ندیده ام.
تقریباً همه سگ های این ساختمان را دیده ام.
جز اینرا.

— عجب است اورا با من هیچ وقت ندیده اید ؟
— نی ، باشما نه تنها .

— تنها ؟ فکر میکنید من اورا میگذانستم که
تنها بود ؟ شما بسیار ساده هستید.

از این گپ آخرش بدم آمد. احساس کردم
در پشمانی ام دو خط باریک افتاد. از بازی جوگی
گرفتم . میخواستم برخیزم بروم به اتاقم. زن
یکبار مثل اینکه به من حمله کند، خودش را
رویم انداخت. دودستش را روی شانه ها یم
گذاشت و گفت :

— بنشینید خواهش میکنم !

بعد سوی آشپزخانه رفت راه رفتش بنظم
عجیب می آمد. با خیز و جست راه میرفت. گوشت
های تشش تکان می خورد. از آواز بهم خوردن
ظروف دانستم چیزی برای نوشیدن می آورد.
چند لحظه بعد با همان خیز و جست آمد. کاسه
کوچکی روی میز گذاشت. در بین کاسه پارچه های
مکعب شکل ریخته بود. بدون اینکه به من ببیند، با
جست و خیز به آشپزخانه بازگشت. خیالم آه
که عمو! گوشت های تشش را تکان میدهد. بابتنوس
بازگشت . در بختنوس بوتل بزرگ و تیره رنگی
بود دو گیلاس بسیار کوچک . پتنوس را روی
میز گذاشت . با چشمان کو چک و سر خش
به من دیلو پرسید:

— بریزم ؟

— نی ، متشکرم.

هیچ میل نداشتم چیزی بنوشم . باز
پرسید :

— چه میخواهید بنوشد ؟

— هیچ .

چیزی نگفت . اما سویم بدید دید. باز به
آشپزخانه رفت . گیلاس بزرگی آورد. بهایش
نشت و سر بوتل را باز کرد و گیلاسش را پر
کرد چند جرعه را مزه مزه کرد. اما بعد

چشمانش را محکم بست سرش را بالا گرفت
و گیلاس را در حلقش ریخت.

— هه !

دهانش را با پشت دستش پاک کرد و قیافه
حق بجایی بخود گرفت و گفت :

— بویسکی گلویم را میسوزاند.

به عجله گیلاسی دیگری پر کرد. چشمانش
را بست . با دستش گلویش را محکم گرفت و
گیلاس را در حلقش ریخت.

باز خواستم از جایم برخیزم بروم به اتاقم .
بوی زننده رویم سنگینی میکرد . تا متوجه شد
من حرکتی کردم ، بمن دید و با التماس
گفت:

— خواهش میکنم بنشینید !

ازجایش برخاست . اینظر و آنظر در
بالید بعد تسمه را یافت باز آترابویید.

بوسید و گفت:

— اگر زاندارها (واستکو) را امشب نیاورند
من بیمار میشوم.

مثل اینکه با من نبود. ادامه داد:

— نمیدانم چطور فرار کرده . چطور
توانسته !

— بمن دید و گفت:

— میدانید (واستکو) خیلی هوشیار است.
فقط نمیتواند گپ بزند. دیگر همه چیز را
میداند . اما من (واستکو) زبان دیگر را خوب
میداند. اما من (واستکو) زبان هم دیگر را خوب
میفهمم ... خیلی خوب...

صدای زنگ در بلند شد. با خوشحالی به او
نگریستم . او با بیحالی ساعتش را دید، اما
حرکتی نکرد. کسی متواتر زنگ میزد .
خواستم من بروم در را باز کنم. زن با بایک جست
خودش را بمن رسانید و گفت:

— نکند در را باز نکنید . (پاسکال) است.

— پاسکال کیست ؟

— پسر من .

و عی خندید. بنظم بسیار زشت تر
شد. صدایش را آهسته کرد و چشمانش را
کوچتر . مثل اینکه واژی را با من در میان
گذارد، گفت:

— از «پاسکال» متفرم همیشه از او متفرم بوده ام.
بلاتکلیف مانده بودم. نمیدانستم چه کنم.
ساکت او را می نگرستم . در هنوز صدا میداد.
مثل اینکه پسرش میدانست مادرش منزل
است. دلَم به کسی که پشت در بود، سوخت
زن خبره خبره بمن دید و گفت:

— نمخواهم ببینمش . بگداوید آخر میرود
بشت گارش .

مثل اینکه متوجه ناراحتی من شده با آواز
خشکی ادامه داد:

— این بشما چه ارتباطی دارد؟ (پاسکال) پسر
منست و من ازش متفرم . شما هیچ
نگران نباشید. اگر پسر شما میبود، شاید
بشما ارتباط میداشت .

چشمان زن حالت بغض و صی گرفت.
قیافه اش بنظم زشتتر آمد. ازش ترسیدم.

میکنند. شما نمیدانید. (واستکو) هم همینطور فکر میکند. وقتی بمن اینطور نگاه میکند، صدایی هم از گلویش میگذرد. در آن لحظه به نظرم میآید که (واستکو) میگوید:

تف! میدانید، چند بار تصمیم گرفتم دهش را با تکه‌ی بدنم. همینطور هم کردم. اما بفایده بود. او از گلویش همان صدای خفه را می‌گفت.

بنظرم آمد که زن اندکی هست شده. بجایش نشست. اما سرش را به پشت چو کی تکیه داد. پایش را دراز کرد و آن را از هم دور کرد. دامنش تا آخر بالا رفته بود. رانهای گوشت آلودش سپید سپید معلوم میشد. پا هایش را بصورت متناوب تکان میداد. سربایی هایش را کشید و دور انداخت. انگشت های پاهایش بمن بزن بود. به ناخن های پاهایش رنگ سرخ زننده یی زده بود. کف های پایش را سوی من کرد. بنظرم آمد که پاهایش بیش از حد پهن است. شاید هم بخاطر هیکل بزرگش. با بی‌عالی ازم پرسید:

چه میخواهید بشنوید؟

هر چه میل دارید، بگویید.

رفت نواری را از الماری بیرون آورد. میخواست آن را روی ضبط الصوت بگذارد. لحظه یی سپری شد. دیدم نمیتواند نواری را روی جایش بگذارد. نزدیکش ایستادم:

کمکتان کنم!

مهربان هستید.

نوار را روی ضبط الصوت گذاشتم. گفت:

این دکمه را بفشارید.

دکمه سباهرنگی را فشردم. نوار شروع به چرخیدن کرد. زن دستم را گرفت و آرام فشرد. فشار مخصوصی بود. من هیچ نگفتم. دستم را از دستش بیرون کشیدم. روی چایم نشستم. او روی برویم نشست و خیره خیره بمن میدید. از نوار صدایی برنمیآمد. تنها صدای فرفر میآمد.

سوی ضبط الصوت دیدم. گفت:

صبر کنید! حال شروع میشود. نمدانم ازین خونتان خواهد آمد یا خیر. من همیشه وقتی تنها ستم این را میشنوم. یکبار از نوار صدا برآمد:

عوغو عو! عو!

صدای عوغوی سگی بود. زن چشمانش را بست. مثل اینکه با تمام وجودش به صدا گوش میداد.

آرام شده بود. نوار می چرخید و صدای عوغو اتاق را پر کرده بود. زن چشمانش را بسته بود.

آرام لیختن میزد. رویش پر چین تر شده بود. چشمانش را آرام باز کرد و گفت:

متأسفم که شما (واستکو) را ندیده اید.

بعد نفس عمیق کشیده ادامه داد:

رویش را می‌شنوید؟

باز بوی بد را بیادم آورد. با چشمان نیم بسته کنار چوکی را جستجو کرد. چشمانش را یکبار باز کرد. ساده لو خانه خندید و

خیال کردم کنارم هست.

صدای عوغو اتاق را به لرزه در آورده بود. بعد صدای فش فش از نوار برآمد. زن با صدای بلند و لحن آمرانه گفت:

گوشتان را بگیرید!

بعد ادامه داد:

اینجا (واستکو) می‌خندد. میدانید، وقتی می‌خندد خیلی زیبا میشود، شما خنده یك سگ را دیده اید؟ شما این را میدانید که سگ ها همیشه نمی خندند، اما وقتی می‌خندند، بسیار صادقانه می خندند؟ اما خیلی کم می‌خندند... (واستکو) کم می‌خندد.

رنگ رزن سرخ شده بود. لبهایش میلرزید. باز عوغو فضای اتاق را پر کرد. من بلا تکلیف، مانده بودم. زن ازم پرسید:

شما میدانید (واستکو) چه میگوید؟

افسوس که زبان سگها را نمیدانید. اگر میدانستید، حتما يك سگ برایتان نگاه میداشتید. خوب گوشتان را بگیرید.

وساکت شد. از نوار صدای عوغو می‌آمد. اما چیزی دستگیر من نمیشد. باز پرسید:

شما دربارۀ سگ ها هیچ چیز نمیدانید؟

نی.

پس شما چه چیز می‌دانید؟

لحش آمیخته به تحقیر بود ادامه داد:

هیچکس نمی‌خواهد درباره سگها چیزی بداند. دنیای مضحک است!

دهش را کج کرد. خودش را شکلی ساخت و گفت:

شما این را میدانید که سگها در و غایت ندارند؟

لحظه یی مکث کرد. چشمانش را کوچک کوچک کرد و نمیدانم چرا يك معلم بیادم آمد. ادامه داد:

اما فریب خوب یاد دارند. «واستکو» می هیچگاه دروغ نمیگوید اما گاهی فریب میدهد. ببینید، مگر میشود بدون فریب زیست؟ خودش با شش راداد:

مسلمانی. اما من (واستکو) را بخاطر فریب می بخشم. اینکه غریز نیست نی؟ نظر شما اینطور نیست؟

نمیدانم.

عجیب است!

شانه هایش را بالا انداخت و تکرار کرد:

عجیب است!

وساکت شد. در اتاق هنوز صدای عوغو بود. زن چشمانش را بست و پاهایش را بصورت متناوب تکان میداد. من به گل های فرش خیره شده بودم. گل های فرش گرد گرد بود. به یکی از آن گلها خیره ماندم. گل زیر نظر من حرکت میکرد. میلرزید نمیدانم چرا نمیخواستم يك بزیم. بنظرم آمد که گل فرش به یکی از دوستانم شباهت دارد. آواز زن بخود آمد:

آورد:

من حتما بهار می‌شوم میدانید وقت شبها صدای فش (واستکو) به گوشم نرسد خواهیم نمیرد آخ.

ناتمام

چون عشق بسراغ تان آمد در خانه را برویش بگشائید

تقدیم به پدران و مادران و همه جوانان

از تباطؤ دو سستی بین دختران و پسران و معاشر تیکه بین آنها وجود دارد اکثراً والدین، جوانان را، نگران میسازد زیرا اکثر آچنین دو سستی ها سنگت تهداب وزیر بنای زندگي جوانان را تشکیل میدهد و همچنین در پدو دو سستی ها ست که جوانان به روحیه اخلاقی کمر کتر و شخصیت و دیگر خصوصیات یکدیگر پی میبرند.

داکتر کورستا شکین درین مورد مطالعات عمیق و خیلی زیاد دارد و درین خصوص مکاتیب زیاد از علاقه

و پروگرام های رادیویی بر ای حل مشکل شان یاری میخواهند چرا از والدین خود درینباره یاری نخواسته و یا به معلمین خود مراجعه نمیکند. فکر میشود کلمه عشق و عشق ورزیدن به اصطلاح جوانان بحیثیت یک راز بوده و راجع به آن میتوان به آسانی از دوستان و بیگانگان مشورت گرفت زیرا والدین با چنین کلمات و کمک و مشورته در اینباره چندان دل خوش نشان نمیدهند. به این لحاظ راجع به خصوصیت احساس اولین یا عشق اولین میخواهم توجه جدی والدین دختران و پسران جوان را که فرزندان شان در آستانه جوانی قرار میگیرند جلب نمایم. دانشمندان و متفکرین تعریفات زیاد راجع به عشق و محبت دارند. پوشکین شاعر بزرگ به عشق چنین گفته:

(عشق فرما نبرد دار سن و سال است و این جوانی است که عشق در خد متش قرار میگیرد) اگر والدین جوانان بخوانند یا نخواهند از سنین پانزده به بعد دو سستی و محبت بین پسران و دختران آغاز میشود.

در آغاز جوانی عشق و محبت، بشکل خیلی مفلک، روحی و اجتماعی در جوانان ظهور مینماید از همین لحاظ است که سن و سال جوانی را سن فیلسوفی میخواهند زیرا جوانان جواب هر گونه سوال زندگي را جستجو می کنند و مهم آنکه آنها می گوشتند تا خود را قناعت بدهد که اتکاء به خود داشته و در شخصیت میباشند.

وضعیت و موقف اخلاقی و اجتماعی

نخستین برخورد میتواند تعیین کننده سعادت آینده باشد.

مندان اخذ نموده که باز گو کردن و تشریح مطالب آن برای دختران و پسران جوان خیلی با ارزش است. دختر جوانی مینویسد: لطفاً آقای دکتور برایم بنویسید که آیا عشق و محبت ورزیدن چیست از شما خواهش می کنم در تشریح این کلمه مرا کمک کنید.

این سوال بشکل بسیار طبیعی اش در طول قرنهای بین انسانها مطرح است اما چرا جوانان از مدیر مجلات

متین و امید وار !

یک چهره گریزان و متفکر

آرامشی که اگر صادقانه بنیان گذاری شده باشد چون ابر بهار زود گلر نخواهد بود.

جوانان زیادتر مربوط به والدین میباشد هستند والدین که حتی از آزادی های طبیعی احساس و علاقه مندی فرزندان شان بشکل حسادت مندانه آن جلو گیری و مانع می نمایند احساس عشق و محبت در وجود انسان ها بشکل مستقل آن موجود است. جهات و خصوصیات عمدۀ زندگی ما نند خصوصیات جنسی پسیکولوژی و احساسات اجتماعی و اخلاقی را دارا میباشند. ازین لحاظ است که حل این کلمه برای والدین خیلی ها مشکل بنظر میرسد.

توجه عمده زیادتر باید به سوال حساس و باریک که عبارت از خصوصیات جنسی است مبذول گردد والدین اکثرا از نظر و دید دیگران تأثیرات عشق و اولین فرزندان شانرا محفوظ میدارند و از نقطه نظر حفظ حیثیت خانوادگی از آن هراس دارند در حالیکه چنین يك موضوع يك امر مطلق طبیعی بوده اگر آنها به تربیت درست فرزندان شان پرداخته باشند هیچ خوف و هراس باید از برخورد عشقی و معشوق فرزندان شان نداشته باشند تربیت صحیح مسایل جنسی خصوصیات همه جانبه داشته و تنها از يك جهت قیمت داده نشود.

تعلیم و تربیت در رشد اخلاقی جوانان وقتی مؤثر است که به شکل خیلی خرد مندانه حساس و با مراعات نواکت های طبیعی محبت و زیند به آنها تحلیل و فهمانده شود.

عشق به یکبارگی و ناگهانی در وجود يك شخص نفوذ نمی نماید بلکه احساس اولین ممکن در مجلس مهمانی، مجالس رقص، درکنار ساحل و یاد دیگر محل اجتماع بین دختران و افسران ظهور نماید اما محبت و ورزیدن در نهاد هر فرد بشر از بدو خلقت موجود میباشد منتها در جوانان این احساس زنده تر میباشد

و در هر شخص به اشکال مختلف عشق ظهور مینماید. جوانان باجنس مخالف خود به نحوی از آنجا محبت و عشق میورزند که گاهی این محبت ها ظاهر شده و در بعضی ها هم ظاهر نمیشود مثلا انسان ها بآبدیدن یکدیگر، صحبت کردن، نشست و برخاست و غیره احساس لذت می نمایند که درین و ضعیفیت ها جوانان رشد روحی و معنوی و تکامل می خود را می یابند اما والدین شان این احساس درونی آنها را درک کرده نمیتوانند.

پسری در صنف چهارم مکتب

چنینکه ما در شان او را پیش از خواب میبوسد به مادرش میگوید مادر جان در تلویزیون دیگران اینطور یکدیگر را نمی بوسند در صنف پنجم از نوازش معلمش که موهایش را با دست نوازش میداد احساس رضایت می کرد در صنف هشتم او در کنار دختری قرار می گیرد آیا این نوع تأثیرات و طرز حرکت چنین پسر را چطور تحلیل میکنید؟

چنین حرکات در بین تمام نوجوانان دیده میشود اگر پسری با تمایل و با احساس محبت و زیند بسوی دختری توجه کند عین همین تأثیر در وجود دختر نیز پیدا میشود تنها شکل پیش آمد ها فرق دارد. و این باز هم مربوط تعلیم و تربیت خانوادگی میباشد مثلا هیچگاه دختری دوست ندارد که پسری بشکل لاولی در کوچه و بازار او را تعقیب کرده و به او اظهار دوستی و محبت کند.

با پیش آمد متین يك جوان پختگی و شایستگی خود را بشکل ایده آل آن بطرف مقابل نشان داده و موازین اخلاقی، کرکتر و شخصیت اصلی خود را قیمت میدهد. والدین در چنین مرا حل مکلف اند که حد اقل سطح و اندازه تربیت فرزندان شانرا در نظر داشته و انتخاب فرزندان شانرا برای آینده زندگی آنها در بالا ترین وجه، احترام بگذارند نه بخاطر آنکه پسر شان جوان شده و بسوی دختری تمایل پیدا کرده و برای آن نذر بدهند و یا آن دختر را یگانه دختر زندگي برای پسر خود بدانند بلکه بخاطر آن احترام بگذارند تا واقعیت و اهلیت ذاتی ایده آل های فرزندان شان معلوم گردد. باید متذکر شد که عشق و زیند جوانان را بشکل کورکورانه و غیر طبیعی آن نباید پذیرفت.

شکسپیر درینباره میگوید: «عشق راننها با بالها و بدون چشم هرگز قبول نکنید، عشق سمبولیک و کوربی ملاحظه گی و ناسنجشی محض است.»

عشق باید با احساس عالی انسانی توأم بوده و ندانی از طپش های گرم قلب که مظهر یگانه الهام عشق است داشته باشد.

باقیدارد

گردش عاشقانه

جوانان پیرامون نشر حرفیز

غلام سخی «نظری»

از منزل تحصیاتی فروشگاه بزرگ
افغان مینوسد:
یکی از مشکلات عمده که امروز
اکثر از جوانان بان روبرو اند خراب
فات پسندی و غمغه های فرسوددو
بی معنی ست که در اکثر خانواده
هارواج دارد.

اگر جوانان بخوانند که این رسم
ورواج های پوچ رابه خانواده های
خوبش معرفی واضرار آن را بفهمان
نداد طرف بزرگان فامیل متکوب
وسر زنش میگرددو متهم به خود نمایی
وفرنگی پسندی میگردند. در حالیکه
حقیقت غیر از این است.

بیغله رقیه جلیلی صالح زاده متعلم
صنف ۱۱ عایشه درانی :

در گذشته ، اگر بین معلم وشاگرد
فاصله ای عمیق وزرف وجود داشت
امامروز خو شبختانه در اصول تعلیم
وتربیه تغییرات اساسی صورت گرفته
وروابطه معلم وشاگرد شکل کا ملا
تازه ای یافته است.

ولی باوجود این هنوز مشکلات
جوانان حل نشده است و این بدلیل
اینست که معلم وشاگرد یکدیگر خود
رادرك نموده و این امر باعث میشود
که در بین معلم وشاگرد فاصله ایجاد
گردد.

او داسی روا نی عقده ور تسه
ایجاد پیری، چه بیخی دمطالعی خخه
لاس اخلی.

دوی داسی سوچ کوی چه گویا
اصلا دمطالعی اولوست استعداد ورسره
له فطر ته مل شوی نه دی، او نشی
کولای چه دلچسپه اود علاقوی و دمطالعی
اودژوندانه غوره لار نبود نسی او
رهنمایی زده کاندی.

نو خکه احساس دحقارت کوی او
تل ورسره دژوندانه تر پایه داعنده
او غوږه ملهوی خکه دوی دمطالعی له
اصولو سره آشنایی نه لری ، نه پو-
هیری چه خرنکه بایدسو کتاب
ولولی ، او دهغه خخه اعظمی استفاده
او گڼه په لږ وخت کښی تر لاسه
کاندی.

دانیکاره چه هر څه اوهر کاریر
یواساس او بنا ولاړ دی، که چیری
دهغوی اساساتو سره آشنایی وجود
ولری، او پدی هکله ورسره کا فی او
بشپړ آگاهی دی نو هر ورو، دخپلو
لو ستلو خخه بی بهری اوبی برخی
نه پاتیری.

دروانشناسی یوه ډله علمای پدی عقیده
دی، چه باید مطالعه کونکی دمطالعی
لوستل اوبیا ویل پردو برخو وویښی
پدی معنی که یو ساعت مطالعه کوی
باید ددی یوساعت خخه دولس یا
پنځلس دقیقې کتاب ولولی، او وروسته
له لوستلو کتاب ایسته کړی، اوباتی
وخت لوستل شوی مطالعه په خپل
ذهن کښی سره منسجم کاندی اوبیا
بی په تقریری او چپر ویلو پیسل
وکړی، اود لکچر په ډول هغه مطالب
تکرار کاندی.

امابله ډله روانی علماء او پو هان
پدی عقیده دی، چه دمطالعی وخت
باید پردو مساوی برخو ویشل شی.
یعنی که لوستونکی دوه ساعته مطالعه
کوی باید یوساعت صرف اوبوازی
کتاب ولولی، اوبله گری لوستل شوی
مطالب په شفا هی ډول اوبه زوره
دلچر په شکل بیان کاندی.

البته دوهمه نظریه زیات پیرو
لری اومعقوله بریشی رښتیا هم دیو
کتاب لوستل اود هغه دمطالبو بیابیا
بیان دلچر په ډول ذهن نه رشد وړ-
کوی ، او مطالب ډیر ژر ذهن نشینه
کیدای شی. مگر ددی پورته مطالعو
سره سره دمطالعی دپاره ، آرام محیط
گواره فضاء هم ضروری ، خومغزو
ذهن یوازی مطالعی ته متوجه شی
اودنورو افکارودنفوذ لپاره چه مطالعه
کپه وچه کوی ، لار ورنکپه شی.

محمد عظیم «هو شمند»

خپرنه اولیکنه:

دروانشناسی له مخی باید خرنکه مطالعه وکړو!

البته نن ورځ مطالعه یوه لسه
ډیرو مهمو بشری ضروریو تو خخه
شمیر له کپیری، اوبوازی دمطالعی
پوسطه ښه پوهه حاصلید لای شی،
او دژوندانه پرستو نړو او پسر و
باندی بریا لیتوب اوبری تر لاسه
کیدای شی.

مشکلاتشان فیزند

پیغله نسرین ایاز متعلم صنف ۱۲
لیسه عایشه درانی:
یکی از مشکلات جوانان ما اینست
که تفریحات و سرگرمی های سالم
کمتر وجود دارد و اگر اسمی از تفریح
و سرگرمی بمیان می آید، فوراً عده
کلمات عیاشی، قمار، میخوارگی، عریده
جویی، فساد و انحراف را بدنبال
آن ردیف میکنند و بدین ترتیب هر
کس را که به شخصیت و سلامت
خود و خانواده اش علاقمند است، از
هر چه تفریح و سرگرمی است بیزار
میکند.

بنیاعلی محمد سمیع متعلم صنف
دهم لیسه استقلال:
از جمله مشکلاتیکه امروز بیشتر
جوانان بان مواجه اند یکی هم ازدواج
های اجباری است که اکثر مسئولان
پدر و مادر ها اند.
نتایج که از این ازدواج ها بدست
آمده خیلی باس آورده است زیرا
آخر آن به جدایی و از هم باشیدن
شیرازه زندگی منجر میگردد و این
برای جوانان خیلی دردآور است.

مادر!

بهشت زیر قدمهای تست

مهربان مادر چو شاخ گل مرا
می فشانم خون دل دریای او
«مادر» ای سر چشمه پا یان نایزیر آرزو های زندگی! فرزندان صدیق
و راستین بپاس ما در تو همه ساله وزی رابخا طر تجلیل و تکریم
مقامت تر تیب میدهند در این روز به صا حبان بیان و قوت آن میر سند
تاشمه از اوصاف ترابه وجه از وجوه و نحوی از انحا بستایند این
ستایش احساسات فرزندان را بجوش و دریای محبت او شانرا به
طفیان می آورد همه فرزندانش شرکت میکنند و با هلهله ها بر روح نوشاد
باش میفرستند.

امید وارم بیاس مادری که داری بزبان و قلم ناقص من خرده نگیری
و این گل پژمرده خاطر «بیقرار» فرزندت را بعنوان هدیه پذیری.
ای سر چشمه هستی من!
زندگی ام از آبشار نگاه های متلاطم ات آغاز و تا موقعیکه این
بحر بیکران از تلاطم باز ماند با تو خواهم بود.

بگذار برایت بگویم سر آغاز همه نشاط و خوشی ام تو بودی اما با آن
هم این وصف ذره از نیکی های بی پایانت رانمی گیرد.
محبت، واقعیت و زندگی همه چون افسانه ایست میداشتم، اما
مادر تو بودی که واقعیت را از افسانه مجزا ساختی و برایم تعبیر
نمودی که واقعیت با افسانه هزاران فرسنگ فاصله دارد. ما در ازین
بگذریم که همه موجودات عالم زاده تست زیرا از قطره نا چیز دریافته
تا صخره ها، کوه ها و همه آسمان بیکران شا هد این واقعیت است.

نویسنده نریمان نوین

این کلمه مقدس این نام بزرگ و با عظمت، این مفهوم پراحساس
ورو یابی، و این روح جاودانی و باتمکین، عالی ترین و مجسم ترین
نمونه عشق و تقوی و فداکاری و ایثار است، نقش ما در آنقدر در
زندگی بشری برجسته و پر افتخار است که از شنیدن نام آن و از مشاهده
هیکل و سیمای آن دل ها می طپد و بارقه مهر و محبت در اعماق قلوب
همگان می درخشد، کیست که در برابر عظمت و مقام معنوی ما در
سر تعظیم و تسلیم را خم نکند و کجاست آن دل و ضمیری که در رفتنای
وجود و روح خویش، عشق پاک و آسمانی مادر را جای نداده باشد.

شهنواز سرکش

هنگامیکه کتابی را

بامانت میگیرید...

شاید شما اولین کسی نباشید که
در معامله کتاب بد حسابی کرده اید...
آنقدر تعداد این بد حسابها زیاد است
که در مورد امانت دادن کتاب داستا
نها و امثال فراوان بوجود آمده است.

اگر آرزو دارید که از صف
«کتاب خورها» بیرون بیایید و در شمار
اشخاص خوش معامله قرار بگیرید
این چند دستور ساده را رعایت کنید.
همینکه کتابی را با مانت گرفتید
نخستین کار شما جلد نمودن کتاب
باید باشد تا از آسیب های احتمالی
نظیر لکه، آتش سگرت و غیر محفوظ
بماند.

بمهیچوجه و بهیچ صورت کتابی را
که امانت گرفته اید بشخص ثالث
واگذار نکنید، زیرا شما حق ندارید
که مال کسی دیگر را بدو ست و
آشنای خود بد هدید.

هرگز کتاب امانتی را در کتابخانه
شخصی خودتان جای ندهید. زیرا
ممکن است که این کتاب در شرایط نو
بازرقای جدید شزودنس بگیرد و جدا
شدن از آنها برایش دشوار شود...
یادتان باشد هنگامیکه میخواهید
کتاب را بصا حبش پس بدهید، میان
صفحات آنرا بدقت نگاه کنید که
مبادا کاغذ یا نامه ای را میان آن ها
فراموش کرده باشید.

درد دل جوانان

بینند که حتی بحرف من گوش و
اعتنایی نمیکند در مقابل من گستاخ
شده و مرا مسخره می نمایند.
امروز به شما معلوم است که يك
جوان آرزو دارد که پدرش گوش
بحرف هایش دهد و مشکلاتش را
جو یا گردد و رازهای موفقیتهای زندگی
را برایش باز گوید و او را راهنما یی
نماید. ولی افسوس که پدرم مشکلات
مرا احساس و خواسته های مرا درک
نمیکند. و مرا مانند طفلکی تصور
میکند که ۱۵ سال قبل بودم.
لطفاً مرا راهنما یی کنید.

م.د

بنیاعلی محمد

جای تاسف است که پدرتان در
شرایط امروزی چنان رویه در مقابل

«من جوانی ۱۸ ساله ای هستم
که آرزو میکنم مثل همه همسالانم در
آستانه زندگی با چهره بشاش و لب
پر خنده و قلب امیدوار به آینده نگاه
کنم اما افسوس که در اول جوانی
مثل اشخاص عزا دار همیشه گرفته
و مایوس و غمگین هستم.

لا بد خیال میکنید که نارا حتی من
يك ناراحتی عشقی است ولی سوگند
یاد میکنم که این مسایل وجود ندارد
و ناراحتی من صرف از سبب بی
اعتنایی پدرم است.

از مدتی است که پدرم مرا تحقیر
میکند و از همه بدتر اینکه بی اتفاقی
و تبعیض را در بین برادرانم که از من
کوچک تر اند ایجاد میکنند آنها وقتیکه
پدرم را بمن اینقدر نا مهربان می

فرزند خود داشته باشد پدر و پسر
دو موجودی اند که بیشتر از همه چیز
درد دنیا باهم نزدیکتر و صمیمی تراند.
محبتی که بهم دارند، پاکترین
و گرمی ترین محبت ها است
البته بعضی جوانهای اند که بو
ظایف خود در مقابل پدرانشان گم
توجه میکنند و البته شما که مستثنا هستید
باید برای پدرتان خاطر نشان سازید
که نباید چنین رویه در مقابل فرزند
جوان خویش داشته باشد و از همه
مهمتر نفاق و تبعیض
را که بزرگترین دشمن
خانواده است نباید در فامیل خویش
تولید نماید امید واریم پدرتان با
احساس پدری که دارد در آینده
از حرفها و خواسته های معقول و معنی
به نیکویی و فراخ دلی استقبال کند
تا خدا بخواهد که زندگی نزدیک به
مرام نصیب تان گردد
به امید خو شبختی شما

کوچی

دوهمه برخه

بیاختیاره په ځمکه بې هوشه ولويدلې سات وروسته دسمندر ورپه هوش راغی دسمندر ورکوټی بجی یی په څنگ کښی و نیو ه ښه یی و ژړل بیا یی له خپل وراره څخه پوښتنه وکړه چه «بچه ولې؟ پلار دی چا مړی» دسمندر زوی بیا په سلگوشروع وکړه او په ژېړلې اواز یی خواب ورکړ کاکاجانه زما بیگانه هوټل کښی شپه وه زه په کور کښی نهوم گز سات مخکښی زه هم ستا په شان ناڅاپی خبرشوم اورا غلم دمور څخه می پوښتنه وکړه هغی راته وویل چه سهار یی دواښو په بهانه لوروغوښت ماچه لورو کړنو خان یی پری حلال کړ. دسمندر ورور چه دښو واوریدل نو ویی ویل وایسته څه کول. هغه ورته خواب ورکړ «واکه نه پوهیږم خواد یی داسی وایی»

دسمندر ورور چه دخپل وراره له خولی خبر شوچه بگاشیه په کور کښی نه ژاوله بلی خواد وښو بهانه ورته پوچه ښکاودشوه نو خیال یی وکړچه سمندر په خپله خان نه دی حلال کړی بلکه هرڅه چه دی دکوچی په سلا دار شوی دی دسمندر ورور دسمندر دگور اوکفن سرشته ونیوله دشپه داوی گناه سمندر جنازه خاور ته وسپارل شوه خلکو ورته دعاو کړه هریوه دسمندر ورورته وویل چه «واکه تعجب دی داڅنگه کیدای شی چه سمندر خپل خان په خپله حلال کړی»

ددی خبروپه اوریدلو دسمندر ورور به غوسه کړی او کوچی ته وایی چهزه خپل ورور له تانه غواړم هرڅه چه دی ناوړباندی کړی دی زه دی همداسی نه بریدم په دی کښی دکوچی اودسمندر ددور خبری سختیږی آخر دسمندر ورور فیصله وکړه چه په کوچی عریضه وکړی نو ورته یی وویل چه کوچی تاخو زما ورور مړی والله چه په اووم حکمو خودی وگرځوم، سمدستی خپلی ته لاس کوی اود کوچی په وهلو پیل کوی دکلی خلک دسمندر ورور ته وایی چه هلکه کم غفله بی حوصله کړه مه دایشان په غوسه نه کړی صبرو کړه دموه کم حوصله ځی څه په کار په دی کښی دکلی خلک دسمندر ورور له لاسه نیسی اود کوچی له کوره بی کازی بله ووځ داو لاس ځینی خیر خواه سپین ویری راغلل دسمندر ورور ته یی وویل چه کوره آتشنا کوچی که هرڅنگه شی بیا هم ستاوړیدنارید یی ستاننگ اونا موس دی په خپل ناموس عریضه کول ښه کار نه دی مونږ به کوچی همدغله ستا په مخکښی راوغواړو که چیری کوچی بل مړه تغاوه کښی نوله نودا به ضرور نابری چه کوچی دهماغه سپی په ملگرتیا سمندر وژلی دی. سمندر ته یی کوچی راوستله د مجلس سپین زیرو دکوچی څخه پوښتنه وکړه چه سمندر چاحلال کړ؟ کوچی په ژاکښی وویل چه خپله بی خان حلال کړ، زما لورپه دی گومان کښی دی چه سمندر به کوچی وژلی

وی، کم بغتو سمندر له یوی خوا زما مړه اوله بلی خوا زما ترور زوی یادیده نوزما به څنگه ورباندی دښو پیروینه شوی وای داڅنگه کیدی شی چه زه سمندر حلال کړم پریریدی چه دخپل خوانیمرگ سمندر غم وژاړم ولی می خور وی، کوچی نور دلایل هم وویل مگردسمندر ورور تسل ورباندی نه کیده دسمندر غمونوی په زده کی اود بل کړی و تاوړا تاو به شو همدا یی ویل چه زه کوچی نه پریردم. داو لاس مشرانو دسمندر ورور ته ډیری خبری وکړی هغه یی قانع کړ او ورته یی وویل چه لمر په دوه گوټونه پتیمیری نن دی که سبا دابه پوره نابته شی چه قاتل څوک دی مونږ په دی پوهیږو چه خپل خان یی په خپله نه دی وژلی حتما د چاپه تحریک دچاله لاسه وژل شوی دی دجرگی مشران کوچی د سخت فشار لاندی نیسی مگر کوچی لکه اوبه وپی کله یو بوټی ته لاس اچوی او کله بل، مگر ټول دلایل به ځایه دی آخر د لاس خلک ورته وایی چه اختری پمړه نه دی، ځاین رسوا کړی هروخت چه تامپره وکړ نو د مونږ د مړی قاتل هماغه دی په دی کی کوچی ورته وایی چه زه خونه شم کولی چه مړه ونه کړم ځکه چه سمندر خو خدای رانه واخیست یو هلک بښمو کړی زما خرڅ ووچی، چامه څوک واکوی دسمندر ورور خو دوهره غیرت نه لری نوزه مجبوره یم چه دخان ساتلو دپاره یو څوک وکړم دا خو بیاد دی دلیل نه شی کیدلی چه هغه به سمندر مړ کړی وی. دجرگی خبری دکوچی سره دا څرگند یی و چه دسمندر په وژلو کی کوچی حتما لاس لری کوچی دسپین ډیرو له جرگی نه په غو سه ووتله دجرگی کسانو دا اومنه چه که کوچی هر څوک وکړ نوما غه قاتل دی

جرگه خلاصه شوه کوچی څو ورځی تیری کړی وروسته یی دملنگ تر غوږ کړه چه استا داڅه چل وشو کلیوال خوما او تاسره نه پریردی ملنگ ورته وویل خبر دی کوچی اوس یی زما جل زده او هغه دا چه زه به ستا کالی خو ورځی دمخه کوم بل وطن ته یوسم هلته به یو کور ونیسم کالی به په کی کښیږم بله شیه به په تابیسی ټکسی راولم بیا به سره دروهو دکلیوالو له چنگه به خلاص شو اوبه خپل مطلب به بری کی شو. دوی همدافصله وکړه مگر دسمندر ورور هم بی غمه نه و په کوچی یی پوره یقین راغلی و چه همدی وژلی دی نو ددی دپاره چه کوچی یی له لاسه ونه وځی، نوشیه اوورځ به یی دهغی ځارونه کوله. ملنگ دخپلی فیصلی سره سم بله ووځ راغدی کوچی کالی یی په خپله بستره کی وتړل یو بل ځای ته لاړ هلته یی یو کور هم په کړا یه ونیو بله شیه چه شپه ښه بغه سوی وه ملنگ دلیری ځای نه یو ټکی دکوچی دتښتولو دپاره را ووست سرک دکوچی له کوره لیری وملنگ له سرک نه دکوچی تر کوره په ډیره ویره راغی اود کوچی تر کوره یی ځان راوړساره کوچی

یی دخان سره روانه کړه ترڅو چه سرک ته رسیدل دوی بیا دسمندر د مړینی خبری دخان سره شروع کړی خوله دی نه خبر نه و چه گوندی چیری به ورته دسمندر ورور لا ره خاری کوچی چه خو قدمه واخستل نو ملنگ ورباندی غږ کړ، یره کوچی بېلوانی خه یی کوی غټه خوانمردی خودی وکړه بلادی وکړه چه دسمندر ځوانی دی په کور کړه اوس به که څیروی ښی شپی تیری کړو ښه پلان خودی سنجولی وه دکلی ټول خلک یو طرف ته او نه بل طرف ته بیا هم چادر باندی ثبوت نه کړی شو چه سمندر به تاوړلی وی په دی کی کوچی ورته خواب ورکړ کوره ملنگ ته خوزما دیمنی یار یی دیمنی یار لکه هاراسا تم دسمندر دی خدای دا شیخ شیخ بریتونه خاوری کړی ټوله ورځ به ورته په عذاب وم ددوی دا خبری له کومی خوا دسمندر دورور تر غوږ شو ی دسمندر ورور دیولوی گټ ترڅنگ پت شو دا خبری یی ټولی واوریدی نو هم ښه متو چه شو چه که کوچی نور څه وواپی کوچی په تلو تلو کی خپل ملنگ ته وویل چه ملنگه ژر شه پښه وباسه ژر ژر قدماخله چه څوک وایاندی پیښی نه شی په تیره بیا دسمندر ورور که را باندی راشی نو دددواو ژ ونډه خزان شی ملنگ ورته خواب ورکړ چه څه لیونیوه اوس داسی څوک نه شته چه تا زما څخه وگرځوی تاجه دومره میرا نه و کړه سمندر دی وواژه نوزه به څنگه له تا څخه گرځم اوتا به را څخه څوک گرځوی تر خو چه می ساه به بدن کی وی زما څخه به څوک ناونه شی گرځولی دی همدا خبری کولی او دوان وو دسمندر وور دا خبری گودی په خپلو غو ږو و اړیدی ژر یی ټو پک ته کارتوس ورکړ ورغږ یی کړ چه ځای په ځای شی شورونه خوری او که نه نویفصله می کړی دملنگ او کوچی په رگونو کی دسمندر د ورور په دی اوازونه وچه شوه ډیر وارخطا شول آخوادیخوا یی دتښتیدلو چاره ډیر ه وسنجوله خو څه یی ونه شو کړای ملنگ زړه نازړه داوا زړه تغییرور ته وو یل وروره مونږ هسافر یو مونږ پریرده چه خپل مزل لټو کړو دسمندر ورور ورغږ کړ چه ملنگه زه تاییزم چه ته په خان ډیر غاور یی تاد خپل ناوړه هوس دپاره دیو مظلوم ځوان ژوند په پښو کی مړلی دی تاد خپلی ناوړی ارزو دلا س ته راوستلو دپاره دخوانیمرگ سمندر په ناموس غټ داغ ولگاوه ماستا دنیولو دپاره ډیری شپی شو مگر کړی دی اوس خدای به لاس را کړی نه به خلاصیږی دکوچی او ملنگ وضعیت دسمندر دورور په خبرونو و هم خراب شو پښی یی له حرکت نه ولویدی دواړه ایغ نیغ ودریدل

دسمندر ورور ټوپک تر څنگ کلیوا لو ته چیغی کړی راشی هلی راشی دسمندر خوانیمرگ قاتلان پیداشو لژو شی ... ژر راشی دسمندر

چه بیگمانه داحقیقت پوره ثابت شوچه کوچی دملنگ په تحریک زه وروږ حلال کړی دی ځکه چه له یوې خوا ماوژما نورو همسایه گانود کوچی له خولی نه ښکاره اوږدلی دی چه سمندر ماوژلی دی اوله پلي خوا کوچی زمونږ دسپین زیروسره وعده کړی وه چه که چیری مامیره وگړنو زه به دسمندر اصلی قاتله وم اوس چه مونږ ته داحقیقت ښه ښکاره شوچه سمندر دملنگ په تحریک کوچی په لور حلال کړی دی نو دادی دعدالت افانئون خواته په مظلومانه پنه راغلی یم ترڅو زما (نوویا)

مخکښی ستاسی نکاح ترله کیری داسی قوت نه شته چه تاسی سره جلاکړی، کوچی او دملنگ دواپه دولسوال په خبروڅوراخوښیږی ږوبل ته وایی چه یره ولسوال صاحب څومره ښه سړی دی که خدای ج کوی زمونږ پوښتنه به اوس پوره وشی.

دوی دولسوال سره په خبرو لگیاووجه د سمندر وروږ دوله سپین زیرو او مشرانوسره دولسوال په مخکښی ودرید دسمندر وروږ یوه عریضه هم لیکلی وه چه څوموده دمخه زما وروږ سمندر نومی حلال شوی و ماچه لته وکړه قاتل معلوم نه شوه ډیره بلنه می خان ستری کړ ترڅو

کړی هغه مه شو اوس زه غواړم چه داملنگ وکړم اود ژوند پاتی برخه دده سره سرته ورسوم خو زما لیور ډیر نابوده سړی دی دی وایی ته زما کړنډه یی هیڅوک تازما ځنی بولی نه شی.

ولسوال چه د کوچی خبری واوریدی نو دملنگ ته یی مخ وگرځا وه چه هلکه دملنگه څه وایی وښتیا وایی او که دروغ؟ دملنگ ورته ځواب ورکړ چه بلی صاحب کوچی چه څه وایی هماغه ټیک ده. ولسوال چه دواپه د نظری ځنی خان خبرگړنو ورته یی وویل چه بی غمه اوسی بیگانه به زما اودقاضی صاحب په

دورربه آواز دکلی واپه اوزاپه ټول راووتل د کوچی اوملنگ مټی یی واپولی اود کورخواته یی روان کړل دملنگ چه پوه شوچه اوس څیره خرابه شوه نو په هماغه شپي کي یی بوملک ته څه دولت زمانه چه سبانه ضرور ولسوال ته سپار وختی لاریشی او ورته ووايي چه دملنگ کوچی کړی مگر دسمندر وروږ وایی چه کوچی زما کړنډه ده زما کړنډه څوک نه شی کولی ښایی چه خبره تاته راوپراندی شی نو پام چه دچا په خبره ونه غولیری.

کړی او دملنگ پندین راوستل شول شپه تیره شوه سبا شو، ملک صاحب دملنگ په لار ښودنه سپار وختی څی دولسوال د کور په خوله کښی درېږی او دروازه ټکوی د ولسوال ناظر راځی او دروازه خلاصوی کړی چه دبرکلی ملک د دروازی په خوله کښی ولاړ دی او ورته وایی چه پيوار ولسوال صاحب زه غورم. دولسوال صاحب ناظر څی ولسوال ته وایی چه دبرکلی ملک راغلی دی، ولسوال ورته وایی ورغی کړه ملک دولسوال کورته وردننه کیری ولسوال دملک سره ښه روغی کوی په خبرو خبرو کښی ورته وایی چه ښیریت دی؟ ملک ورته وویل ولسوال صاحب ښکری خبریت دی دلته یوه ښځه ده چه کوچی نومېږی میده یی کیونی و مرشو اودا کړنډه پاتی شوه اوس غونډی چه دملنگ سره نکاح وتړی خود سمندر وروږ دښخصی غره و نو په نامه وایی چه کوچی زما کړنډه ده زما کړنډه څوک نه شی کولی په همدی کښی دسمندر د وروږ اود دملنگ دعوه ده ښایی چه خبره تاته راوپراندی شی نو که خبره تاته راغله زه درته دیوبی غرض په خبر وایم چه دچا په خبرو ونه غولیری.

ولسوال چه دملک کا کا خبری واوریدی نو ورته یی وویل چه ملک کا کا زده به حتما حق مقدار نه سپارم، اوس دچا حق نه خول کړی دا کله کدی شی چه په اوسنی وخت کښی هم دښځی حق پامال شی دکونډ و په نامه یی په خپل ملکیت کښی وځوړوی، ښځه لکه دنورو انسانانو په څیر په خپلو کړو اوږو په تیره بیا دمیره په انتخاب کښی پوره واکداره ده ولسوال نوری خبری هم وکړی اوملک کا کا ته یی وویل چه نه یی غمه اوسه زه داسی سړی نه یم چه څوک می وغولوی ملک کا کالار.

ولسوال دسپار له ناری وروسته ولسوالی ته لاړ دسمندر وروږ غوښتل چه یوه عریضه واکي د عریضی سره سم کوچی او دملنگ ولسوال ته په مخکښی ودری مگر ولسوال دسمندر وروږ له غوښتنی نه مخکښی کوچی اوملنگ ولسوالی ته و غوښتل پولیسو کوچی او دملنگ دواپه ولسوالی ته حاضر کړل ولسوال د کوچی څخه پوښتنه وکړه چه تامله کړی و.

کوحی ځواب ورکړ چه هو صاحب مامیره

ملنگ، این شاعر بنام نشان به سخنانش چنین ادامه میدهد. «از آنشب به بعد سخت دگر گونی دروضع روحیم پیدا شد. هیچ جا طاقت نمی گرفت، از همه کس بیزار بودم و متفر. فقط در جستجوی کسی می گشتم که روحم را تسخیر کرده بود. چون نوسوزان زده زده وجودم را می سوزاند. فردای آنشب دانستم که چه چیزی انتظارم را می کشد. زمانیکه از مسجد سوی خانه میرفتم ناگهان دیدم از دروازه بی که مقابل مسجد قرار داشت دختری بلند قد و سیاه چشم بیرون میشود. در همین اثنا نگاه ما باهم تلاقی کرد و من بلاوقه احوال رفتم.

آن دختر که نامش کیمیا بود چنین روزی را به سرم آورد. از آن روز به بعد در بدی من آغاز شد. شب و روز تفاوتش را از دست داده بود، روشنی و تاریکی همه و همه برایم یکسان بود. از این واقعه شش ماه گذشت. شش ماهیکه به آن شش قرن بالا می سپری شد و من چون اشخاص سوگوار و ماتم دار در عالم تنهایی و سکون خویش با درون خود می سوختم و می ساختم. هیچ کس از رازم آگاه نگردید. نایبیکه حوصله ام سر رفت، طاقت طاق نمی دید. دیگر تحمل را

جایز ندانستم. این موضوع را با خواهر خوانده ام در میان گذاشتم، بعد از سپری شدن چند روز «کیمیا» برای خواهر خوانده اش موضوع خواب دیدنش را قصه میکند و در بیان می گوید: «ملنگی مرا از آب دریا بجات میدهد». و از این جاست ملنگ که اسم اصلی اش عبدالصمد است ملنگ تخلص میکند.

قصه ای عشق و دلدادگی ملنگ با «لیتان» از این جا آغاز می یابد. قصه ای رسوایی و در بدیش، قصه ای که شبها نقل محافل است و روزها سر زبان ها می آید. ملنگ درمی یابد که چون حافظ شایخ نبائی دارد و چون مجنون لیلی و چون فرهاد شیرینی و چون یوسف زلیخای ... و قصه ای صغرا نوردی مجنون ها و فرهاد ها دوباره سر می زند، و ریشه میکند و مجنون نانی در عقب لیلی نانی قدم بقیه میرود، اشک می ریزد و نغمه سرایی میکند.

و همزمان با این ماجرا ملنگ کتابی بنام (دیوان حسن دهلوی) پیدا میکند و روز تاصبح بادل خویش درنجا میشود. سه سال از این واقعه می گذرد. ملنگ موهایش رسیده، ریشش ناترا شیده بروز عید قربان از کلبه اش که توسط چوب های نی در آن طرف شهر جعفران برایش آباد کرده بسوی شهر برمی گردد. همه های بگوشش می رسد، آوازه های درهم و برهمی دل زار و خسته اش را جریحه دار می سازد.

او خودش می گوید: - زمانیکه به شهر آمدم. عید قربان بود. میگفتند عبدالرحمن که شخص پولدار و ثروت مندی بود می خواهد با ظلم و جبر (لیتان) را به زنی خود بگیرد، من خود را فوری به لیتان رسانیدم، و لیتان که سخت از دوری من

عالم کوری عاشقش را جستجو میکرد و آن دیگر در دل دشت ها و صحرا ها استفاده می نمود و زمانی هم فریادش در نیمه شب های تاریک، در قلب صحرای گرم و سوزان و کاهی هم در آن جنگل بی سروپا، در میان کلبه بی چو بینش دل تارکی را می شکافت و از دوری یار ناله سر میداد.

«ملنگ، نه سال تمام مویش را تراشید، خنده بر لب می آورد و چون «قیس» در بدر و بی آشیان به پشت چشمانی می گشت که زندگیش را، هستی اش را تا رو بود و چودش را در خود تنیده بود و بافتش زده بود.

زمانی که هنوز هزده سال از سنش سپری نشده بود، آوانیکه چون دیگر هم صفی هایش دیوان حافظ را میخواند و بی به عمق گلستان سعدی برده بود، هنگا می که بهار دانش ذهنتش را در مسیر خویش به تکامل می رساند. از آن زمان بود که بناگاه برقی درخشیدن گرفت و کاشانه اش را که جز آرامش و سکون چیزی در آن حکمفرمان بود، برهم زد و دل و درویش را چون خرمنی بکام شعله های ویران کننده اش کشید.

وقتی دفتر مجله دیدش، سخت غمگین و متأثر به نظر می رسید. ریش پولادی رنگش که حکایتگر در بدی هایش بود، تا قسمت سینه اش قد کشیده بود. قد کوتاه و گوشت آلودش در میان چین راه راهش گم گردیده بود. آه های در حالیکه اندیشه و تخیلش بسوی دیار های دور رند را به بسوی لیان سو ق میکند، دستی به ریشش می کشد و چشمانش را که گویی گریسته است تنگ تنگ می نماید.

پوست صورتش سرخ و در مردمک چشمانش آتش فروغی از شوریده حالش نمایان می گرید. او خود میگوید: «در زمانیکه هنوز این آواره گی بسراغم نیامده بود، سرگرم کننده من جز دیوان حافظ شیرازی و گلستان سعدی چیزی دیگری نبود. من به مثل دیگران مسجد میرفتم و از منبع علم و دانش از همین کتاب ها مایه می گرفتم. سرشار از شور جوانی، وفارغ از آتش که عنقریب مرا میخواست بسو زانده و شعله ورم سازد».

ناگهان سکوت میکند. سکوت طولانی و مبهم و بعد از حالیکه صدایش می لرزد میگوید: تا اینکه آنشب فرا رسید. شبی سرخس به همان کیف و کانش با همان لذت آفرینش همیشه با من است. آنشب چون شب های دیگر به خواب میروم و در عالم خواب ناگهان درمی یابم که کسی سه دانه انجر بدستم میدهد ولی آن شخص را نمی شناسم. فقط همین کافی بود که آغاز دگرگونی های زندگیم باشد و حادثه بی

نوبتی در شهر ما ... و در این شب نیز دختری سیاه چشم و کمان ابرو خواب می بیند که در میان امواج پر تلاطم دریائی قرار گرفته است و عنقریب امواج دیو آسای دریا می خواهد او را بکام خویش بکشد که ناگهان ملنگی او را نجات میدهد.

و در این شب نیز دختری سیاه چشم و کمان ابرو خواب می بیند که در میان امواج پر تلاطم دریائی قرار گرفته است و عنقریب امواج دیو آسای دریا می خواهد او را بکام خویش بکشد که ناگهان ملنگی او را نجات میدهد.

و در این شب نیز دختری سیاه چشم و کمان ابرو خواب می بیند که در میان امواج پر تلاطم دریائی قرار گرفته است و عنقریب امواج دیو آسای دریا می خواهد او را بکام خویش بکشد که ناگهان ملنگی او را نجات میدهد.

و در این شب نیز دختری سیاه چشم و کمان ابرو خواب می بیند که در میان امواج پر تلاطم دریائی قرار گرفته است و عنقریب امواج دیو آسای دریا می خواهد او را بکام خویش بکشد که ناگهان ملنگی او را نجات میدهد.

و در این شب نیز دختری سیاه چشم و کمان ابرو خواب می بیند که در میان امواج پر تلاطم دریائی قرار گرفته است و عنقریب امواج دیو آسای دریا می خواهد او را بکام خویش بکشد که ناگهان ملنگی او را نجات میدهد.

مریم محبوب

ملنگ و لیتان

رابعه و یکتاش، زال و رودابه. سیاه مو و جلالی. مراد و خورشید و اکنون ماجرای عشقی ملنگ و لیتان ...

این دو چون دیگر عشاق معروف، تاریخی تر از سایرین خواهند شد.

فقط هزده سال داشت که سودای دختر سیاه چشم و کمان ابرو آرامش را از او گرفت و اشعار پر سوز او گدازش زه زه می در حلقه های مجالس افکند.

زندگیش را از هم گسست و جلالی در اثر بیماری مدحی مرد، مراد از خورشید بدو رساند، با چراها یکی بی دیگر در پیش رویش دام گسپردند و او را زنجیر وار در هم فشردند، بالاخره خورشید در آخرین لحظات و با پسین دیدار خویش را بدر یا افکند و مراد جام امید هایش را لبریز از ناامیدی هادید و او هم خودش ر کشت و از بین برد.

زال چقدر از رودابه بدور بود؟ دشت ها و صحراهای بی پایان آن دورا از هم جدا ساخته بود. اکنون می نگریم که چنین سر نوشتی عجیب با چراها و حوادث عجیب تر و گسسته تر از آن سراغ دیگری آمده که این هم چون آن ها تاریخی خواهند رشد و چنانکه شده اند. «ملنگ و لیتان را میگویم. آنکه از زمان شناسایی یکدیگر شان، بکروح درد و بدن شدن و دیوان (حسن دهلوی) محک بر پیمان وفاداری شان بود.

بیخ و خم زمانه ه و سال ها به مثل زهر، لذت تلخ کامی خویش را بکام آن ها ریخت و ساغر دوستی و عشق شان را با حوادث گوناگون و نا هنجار لبریز نمود تا آنکه یکی چون مجنون آواره دشت ها و بیابان ها گردید و دیگری دیده هایش را از دست داد.

سال هاست که از آن زمان می گذرد. سال های که تند و شتاب زده یکی پشت آمدند و رفتند و جز زاده درد و اندوه برای او و ملنگ و لیتان چیزی بیش نبودند.

فقط نیم قرن از آغاز شوریدگی و در بدی شان می گذرد. آندو پنجاه سال تمام در فراق یکدیگر اشک ریختند و ناله سر میدادند. یکدیگر

تا تار موهایم حکایتگر این عشق است. بکنارش رابعه را میخواست، ولی سرانجام چرخ زندگی به مرداش نبود، رابعه را کشتند و بکنارش را در سیاه چاه افکندند. سیاه مو سالها در اندوه پایان ناپذیر جلالی سوخت و ساخت و سرانجام دست یقما گر زمان تو مار

ملنگ بایاد لیان هر لحظه هیجانی می شود.

سینه‌ی من هدف ناوک مؤمان سیاه
دمی صدفار ترا میل شکار هست هنوز
خرمن عمر مرا آتش عشق تو بسوخت
زیر خاکسترم زاده زار هست هنوز
حصصتو سه ساله گرفتار غم عشق توام
صحبت توبه‌من پربکار هست هنوز
لذت بوسه روی لب شیرو شکرت
توشه عمر من خستمو زار هست هنوز
کیچه وگاندوز که به صحرای غمت خیمه‌ده
تو نمی گویی ملنگم به چه کار هست هنوز

کرمانی شاعر بیناک گفت :

ای زن چنی اسات هما نگونه که از
اجتماع گاوان تر گوسا له زاییده نمیشود
بدون نور خورشید غلی در گلزار نشکفتو
بدون عشق سعادت و بدو ن زن عشق و جود
ندارد بدون مادر هم نه شاعری بدینا میایدونه
فرمانی پای بجهان مگذارد :

وان زن گفت:

فرزندم را بمن باز گردان زیرا من مادر
هستم و او را دوست دارم در برابر زن تعظیم
کنیم اوموسی ومحمد وعیسی پیامبر بزرگ
را زاییده است که ناکسان او را کشتند، ولی
همانگونه که سر یف الدین گفت اورستاخیز
خواهد کرد و برای داد رسی زندگان و مردگان
خواهد آمد، این داد رسی در د مشق خواهد
بود:

در برابر آن کسی که بدو ن احساس
خستگی بزرگان را برای ما بجهان میاورد تعظیم
بقیه در صفحه ۴۵

خسته دلی و حالت زار در می یابد که سادی
خان لیان را بزور به قلعه اش برده و نکاح کرده
است .

فقط حوادث ناهنجار است که سوی ملنگ
ولیتان دهن باز کرده است. این حوادث
است که چون اژدهای آن‌ها را می‌خواهد ببلعد
واژه‌م فاصله‌ها دورشان نگه‌دارد . ملنگ
باز خیا لی در سر دارد
می خواهد غلام حلقه بگوش در واژه
لیان شود و به همین ترتیب هر روز صبح
و شام نزدیک دروازه قلعه لیان می‌رود با
اشعار چانگداز بایار خویش دمساز می‌گردد.
تا اینکه سادی خان شکایت میکند و شاعر
ستمیده را دوباره فراری ملک‌ها می‌سازند
و او آخرین دیدارش را ، آخرین نگاهش را و
آخرین فطره اشک‌ش را در پای قلعه می‌ریزد
ولیتان از عقب دیوار های بلند و محصور شده
از آنسوی قلعه پر استقامت و مستحکم شاهد
است که چگونه ملنگ را فراری دیارها می
نمایند و او دقیقه شماری میکند برای دیدن
ملنگ و ثانیه شماری میکند برای شنیدن شعر
هایش ، سرود هایش و نوا هایش ... ولی
افسوس ، که گردش زمان آخرین ضربه‌اش را
بر پیکر لیان فرود می‌آورد و او بعد از سه سال
عروسی در منزل شادی خان نور دیده گانش
را از دست میدهد و آخرین امیدش را که
دیدار یکبار دیگر ملنگ است باخویش در
عالم تاریکی ها می برد و گور میشود و
ملنگ دیار بدیار ، شهر به شهر و ییلاق
به ییلاق سواغ لیان را می‌گردد . لیان
شیرو شکر را اومیخواند .

دل من در طلب وصل نگار هست هنوز
جگر من سوخته با منقل نار هست هنوز
جهنم است دور بودن و جدا ماندن یار ...
سرم از سر راحت نرود جای دیگر
هر دو چشم به سرچاه دچار هست هنوز

حماسه مادر

دو چشمش پر خمار و مه‌چین است
لیان شهیدو دهان شیر و زبان قند
ز نخلان کوزه‌ی سیب سمرقند
قدش سرو دوزلش لایم الفلا
جوسرو بوستان است قلوبالا
دوسیب سینه‌اش دوقیه یی قند
چدا سازد زعاشق بند از بند
اگر با غمزه در رفتار آید
دلی بزم‌ده با گفتار آید
به عمر خود دو کم بیست ساله بودم
ز عشق یار خود در ناله بودم
دوازده سال دیگر تابه امروز
فغان و ناله می‌سازم شیو روز

در همین آنجا از چنجران ، از آن
آشیانه یی عشق و دل‌داده‌گی نامه‌ی برای ملنگ
از طرف لیان می‌رسد ، و ملنگ بلاوقته خود را
به نزد یار می‌رساند ، هر دو دل‌داده بعد از
نه سال در نزدیک چشمه ای یکدیگر را ملاقات
می‌کنند ، لیان قصه‌ی «سادی خان را که مردی
سرمایه دار و صاحب ملک هست برا ی ملنگ
نقل می‌کند و میگوید :

می‌خواهند مرا بازو در قمعین و شلاق به
سادی خان بدهند . چاره نیست ، هر دو باز
عید می‌بندند که شنبه‌نگام فرار کنند . فرار
بسوی سرنوشت نامعلوم و نامقصد ... ولی
مناسفانه گویی بخت با آن‌ها یار نیست مردم
قریه و برادر ملنگ از این قصه بوی‌سر
میشوند ، برادرش او را سوگند میدهد که از
این عمل دست بکشد ولی ... او دیوانه‌است
دیوانه یی که اصلا سوگندی او را پای بند
نمی‌کند ... بالاخر ه قانع می‌گردد که اموال
برادرش را از چنجران بسوی تاریک برد
و بعد بالیتان فرار کند . ملنگ باهل و عیال
برادر سوی تاریک حرکت می‌نماید دوشب
بعد زمانیکه ملنگ بسراغ یار می‌آید با

دورنج بود ، دیده هایش روشن می‌شود و
در این جاست که هر دو دست روی دست
می‌گزاریم و (دیوان حسن دهلوی) محک به پیمان
وفاداری خود قرار می‌دهیم ، سوگند یاد میکنیم
که هر با همدیگر در اندیشه کسی نباشیم .
وقتی من لیان را از پدرش خواستگاری میکنم
حاده‌ای سر راهم قرار می‌گیرد ، بازمی‌ن و
لیان مدت تقریباً سه سال دیگر از هم دور
می‌مانیم . بعد از سه سال شخصی بنام
عبدالرسول که پسر کاکای لیان است به حیث
پدر وکیل انتخاب میشود و می‌خواهد لیان را
برای عبدالرحمن نکاح کند ولی دژین‌اننا باز
حاده‌ی دیگر و رد کردن پیشنهاد عبدالرحمن
توسط لیان تفرقه‌های را بار می‌آورد در
اینجا ملک قریه میانجیگری میکند و برای
رسول میگوید :

و لیان را خودت بگیر ...

لیان نظر به بعدی که با ملنگ بسته‌است
از همه چیز می‌گذرد .
خلاصه عبدالرسول که زمانی آنرا به حیث
پدر وکیل انتخاب کرده بود و اکنون می‌خواست
آنرا برای خود نکاح کند و او را نیز قبول نمیکند. در این
میان ملنگ باز آواره و بیاباگرد می‌گردد .
کاشانه اش ویران میشود . دل شوریده‌اش
شوریده‌تر در فراق یار راهی دشت‌ها و
صحراها می‌گردد و با فامیل از چنجران بسوی
تاریک سربل رهسپار می‌شود. از این واقعه
نه سال سپری میشود . لیان به عنوان نامزد
رسول نه سال از ملنگ بدور می‌ماند ، در
همین مدت اوضاع و احوال این شاعر ستم‌دیده
و شکست خورده رو به تیره‌گی می‌نهد و درد
درویش را چنین بیان میکند .

سخن گوید ملنگ زار و حیران
زمانم گشت يك سرو خرامان
نشانی های یار ما همین است

بقیه از صفحه ۲۷

چرا درند گان آدمیان که غالباً از درنده
ترین وحوش سبع ترند بتو آزادی نرسانند،
تو حتی سلاح هم، که یگانه مدافع بید فاعاست
و هرگز تا لحظه ای که دست یاری نگاهداشتن
آنرا دارد بکسی خیانت نمیکند همراه نداشته
ای؟ من باید همه چیز را بدانم از همه چیز
آگاه شوم تا بسختی آن تو باور نمایم و حیرت
از سر گذشت تو مانع آن نشود که بتوانم
مکنونات ترا درک کنم .

زن را، مادر رانیا یش کنیم که مهرش مانع
ورادعی نمیشناسد و با شیر پستان خود تمام
جهان را بر و رانده است تمام زیبا ییمای
انسان زاییده بر تو افتاب و شیر مادر است و
اینست آنچه که ما را از عشق بزندگی -
سرشار می‌سازد.

آن زن به تیمور لنگ چنین پا سخداد:

من فقط بایک دریا رو برو شدم جزایرو
گراچی های ما هیگران در دریا بسیار بود
در یاهر کسی را که در جستجوی بلند باشد
بابا د مساعد بدر قه میکند و اما برای کسیکه

پوایس در جستجوی نفر چارم

اشیایی را که سلطان به پولیس تسلیم نمود تا به صاحبان اصلی آن داده شود

ایشان از سارقین ماهر و زورنگ بدست آمد.

از صاحب مال می پرسید چه چیزی میدگریم با تا امیل شنسب این قضیه از شما گم شده آنها ابتدا از گم شدن زایا واقعه سرقت زیورات خانم مال خود انکار میکردند. فکر میشود زینب که چند شماره بیشتر نشنید که این عمل شان بخاطر بی اعتمادی شمیه ساخته است.

هایست که در گذشته ها مردم نسبت گون حمید کریم و سلطان که به پولیس داشتند ولی امروز بایست هر دو بجای خود اعتراف کرده اند همشهریان ما بدانند که پولیس تحت نظارت قرار دارند و وسیله شان دوست و همکار شان است. پولیس تکمیل و به محکمه محول خواهد شد. خود را خدمتگار مردم می شمارد و هر عارف بهمت وجود خواهد و مدارك لحظه در خدمت مردم بوده برای آسایش شان در تلاش خواهد بود.

درین واقعات نکته جالب برای پولیس تاکنک دزدان است. نوشتن نامه و اطلاع از دوستان یا اقارب مسافر يك فامیل و طرز فعالیت شان آنها را از دزدان دیگر مجزا میسازد و تاکنیکی است که برای پولیس قابل دقت و مطالعه میباشد. آشنا بیسی

نمی شناسم و نمیدانم چرا علیه من یک نفر هنوز نبرآمده لذا آن روز از سرقت صرف نظر کردیم. بعد این تنها کسی که درین واقعه دست

داشته است ولی گرفتار نشده شخصی است که بقول سید کریم و سلطان رفیق عارف است و جز عارف کسی دیگری از هویت کامل و محل سکونتش اطلاعی ندارد. حال که عارف با سماجت تمام از اشتراك خود درین ماجرا ها ارتباط داشتن با سلطان و کریم انکار مینماید کار دمتگیری اودشوار شده است.

پولیس نامه را می کشاید. بین آن يك صفحه کاغذ وجود دارد که بشکل نامه سرپا آخر آن سطر هاست ولی این سطرها فقط اشکال درهم و برهم و بی معنی است نه به الفبای دری شباهت دارد و نه به الفبای لاتین. فقط روی پاکت نوشته شده «از طرف غلام سخی برای برادر عزیزم علاقه دار صاحب برسد. آورنده نامه برا درم می باشد».

پولیس سوال میکند که این نامه چه معنی دارد. تشریح این مطلب از طرف سلطان و کریم خیلی جالب است. آنها گفتند: در حوالی سیل سو منزلی است که در آن چهار نفر سکونت دارند مالین خانه را زیر نظر داشتیم و بان سرقت آنها طرح نموده بودیم. ما کشف کردیم که یکی ازین چهار نفر که مشهور به علاقه دار است باشخصی بدم غلام سخی قایل فروش که در مزار شریف بود و باش دارد. دوستی و آشنایی دارد. لذا عارف مکتوبی که اکنون نزد شماست ترتیب داد تا بوسیله آن بداخل خانه راه پیدا کنیم. حتی يك روز مرا «سلطان» موظف ساخته بودند تا قبل از ساعت هشت پیشروی خانه منتظر باشم و هر چهار نفر که قیافه های شان را می شناختم یکی بعد دیگری همه روزه خانه را ترك گفته دنبال کار خود میروند. من وظیفه داشتم تا از خارج شدن هر چهار نفر اطمینان حاصل نمایم و آنوقت رفقایم آمده به سرقت آن اقدام میکردیم. اتفاقا آن روز سه نفر از خانه خارج شد و نفر چهارم بیرون نیامد. زمانیکه عارف و کریم آمدند من گفتم «نشد»

کار دبرنده یا تیغ

قبل از عمل جراحی چنین زشت می نمود

و اما بعد از عمل ...

شق جراحی عموماً پنهانی دست . یعنی عموماً شق ها از پشت گوش ، زیر لب (از درون دهن) ، عقب مژه های از داخل سوراخهای بینی صورت میگردد . و همچنان تکنیک کوک زدن در جراحی پلاستیک از دیگر جراحی ها بکلی متمایز است .

هر چه سوالاتی دیگری نیز دارم اما چون خیلی دیر شده و جاست نزدیک است از دکتر مسکینار خدا حافظی می نمایم .

بداوه بر میگردد تا مطالبی را که از دکتر مسکینار خدا حافظی می نمایم .

کرده ام تدوین و بخوانند گمان ژوندون تقدیم نمایم .

من برده خدا تیمور میگویم آنچه راکه لازم میشمرم ! اکنون زنی که امثال او بی شمارند در برابر من نشسته است و این زن حسنی راکه من از آن بیخبر بودم در رو من بیدار کرد . این زن ، با من همچون برابر و همپای خود سخن میراند و از من تقاضا نمیکند بلکه مطلب و من میبینم ، من فهمیدم چرا این زن تا اینقدر نیرو مند است او دوست دارد و عشق باو یاری کرد تا در یابد که هر زنش اخگر زند گیسست و شاید از این اخگر قرنها شعله ها زبانه بکشد مگر تمام باعیران کودک و تمام قهر مانا ن ناخواسته و ضعیف نبوده اند .

قبل از عمل بعد از ۲۰ سال شکل ۷۰ ساله را مییافت ، بعد از عمل ممکن است ۷۰ سال را در بر گیرد تا به این قیافه در آید اما در سرطان ها اگر بر داشتن کامل آن به نسبت پیشرفت وحشیانه هر ضس و جوانه زدن مجدد آن به دیگر نقاط بدن غیر ممکن باشد ، بر گشت به شکل اولی متأسفانه حتمی است ولی میتواند سیر آن را بطی سازد .

— میپرسم : علت اینکه از عمل جراحی پلاستیک روی صورت داغی باقی نمی ماند چیست ؟

— وی چنین استدلال میکند : در جراحی های پلاستیک به منظور زیبا یی ، خط

من آرزوی ندانست و من نمیدانستم او کیست و چرا در سر راه من قرار میگیرد ، من ، تیمور ، لنگ ، وقتی بر سلطان بایزید پیروز شدم باو گفتم (ای بایزید ، بدینسان که دیده میشود ممالک و مردم در نظر خدا هیچند و او آنهارا بکف قدرت افرادی نظیر ما میسپارد که تو یک چشم داری و من پایم لنگ است) هنگامیکه او را در غل و زنجیر بنزد من آوردند و او در زیر سنگینی زنجیر ها خم شده بود من باو چنین گفتم ، من در حالیکه باو دوران مصیبت و بد بختیش مینگریستم چنین گفتم و احساس کردم ، که زند می همچون گیاه شو گران که در برانه ها میروید تلخ است ؟

دسته اول آنانی اند که مصاب به سرطان میباشند . دسته دوم را عده ای تشکیل میدهند که معوی بیت های ولادی و یاکسبی دارند و دسته سوم کسانی اند که به منظور زیبا شدن مراجعت میکنند .

— میپرسم : چطور ، مگر میشود سرطان را با جراحی پلاستیک درمان نمود ؟!

— به عقیده من شفا سر طان با چرا حسی پلاستیک حتمی و تضمین شده است . اما بشرطیکه مریض سهل انگاری ننموده و قبل از پیشرفت مرض هر چه زودتر مراجعه کند که البته این وظیفه داکتران با درد و نوعی ست است تا مریضان را رهنمای صحیح نمایند چه بر داشتن چنین تومور های سرطانی اختصاصی بوده و با دیگر عملیات جراحی فرق عمده و فاحش دارد .

— سوال میکنم : تا کنون چند عملیه جراحی انجام داده و نتایج آن چگونه بوده است .

— وی چنین توضیح میدهد : در مدت تقریباً هفت سال دوره تخصص و بود و باشم در انگلستان در هفته ۳۰-۴۰ عملیه جراحی پلاستیک انجام داده ام و بعضاً در یک روز ۱۸ واقعه را نیز عمل نموده ام که خوشبختانه نتایج همه قناعت بخش بوده است . و اما در داخل کشور روزانه در حدود دو سه عملیات انجام میگردد .

— میپرسم : آیا پس از عمل امکان دوباره رجعت کردن به شکل اولی موجود است ؟

— وی میگوید : در عملیه هایی که به منظور زیبا شدن و در یافت زیبایی صورت میگردد سیر تغییر شکل به حالت اولی مربوط به دوران زمانی است اما این سیر نسبت به سیر عادی قبل از عمل خیلی بطی میباشد . بطور مثال : هرگاه خانم پنجاه ساله ایکسه چین و چروک صورت تش بر داشته شده و به شکل سی سالگی اش در آمده است اگر

بر لنگ تیمور مورد گمان بدریای اندیشه فرو رفت و زمان درازی خاموش ماند و در پایان خطاب به همه حضار گفت :

من تیمور ! من ! برده خدا تیمور میگویم آنچه راکه لازم میشمارم من زند می میگردد و اکنون سالیان دراز ست که ژ من در زیر پای من میبالند و سی سالست که من بادست خود خرم مرگ را نابود میکنم نابود میکنم تا انتقام بسرم جهانگیر را بستانم بدان سبب نابود میکنم که هر گد ، خورشید دلم را خاموش کرد ! بخاطر شهر یاریها و شهر ها و با من بیکار کردند ولی هیچکس هیچگاه بغا طغر انسان با من به نبرد بر نخاست و انسان در نظر

تفاوت این دو را خود قیاس کنید.

پلاستیک بیشتر روی کدام قسمت های بدن و اعضا معمول است ؟

— مسکینار : جراحی پلاستیک به چند عضو محدود مربوط نبوده ساحت وسیعی را در بر دارد یعنی از سر تا پای انسان را می شود جراحی پلاستیک نمود .

— میپرسم : از نظر زیبایی چطور است و مردم بیشتر به جراحی کدام عضو شان تمایل دارند و مراجعه میکنند ؟

— از نظر زیبایی علاقه مردم بیشتر به جراحی روی و از بین بردن نواقص صورت (بینی ، چشمها ، لبها ، رخسار ، پوست رو) میباشد .

از نظر ساختمان اسکلت صورت ، مردمان ما بعضاً دارای بینی های بزرگ اند که این باعث تشویش و نگرانی در جوانها گردیده و برای جراحی آن بیشتر مراجعه میکنند .

اشخاص مسن زیاد تر برای بر طرف ساختن چین و چروک صورت و از میان بسر داشتن خلنگی پلک ها مراجعه مینمایند .

وعده دیگری هم برای بر طرف کردن داغ های چیک سالدانه و غیره در صورت به جراحی پلاستیک رو میاوند .

البته در بخش زیبایی بیشتر مراجعین خانها هستند .

و اما به طور عموم در بخش های زیبایی و درمانی ترمیمی سه دسته مراجعین داریم :

حماسه مادر

کنیم : ارسطو پسر اوست ! فر دوسی و ... سمدی که اشعارش چون انگبین شیرین است و عمر خیام که رباعی تش به شراب آلوده به زهر میماند ، اسکندر و هو مر نابینا ، همگی فرزندان او هستند ، همه شیر اورا نوشیده اند و نگاه که قد شان از بو ته لاله بلند تر نبود اودست یکدیگر آنان را گرفته و به جهان رهبریشان کرده است ، تمام فخر و مباحات جهان از آن هادوان است :

آنگاه ویران کننده سپید موی شهر ها ،

ترجم : ع حق پسند

ورزشکاران

برجسته و جوان

در سال ۱۹۷۵

طبق سال های گذشته در سال (۱۹۷۵) لقب تعداد کثیری از ورزشکاران اتحاد شوروی که قسمت اعظم ایشان را جوانان تشکیل میدهد برای بدست آوردن کپ های طلایی اظهار آمادگی میکنند که از آنجمله میتوان ورزشکار جوان و برجسته آنکشور (الکساندر مالیف) را نام برد . وی نه اکتون بیست و دو و بهار زندگانی را عقب گذارده با آنکه در بلند ترین درجات ورزش قرار نگرفته است مع الوصف بحث برجسته ترین ستاره های ورزشی طبق سال های گذشته در سال (۱۹۷۵) برای نخستین مرتبه در سال (۱۹۶۹) لقب قهرمانی را بدست آورد . قرار راپور های واصله اخیراً تمرینات اجباری برای سکسانین ریکارد های قهرمانی در استادیوم های ورزشی آنکشور شروع و درین خلال این تمرینات یک تیم جوانان اتحاد شوروی جهت انجام دادن مسابقات ورزشی در جاپان انتخاب شده است . ورزشکار پانزده ساله دیگر شو دوی اولیا کورت نام دارد که پانزده سال

داشته و در مسابقات ورزشی آنکشور مهارت و استعداد قابل صفی را از خود نشان داده است . قرار است در مسابقات آینده با جاپان نیز اشتراك ورزد . (تامارا لازا کوویچ) نام يك چهره دیگر ورزشی می باشد که صرف يك سال قبل لقب ورزشکار (پرنسس) را بخود گرفته است .

«تامارا» پس از آنکه در مسابقات قهرمانی جمناسستیک «لوبچانا» بگرفتن لقب قهرمانی نایل گشت شهرتش اوج گرفت و اکنون

ترجمه میرزاده

میزبان مسابقات

بین المللی سال ۱۹۷۵

کشور بلغاریا منجبت مرکز بازیهای بین المللی شهرتی را برای خود کمای کرده است بطوریکه این کشور در سال ۱۹۷۴ میزبان تقریباً یکصد مسابقات بازیهای بین المللی بوده و امسال نیز میزبان يك صد و پنجاه مسابقات بین المللی خواهد بود .

مسابقات مهم که در سال (۱۹۷۵) در بلغاریا صورت خواهد گرفت قرار ذیل اند :

مسابقات قهرمانی پهلوانی جهانی به شیوه (فری ستایل) و (گرایکو رومن) برای پهلوانانی که سن شان از (۲۱) سال کم باشد . در شهرها سکو وودر ماه اگست امسال صورت خواهند گرفت . توقع میشود (۳۰۰) بازیکنان از ۳ کشور در این مسابقات اشتراك کنند و بسیاری از پهلوانان جوان برای بازیهای اولمپیک که در مونت ریال در سال (۱۹۷۶) صورت میگردد پذیرفته خواهند شد آخرین مسابقات قهرمانی پهلوانی دو سال قبل در میامی ایچ ایالات متحده امریکا منعقد شده بود و تیمهای فری ستایل بلغاریا لقب قهرمانی با سه مدال طلای بدست آورد . پهلوانان بازیهای پهلوانی به شیوه گرایکو رومن دو مدال طلا مقام دوم را در صنف بندی تیم بدست آورده اند . یقین است مسابقات فوتبال برای بدست آوردن کپ اروپایی و دستیاب نمودن لقب قهرمانی جهان با مسابقه تیم المان غربی دلچسپ خواهند بود . همچنان در مسابقات آینده تورنمنت والبال مردان اروپا شامل میباشند در مسابقات

خود را برای بدست آوردن جایزه (گراند) کاندید نموده است . «تامارا» این چهره برجسته ورزشی از دوران طفولیت به جمناسستیک علاقه زیادی داشت و اکنون محض نزد همین بهار زندگانی را پشت سر گذاشته است خود را بحيث یکی از موفق ترین ستارگان

جمناسستیک می شمارد . توقع میشود قبل از ختم سال جاری «تامارا» بحيث سرگروپ تیم جمناسستیک کشورش بجایان مسافرت کند .

الکتیک و بدین زنان در نیمه فاینل اروپای المان شرقی . انگلستان . هالند . بلغاریا و درگروپ بی مسابقه . دو بدین مردان بازیکنان انگلیشیک چکو سلواکی . رومانی . ایتالیا . هالند . چین و بلغاریا در مسابقه اشتراك خواهند ورزید .

تورنمنت با سکتبال سالانه صوفیه برای پانزدهم بار بتاريخ (۱۸ الی ۲۳) اپریل با اشتراك تیمهای ده کشور جهان و همچنان بوکسر ها از اکثر کشور ها از تاریخ ۲۹ اکتوبر الی ۲ نومبر دایر خواهند شد . مسابقات قویترین تیمهای والبال جهان برای قهرمانی کپ صوفیه در ماه جون ترتیب شده و نیز اشتراك بایسکل دوانان از هشت کشور برای قهرمانی بایسکل دوانسی در صوفیه صورت خواهد گرفت .

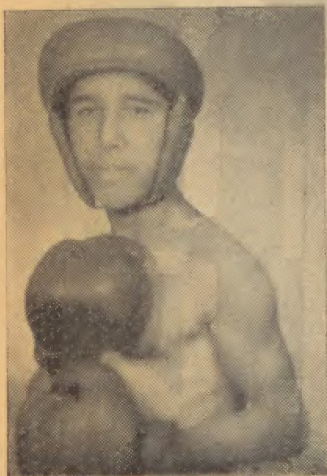
طریقه جدید ورزش جمناستیک

در حالیکه ورزش و تمرینات فیزیکی در راه صحت و سلامت ارگانیسم انسان نقش مهم وارزنده ای را دارا بوده است دیده میشود که در خلال چند سال اخیر همزمان با انکشاف سایر جنبه های ورزش در نوعیت و شیوه تطبیق پرو گرم های سیورت و بخصوص جمناستیک تحولات قابل ملاحظه ای رونما گردیده است. در جمهوری اتحادیه آلمان اخیرا یک نوع طریقه جدیدی برای تمرینات بدنیه جمناستیک طر ح و در معرض تطبیق قرار گرفته که با استفاده از آن میتوان در مدت کمتر از چار هفته صاحب اندام های متناسب شد. این طریقه که بنام ریکوز یاد میگردد برای جلو گیری از جاقی بیشتر مورد استفاده زیاده بوده و نتایج حاصله خیلی امیدوار کننده بوده است. به عقیده دانشمندان شون ورزشی آنکشور زنان میتوانند ازین شیوه نسبت به مردان بیشتر کار بگیرند مشروط به اینکه در رژیم غذایی ایشان از لحاظ تنوع و تطبیق یک فرق کلی و قابل ملاحظه ای رونما گردد.

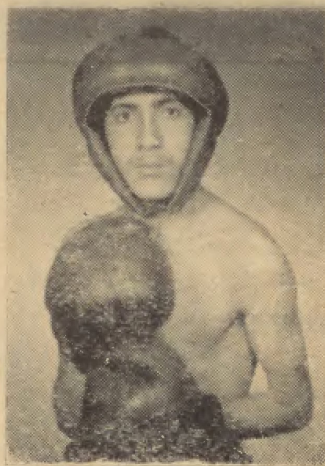
از مزایای دیگر این ورزش همانا

کنتروال وزن و پو شیدن البسه مخصوص یکی از شرایط مهم ریکوز بشمار میرود فدا سیون ورزشی و تمرینات بدنیه شمر فرا نکفورت اخیرا تصمیم گرفته تار او آخر سال ۱۹۷۵ دونوع ورزش جدید جمناستیک را در کلب های سیورتهی مریج سازد. قرار معلوم همین اکنون در بسیاری از مراکز تربیوی آنکشور از متیوود جدید ورزش جمناستیک در نصاب تعلیمی بحیث یک مضمون استفاده بعمل می آید.

دو ورزشکاری که آماد مسابقه اند

عبدالکیر (مایار)

روح الله فضلی

یکور زشکاری نیمید در مورد موفقیتی که یک برادر ورزشکاریش کسب میکند چشم پوش نماید.

عبدالکریم مایار که متعلم صنف یازده لیسه حیمیه است نیز در کلاس اول بگسنگک تحت رهنمایی بناعلی حمیداله فضلی به تمرین آغاز کرده است و اخیرا است در کلاس خورده مسابقه بپردازد این دو بوکسر همه روزه به تمرین پرداخته اتید و ازین روزی مقام ارزنده در جامعه ورزش احراز نمایند.

روح اله فضلی، وعبدا لکیرمایار اعضای کلب بگسنگک فضلی میخواهند در کلاس خود مسابقه بدهند.

روح اله که مدت سه سال است در کلب فضلی زیر نظر استاد خود بناعلی حمیداله فضلی تمرین میکند ضمن اشاره به مطلبی که در مصاحبه بناعلی صلاح الدین نشر شده بود گفت: بناعلی موصوف قهرمان کلاس سوم نور محمدا معرفی نموده و این درست نیست چنانچه خودم بناعلی نور محمد راشکست داده ام و

بقیه صفحه ۴۵

حماسه مادر

آه ای - جها نگیر نور دیدگان من شاید مقدر بود که تو زمین را گرم کنی و بسز سعادت در آن بیا فشانی من زمین را بغوی بی باخون آبیاری کرد موز من بار و ر شد

است. بلای جان ملل باز زمان درازی در بحر تفکر غوطه ور شد و بالاخره گفت: من برده خدا، تیمور میگویم آنچه را که لازم میشود من هم اکنون سیصد نفر سوار به اطراف واکتاف ملک من روانه شوند و فرزند این زن را بیابند و این زن در اینجا انتظار خواهد کشید و من نیز با او منتظر خواهم ماند و هر کس فرزند او را بر ترق زین اسب خود بشناسد و باز گرداند، خو شبخت خواهد شد، اینرا تیمور میگوید چنین نیست، ای زن؟ زن گیسوان سیا هس را از ر خسار خود بکنار زد و باو تبسم نمود و سر را بسلامت تصدیق فرود آورد و پاسخ داد.

چنین است ای پادشاه! آنگاه آن پیر مرد مهیب بپا بر خاست و خاموش در برابر آن زن تعظیم کرد و کمانی شاعر شادمان مانند کودکان با خر سندی - فراوان گفت: - ذبیا تر از ترانه گلها و اختران دانسی چیست؟ هر کس جواب میدهد اکتون: ذبیا تر از همه ترانه عشقت! ذبیا تر از رخ خورشید پر شکوه، در نیمه روز روشن ارد بیشت ماه چیزی هست؟ عاشق جواب میدهد: آری، ذبیا تر از رخ خورشید پر شکوه، معشوقه منست هیچ میدانی چه ذبیا و چه طراز اند اندر آسمان نیمه شب کوهرانی چون چراغ دختران آسمان، اختران فروغ، بر فراز باغ وراغ؟ هیچ میدانی چه ذبیا و چه جان بخش

است خورشید جهان افروز بر فراز بارگاه نیلگون در نیمه روز؟ هیچ میدانی که آرام دل من، ماه بیبمتهای من، نورچشمیان من، از گلها بسی زیبا تر است؟ خنده لبهای چون یاقوت او خنده لبهای شید آلود او غنچه گویای او. ازیر تو خورشید جهان افرا تر است؟ آه... میدانم ولی... ولی... هنوز... ولی چکامه مدح عروس زیباییان، دل کیسکه بشر در سراسر گیتی و رانام دل انگیز (مادر) نامیده است دل فسونگر، سر چشمه حیات و وجود، دلی که منشا عشق و ترانه است و سرود، دلی که تابه ابد جاودان و پاینده است ولی هنوز...

ترانه ای که بود در خور چنین گنجی چکامه ای که تواند ستود مادر را نیا فریده چنان چون سوز سخن سنجی آنگاه تیمور لنگ بشاعر خود گفت: - چنین است که نهی! خداوند که زبان ترا برای بشنود حکمت خود بر گزیده اشتباه نکرده است! گرمانی سر مست زمزمه کتان پاسخ داد و آن زن لبخند زد، و همه پادشاهان و شاهزادگان و سپهسالاران و دیگران همه فرزندان که در آن بارگاه حاضر بودند باو - بمادر - نگر ایستند تمام آنها حقیقت است، تمام سخنانی که در این داستان آمده حقیقت است مادران ما از آن آما هتند. از آنان برسید و آنها بشما خواهند گفت. آری، تمام آنها حقیقت جاودانست، ماکه پیوسته خردمندان و شاعران و قهرمانان را به جهان از مغان میاوریم. ماکه بدر تمام - خوبیا بی راکه مایه فقر و مباحث جهانست در آن میگاریم ما از مرگ نیرو مند تریم.

افسانه ساز

فیروز گرجانی

ترجمه: میریه رشید

از مجله ستار ستیل

سمیل ستاره تازه ای که در آسمان سینمای هند ظاهر شد.

(سمیل کایا دیبه ستاره که تازه قدم در جهان هنر گذاشت)

(فلمسازان بزرگ هند چون پرکاش-میره، یاش چوپره و شاکتی سامنته آرزو دارند تا این هنر پیشه جوان در فلمهای ایشان حصه گیرد).

(هنر مندان بر جسته سینمای هند چون ششی کپور، دهرمندرویشی کپور آرزو دارند تا در نقش مقابل سمیل دو فلمها ظاهر گردند).

سمیل کاپادیه کیست ؟:

دختری دیگری از فامیل بزرگوتروتمند

کاپادیه قدم به دنیای فلم و هنر گذاشت. فلمسازان معروف هند آرزو دارند تا فلمی تهیه نمایند که در این فلم خواهر چوا نتر (بوبی) نقش اول را داشته باشد و محبوبترین هنر مندان هند آرزو مند نقش مقابل این دوشیزه جوان و هنر مند هستند. هنرمندی که ادعای دارد روزی در دنیای فلم و هنر شهرتی بسزایی کسب خواهد کرد.

وقتیکه می خواستم سمیل را ملاقات نمایم متاسفانه در خانه نبوده و گفتند که برای تمرین اکتننگ رفته است. نشانی دقیق محل اکتننگ را گرفته رفتم وقتیکه آنجا رسیدم با

سمیل کاپادیه

به جهان سینما رو آورد

چهره آشنایی بر خورد کردم این چهره آشنا، (آشا چا ندرا) بود. آشا با سمیل، این دختر جوان و دوستد اشتنی که شباهتی زیادی به دهمیل (بوبی) دارد تمرین اکتننگ میکرد. من خاموش در گوشه قرار گرفته و به تماشا می این دو استاد و شاگرد پرداختم. وقتیکه صحنه اکتننگ پایان یافت، آشا مستقیماً به سوی آمده در حالیکه لبخندی زیبا بر لب داشته و دست شاگرد جوان خود را در دست داشت مرا به نشستن دعوت نمود. بعد از یک سلسله تعارفات معموله، من نگاهم دقیقاً به سرپای این اکتربیس جوان انداختم. سمیل دختر بیست باقادی نسبتاً بلند، کمی چاق، چهره آفتاب خورده زیاد زیبا، نه، بلکه جذاب و سکسی. کششی خاصی در نگاه و چشمان سیاهش موج میزد.

در اینوقت صدای آشا بلند شد با سمیل آشنا شوید.

سمیل لبخندی بر لب آورده و بعد از چند لحظه به بهانه گرفتن دستمال از جابرجاسته و رفت و آشا بانحیکم صدا زد. ژود بر گردد.

(آشا چاندرا) چهره آشنا می است و د سینمای هند.

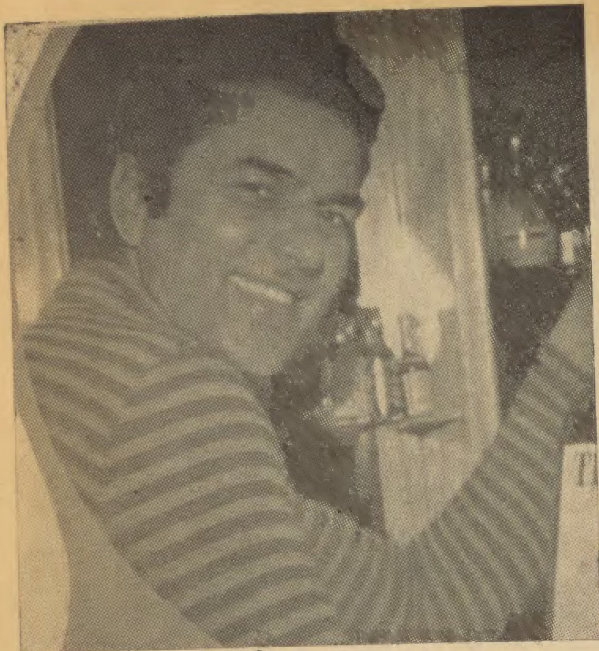
آشا کسی است که معلم اکتننگ دهمیل (بوبی) و جنتو (ریشی کپور) در فلم بو بی ساخته را جکپور انتخاب گردیده بود.

آشا چاندرا دیلو م هنری خود را در قسمت معلم اکتننگ از انستیتوت معروف (پونه) بدست آورده و از سال ۱۹۷۱ به بمبئی آمده و شروع به تعلیم و تربیه شاگردانی نمود که از طرف پرو دیو سران فلم به وی معرفی می گردید. چنانچه هنر پیشه

سمیل و ششی کپور

دهر مندر

راجیش کهنه و سمپل کاپادیه

خود را در کمال صبر و حوصله می آموزد. دید که این دختر زیبا و گند مگون که کمتر از دختر یست که به اقسام سپور تها رانندگی، شانزده سال دارد می تواند شهرت خواهرش شما بلدیست کافی دارد. و مادر آینده خواهیم دمیل رادر سینمای هند بدست آورد پانه؟...

راجندر گمار :

قدر ارادت بدلیپ صاحب زیاد شد که آرزو دارم ساعت ها مقابل او بنشینم و از صحبت و مشوره های صمیمانه او مستفیض شویم. دیوانند : دیوانند هنر پیشه پر کار و وقت شناس است همیشه بفکر دور و درازی غوطه ور دیده میشود باوصف اینکه سن او خیلی زیاد است باز هم شادابی و جدا بیت جوانی در آن خود نمایی میکند موهای سر او کاملاً سیاه بنظر میخورد بیننده هر قدر که با او نزدیک شود تثبیت نمیتواند که آیا موهای سر او اصلی است و یا کلاه گیس. او انسان خوب و صاحب احساسات پاک و بی شائبه است.

های بیشمار درایره تریه نموده و فلمهای که هنریش هاقبل از اجرای فلم توسط آشا تعلیم گرفته اند عبارتند از : پرسی برچو، بازار بند گرو، ایک محل، سپنو گاوبوبی می باشد.

آشا در قسمت تعلیم هنر پیشگی معاون دو پرو فیسور بزرگ چون روشن تانچه و اسرانی بود. زینت معروف و محبوب در سینمای هند که همه به دیده احترام وی را می نگرند. و برای تعلیمات سمپل نیز به حیث استاد انتخاب گردید. آشا برای تعلیمات این تین ایچر جوان کورسی مدنظر گرفته که در این کورس دروس مختلف مختص برای وی تدریس می گردد.

من از آشا چاند را راجع به شاگرد جدیدش و از اینکه چه احساسی نسبت به این آموزنده جوان دارد سوال نمودم (البته در غایب سمپل).

آشا پاسخ داد: سمپل واقعا استعداد زیادی به هنر پیشگی دارد و چون علاقه و محبت فوق العاده به خواهر بزرگترش دهمیل دارد و بعد از اینکه دهمیل ازدواج کرده و از دنیای فلم و هنر کنار گرفت نظر به پیشنهادی خواست در فلم چانس خود را بیاز ماید و به این عقیده خود که روزی هنر پیشه بزرگتر می خواهد شد خیلی امیدوار است و هیچ چیز بغیر از هنر پیشگی قناعت او را حاصل نخواهد کرد.

و حالا که سمپل تازه قدم به جهان فلم گذاشته واقعا در کار خود موفق است. تمام دروس مشکل را بانهایت دقت و حوصله فرا میگیرد و تا زمانیکه در یک صحنه تمرینی به طور قانع کننده نقش خود را ایفا ننماید دست بردار نیست.

آشا در دنباله کلام خود افزود : من تا امروز شاعر فانی بیشمار را تربیه و به جهان فلم و هنر تقدیم کرده ام. ولی راجع به آینده هیچکدامشان کدام گرانتری نکرده بودم و حالا بسیاری ایشان هنر مندانی بزرگ می شده اند ولی درباره سمپل من با کمال جرات می توانم بگویم که روزی هنر پیشه بزرگتر می خواهد شد آینده بسیار درخشانی دارد.

در فلم داستان برای اولین بار همبازی بدلیپ صاحب شدم. در این فلم گرچه کدام نقش موثر و مهمی هم وجود نداشت خاص بخاطر اكمال آرزوی شخصی خود که همانا همبازی با بدلیپ صاحب بود آن نقش را پذیرفتم و آنرا مایه فخر و مباهات خود میدانم.

که بالاخره بایک هنرمند عظیم و مقتدر سینمای هند که بسیاری از ستارگان باین آرزو نرسیده اند فلمی تهیه کردم.

بدلیپ صاحب صاحب شخصیت بزرگ گه و مقام عالی در دایره هنر است چه این هنر پیشه شیوه ادای دیالوگ ها را دیگر

دوشیزگان دانیوب

را بخود جلب کرد.
ماری کسو موس يك هنر مند
جوان ديگر در سال ۱۹۷۴ در فلم
های (ماکرا) و (جمله نا تمام) که
در آن اینکو زفار هم نقش بزرگی
را ایفا کرد قدم بدنای سینما
گذاشت.

میایند وبازهم میایند ولی آیا
خواهند توانست که فردا باز هم
باهمین شهرت باقی بمانند و آیا
اینها نیز مانند همکاران هنر مند
شان چون ماری تورو کیک وایوارو
خواهند شد.

ترجمه: حبیب «ح»

از نوپدیده های دیگر ستودیدو
های هنگری یکی هم اریکا بود نار
است که فلمی از پیتر با کسوس
بنام (دختران مبارز) بروی اکران
خواهد درخشید.
ولی باوجود اینهمه پیروزی هنوز
تازه ابتدای مرحله است و کارگردانان
به ساحل زیبای دانیوب بودا پست

آزمایشات مربوط به ادا کردن جملات
و هنر شان را گذرانده اند. و تن
ازین تازه کشف شدگان که خیلی
هم خوش قول هستند یکی از س
زیت کونو فولگی و دیگران ای و
چنگسی نام دارد.

زمانیکه ارس زیت و سالیس
زیبا رویان چون مارتا میجارو س
ایمر گیون کیوسی و آندراس کود
اکس در فلم های (دوست داشتن
بی ریا) (فرزندان آتش) و (باچشمان
بسته) نقش خود را بازی میکردند
ایوا در لباس تاریخی اش در فلم
پرنس بوب از ساخته های مار تون
کیلیتی و نیزه ترکی از فلم های
ایواچوروس توجه کارگردانان

تازه جویی در عالم سینما یسی
بودایست و هو نیافلم برای رؤیو -
ران و کار گردانان کار مشکل و قابل
اصطرابی نیست زیرا این دختران
جوان سواحل دانیوب نه تنها
فوتو ژنیک اند بلکه زیبا و دوستی
داشتنی هم هستند اکثر آنها امتحان
آمادگی پیش دور بین فیلمبرداری

کوچکترین

تیرو کمان از قدیم به حیث يك
اسلحه شهرت داشته است درین
مسابقه جوانان با تیرو کمان قلعه ای
را هدف قرار میدهند تا باشد که
از میان آنها یکی قهرمان شود.
تیرو کمان هایی که درین سر
زمین استعمال میشوند به سالیس
های مختلف اند حتی بعضی از آنها
باندازه بزرگ اند که یک نفر به
تنهایی نمیتواند تیر را از خانه کمان
فیر کند بلکه باید چند نفر دیگر
نیز بااو کمک کند.

ورنگارنگ صورت میگیرد که در آن
تمام مردم آن سرزمین حصه میگیرند
دوم هر سال در ماه سپتمبر
سالگره شانزد هجدهمین صد سال آزادی
سان مارینو برگزار میشود در این
وقت قله کوه مونت تیتانو از شکوه
وجلال تزئینات قرون وسطا ئی
میدرخشد.
درین روز مسابقه تیر اندازی
توسط تیرو کمان صورت میگیرد که
اکثر جوانان در آن مسابقه اشتراک
میورزند.
در چنین يك حکومت شهری

را با قصر های قدیمی، محبس ها،
معابد و کلیسا های آن برای فلم
گیری مناسب دانست و کرایه
آنها زیاد نبود لذا کرایه گرفتن
را بر دو باره تعمیر کردن آنها در
هالیود ترجیح داد.

مردم سان مارینو مراسم زیاد
ندارند، اول سال دو بار انتخابات
برای نیابت انجمن عالی مشور تی
صورت میگیرد که در افتتاح مراسم
انتخابات رسم گذشت دلچسپی

مقبره سنت مارینوس است یادآوری
نمود.
کسانیکه به سان مارینو مسافرت
کرده و آن سر زمین کو هستا ئی
و مقبول را از نزدیک دیده اند
عظمت و زیبایی کوه مونت تیتانو را
بادیوار قلعه بلند و برجهای کنگره
دار آن بیاد دارند از همین سبب
بود که کمپنی فلمگیری تو نیستی
لتجری فاکس آنرا به کرایه گرفت
و جانب دیگر چون این سر زمین

دمور دورخی به مناسبت

لیکونکی منت بار

گراف مورته

کله چه ستامبارک نوم احلم په زړه کی می یو عالم هوسونه پیدا شی او په دی فکر کینی شمع چه ته خومره درحسم عاطفی، او مهربانی نه که زړه لری او یا ترکومی اندزی پوری دی دمکلا تر سره غیری وهلی دی زه خوبی نشانه بل داسی خو که نه شم لیدلی چه ده نورو په غم کینی دی په شان غم وگالی ستونزی دی ومنی، آرام دی په نارامی بدل کړی خوب دی شوگیر ته وغف کړی اود خوراک په خای دی غمو نه وخوری تاته آسمانی فرشته شکه وایی چه ستا خدمت او مسلک پاک او سپیڅلی دی او په دی لپاره کینی دی دکورنه کورونه اود کورو نو نه پولنی اود پولنو نه ملتونه، اود ملتونه دی هیوادونه جوړ کړی دی.

تا په خپله مهربانه غپړه کینی هغه پیاوړی شخصیتونه روزلی چه نن ورځ د تاریخ هره پاڼه ورباندی افشار کوی ستا پسته اورمه غپړ دمپړ نیو مبارزینو مختر عینو، فیلسو فانو، زانگو ده، دبشر ننی پر مختگو نه اود علم او پوهی نننی اهمیت ستاد مورنی حس یوه لویه نمونه ده که ته نه وای دژوندانه په سر به هیڅ شمی وجود نه درلود او تر یو بهد مطلق خال موشی به حال کینی دخپل سری بی سری اونا بودی سره مخامخ وده وژوند به نه و.

هو! دانه یی ودغه ټول موجودات ستاد موجودیت لویه امره اونمونه گهلی شو، تابش ته دکار اوعالیات درس ورکړی په دوی کینی دی دوزور گلو، یووالی، عاطفی او مهربانی احساسات ژوندی کړی اودی ته دی گمارلی دی چه دخپلو ستونزو د کولو دپاره په داسی بتکارا ټولاس پوری کړی چه ستا ټول ژامن تربته دژوند په هره بر خه کینی په سوکالی سره کار واخستلی شی، ستا نبرکی روزنی بشر ته ددی راک ورکړی چه دژوندانه دحقیقی مفهوم دلالت ته

نواي زما عالمی فاضلی او پوهی موری که ته نه وای نو بشر ددغه رار پرمختگو نونه استفا دی کولی شوای اونه دژوندانه په مشکلاتو بریا لی کیدلی شوای؟ نه، هیڅ نه! ددغه ټولو پرمختگونو یو ژبنی وسیله همدغه ته یی اونن دی د«خدمت» په نوم غونډی جوړیږی، ستا زامن لونی، او لمسیان راټول شوی دی اوستا دپاره یی ستا د شان سره سم سوغاتونه تحفی برابری کړی درته زیاته مبارکه وی.

به همه مادران

جهان

نیروهای طبیعی کشنده پیسروزی حاصل می نماید. انسانی جدید می آورد.

يك زن يك مادر است نه بخاطر آنكه تنها كودكي به جهان می آورد، بلكه مهمتر از آن كه انسانی می بسزورد، بهترین خو شیهای زندگی را بدو می دهد.

مادر خود زندگیست مانند طبیعت است. تمام اطفال دردل او شیرین اند اگر آن دل يكدل طبیعی است.

بدون آفتاب گلها نخواهد شگفت بدون دوستی خوشی وجود ندارد بدون زن دوستی موجود نیست بدون مادر نه شاعری موجود است و نه قهرمانی تمام افتخار جهان از آن مادر است.

آنچه لارین جهان شگفت آمیز است زاییده دوستی بزن است.

دستی كه برای انسان مرگ میاورد برای مادر نفرت انگیز و زشت است. اسلحه در نظر مادر، زشت و نفرت بار است، آنچه را كه از زندگی حمایت می كند حفظ كنید.

چرا مادران به ملو تنها طفل دیوانه تان فریاد نمی زنید؟ كشتار گاه تانرا به بتدید از كشتار يكدیگر تان دست بدادید!

ماوشما در جهان برای زندگی آفرید شده ایم برای كار، برای ابتكار، برای اینکه زندگی را بشما مانسی مبدل سازید تا در آن عدالت و هوشیاری حكمرما باشد به جنگ های تان، گاز های زهر آگین در فضا و تمام اختراعات شیطان صفتيكه با آدمی آمادگی میگیرید تا يكدیگر تانرا نابود سازید، پس كنید.

انسانها همیشه اطفال مادرا نشان اند.

بیايد كه سرود ستایش مادرا سر كنیم. او كه دوستی اش هیچ مانعی را نمی شناسد، او كه پستانش پرورنده جهان است!!

هر آنچه در انسان زیبا ست از اشعه آفتاب و شیر مادر است، این است آنچه كه وجود ما را آغشته با دوستی زندگی میسازد.

در هر لحظه مرگ انسانی را از صفحه روزگار برمی چیند و در لحظه دیگر و در گوشه دیگری از جهان یك زن بر

زادی طفل

مادر مرو برای خدا بیش مایمان از ما جدا مشو.

بر قطره های تلخ سر شکم نگاه کن

بتگر بدست كو چك و لوزان طفل خویش .

از قصه طلاق و جدا یی سخن مگو از بیش مامرو.

از ما جدا مشو.

آرزوییکه گل کرد

نویسنده: شمس الدین ظریف صدیقی

قسمت ششم

بناست نمى فهمد چند روز بعد حادثه‌روى داد. شهاب خان مالك بزرگ دهكدهما كه در شهر هم‌آدم بر نفوى زى بود براى بازديد املاكش اينجا آمد ملك به نمايندگى مردم مهماندارى او راه بعهده گرفت دشمن به تماشاى او رفته درميانه سال و خوش لباسى به نظرآمده كه با سالى دشواریست نو چه ديگران را بخود جلب كند. هنوز يك هفته از آمدن او نگذشته بود كه خواهر م خنده‌كان قاشى كرد كه شهاب خان وعده داده كه او را بشهر ببرد.

بر او شك بردم چون هوس شهرى شدن در دلم بيدار شد پرسيدم:

— تو چكار كردى كه اين مرد ترابه شهر ميرود.

گفت: خيلى آسان:

— چطور؟

از همان نگاه اول سعى كردم توجهش را به خود جلب كنم او كه دختری بزيبايى و دلربايى م‌ندیده بود از دين من تعجب كرد طى چند لحظه فهميدم كه سخت مايلم شده — راه چه چه حرفهاى تو شب پيش او رفتى.

— بلى خواهر جان رفتم.

— واى خدا عجب زن بيجايبى شدى.

— نه جانم سخت نگر من از پسر ملك — نفرت دارم. دهنش بوى نساوار میده از سرا پایش كثافت و جرگه ميبارد مثل يك م‌رده به گوشه‌يى مى افتد و تاصبح م‌خسب خيال ميكند زن نه احساس داودنه تنها. اين هم شد شوهر دارى.

— هر چه ميخواهى بگو. آخر اوشوهر تست و از خود ما است.

— باشد كه باشد بلايه پيش من از او نفرت دارم از مرد شهرى خوشم آمد. مرد شهرى زنا را به نگاه يگزن مينگرد. زنا مثل گل مى بويد.

— پس براى همين است كه ترابه شهر ميرود خدا عاقبت را به خير كند.

عذر اسكوت كرد. منم از بولم آمد. از آنچه بن خواهر م و شهاب خان روى داده بود احساس

تفر نمودم دانستم كه عذرا را فريفته و حتما سر نوشت بدى راسر راه او قرار خواهد داد چون شهاب خان زن و بچه داشت و نميتوانست براى هميشه خواهرم را پيش خود نگه دارد دوسه روز بعد شهاب خان پسر ملك را به حيثس پرست و ناظر املا كش مقرر نمود كه باوى در شهر باشد وقتا فوقتا براى نظارت به دهكده برآيد. پسر ملك هم با فخر پذيرفت. روستايان از اينكه غذا بشهر ميرود براى و تنگ ميردند بيجار مردم چشم و گوش بسته نميدانستند كه شهاب خان در عوض ربودن چه چيز گرانبها سر نوشت جايداد خودش را بدست يك پسر جوان سپرده است.

دو سال گذشت و خواهرم نتوانست به دهكده بيايد پسر ملك سال چند ماه اينجا بر ميگشت پدرم نيز گاهى بشهر ميرفت تا اينكه يگروز — خواهرم از من دعوت كرد پيش او بروم.

طى اين مدت شادابى و زيبايى من صند چندان شده بود. شور و التها ب جوانى مرا بك تكانش ساخته بود بزوى رهسپار شهر — گرديتم از همان ابتداى ورود زيبا و شيوا و تنگه شهر را بخود جلب كرد. خانه مجلل خواهرم را بغير تافكنده. خودش هم خيلى تفريافته بود هيچ علامتى كه نشان دهد او همان عذراى روستايى است در او ديده نميشد مثل مردم شهر لباس مى پوشيد و مثل آنها م‌پيژد يگروز مرا باغ زنانه برد تا آنكه لباس من بهترين لباس دهكده ما بود اما خواهرم آنرا نپذيرفت و او ادارم كرد تا يك پيراهن دامن کوتاه بپوشم.

دو توتنه كه هم روى سينه هاى من بست به عجله بسوى آئينه رفته رفتم من كاملا از حال يگزن روستائى بر آمده بودم در حاليكه قليم هنوز متعلق به آنجا بود. از قيايه ام خنده ام گرفت مو پهاى سپاه و بافته من رويشانه هايم بر نشان شده بود سينه هايم بك وجب پيش آمده بود. زانو هايم برق ميزد. ولى وقتى خواهرم مرا ديد بر اختيار فريادى كشيده و گفت:

خيلى زيبا استى خواهر؟

راست ميگفت. در باغ زنانه با آنكه صدها زن و دختر زيبا و شيك پوش با ساقهاى برهنه و مويهاى پريشان ديده ميشدند مگر نميدانم در وجود من چه بود كه همه م‌چنوب من گرديد ه بودند.

در اثر اصرار دوستان خواهرم با آهنگ موسيقى رقص پر شورى انجام دادم. اين بار اول بود كه با آهنگ موسيقى مرقصيدم. چنان هرجان در من بيدار شد كه نتوانستم خودم را اداره كنم. نوازندگان هم آهنگ را تند تند تر ساختند و منم پا پهاى آنها تند ترو تند تر رقصيدم وقتى رقص تمام شد ديدم همه زنها م‌خو و م‌ببوت جز طرف من ايستاده ه با آنكه خسته شده بودم از هنر نمائى ام خوشم آمد. صدای چك چك تحسين كردت

مطبوعى را چاشمين ماندگى ام ساخت — شهاب خان خيلى زود از آن واقعه خبر شد و پديدين من آمد. همينكه چشمش بمن افتاد بى احتيار چشمش گرد شد و م‌ببوت ماند. من در لباس شهرى همه را ديوانه كرده بودم شهاب خان خطاب به خواهرم گفت:

— چه خواهر زيبائى دارى عذرا؟ گمان نمى كنم دختری به قشنگى او ديده باشم. وبعد بسوى من آمد. سرم را پائين انداخت اما او دستش را زير چانه مى گذاشت و گفت:

— نترس زهرا جان بمن نگاه كن ...

سرم را بالا كردم ولى ناگهان مرا در آغوش گرفت و ديوانه وار شروع به بوسيدن كرد از وحشت دستش را بشدت دندان گرفتسم اما رهانگرد و تنگتر مرا در ميان بازوانش فشرد دلم بى اختيار به تپش در آمد. فرياد زدم.

— عذرا، عذرا جان كجائى؟

مگر ديدم او هم سرش را پائين انداخت و از اتاق بر آمده آمدند با گستاخى و بى حيايى پيراهن مرا پاره كرد. همينكه چشمش به سينه هاى من افتد كاملا ديوانه شد. به سختى مقاومت كردم. هر چه دندان

كندم هر چه فرياد زدم فائده نكرد. لاشه سنگين او روى من افتاده بود.

وقتى بخود آمدم دانستم همه چيزم را در بيجرى از دست داده ام خواهرم آنرا نپذيرد. بر من گذشت نه تاسفى نشان داد و نه حالتى كه بفهمم از آنچه بر سرم آمده ناراحت شده است با نفرت نگاهى به او انداختم و گفتم:

— ها لا فهميدم معنى شهرى شدن و خوش — بختى نو چه بود. آن لذتى كه تو تعريفش مى كردى معنى اش همین بود. تو كه هنوز غرور روستائى همراهت بود چرا گذاشتى خواهرت را اينطور پيش چشمانت بد بخت بسازند فهميدم تو م‌خو استى مرا مثل خودت بسازى تو زن بسى آبرو و بسى حشمتى استى تو باعث رسوائى و نابودى من شدى. تو لايق مرگ استى مرگ.

عذرا هج عكس العمل نشان نداد ولى من بى طاقت شدم و فرياد زدم:

از جايم برخاستم و گفتم:

من ميروم

باز جستى زد و با فشار ماسر چايم نشانده گفت:

من نميگذارم تان ... بايد بمن بگو بريد چرا از من بدتان مى آيد.

از شما بدم نمي آيد.

خودش را بمن خيلى نزديك كرد و گفت:

— خواهش ميكنم اينطور بمن نگاه نكنيد. من زن بدى نيستم. فقط ديگران اينطور فكر

تو میترسی این مرد بی شرف ترا ترسو ساخته . میترسی مبادا ترا از خانه ات بیرون کنند و مجبور شوی به ده بر گردی . اما من دیگر یکدقیقه هم اینجا نمی مانم همان گرسنگی و فلاکت دهات هزار بار بر این قسم زندگی سرم آور شرف دارد ...

او نمی فهمی چه بر سر من گذشت ، او مرا یک عمر بدبخت ساخت ، و ترا هم ...

دیگر نتوانستم چیزی بگویم با عجله لباس های خود را پوشیدیم و بقیه کالایم را گرفتیم . دلم میخواست هر چه زود تر از اینجا فرار کنم وقتی میخواستیم خانه را ترک نمایم عذرا بی رویی آمد و در حالیکه چشمهاش نش پراز اشک شده بود گفت : مرا به بخش زهرچان من بتوبید کردم راست گفتی من زن زشت و بی شرفی هستم . و بعد دستهایش را بالا کرد - خدایا ! خواهرم را در پناه خود بدار و نگذار مثل من بدبخت شود . اگر دعای مرا که زنی گمشکار و آلوده هستم نمی پذیری پس خواهرم رحم کن تا مانند من بگناه و معصیت آلوده نشود .

اما مثل اینکه این صدا و دعا تاثیر نداشت زیرا نه تنها بحال من فائده نکرد بلکه روز بروز بیشتر بگناه و زشتی ها آلوده شدم باید در آن لحظه شیطان مارا مسخره میکرد . چند روز بعد خبر رسید که شهاب خان پسر ملک را بر طرف کرده و بده بر میگردد به ملوری که میگفتند بان مرد خیانت کرده بود . خوشحال شدم که خواهرم بده بر میگردد و مثل ما زندگی سرا فتمندانه را شروع میکند . با آنکه دهکده ما چندان فاصله از شهر نیست اما از آمدن آنها خبری نشد و روز بعد پسر ملک جنازه او را با خود آورد . مرگ ما بهنگام خواهرم همه مارا داغدار ساخت هیچکس از پسر ملک نپرسید که عذاب چگونه

مرد ؟ اما تنها من بودم که میدا نستم خواهرم فریانی یک جنایت نا جوانمردانه شده است . قصه به همینجا خاتمه یافت و پدر ساده لوحم طبق رسم آنجا به پسر ملک وعده داد که مرا بعقد او در آورد . ولی من مقاومت کردم و به پدرم فهماندم که او خواهرم را کشته و به بهانه نعش را اینجا آورده است . اینسو و آنسو به همه کس گفتم که عذرا را کشته است . کم کم این شایعه همه جا افتاد . حتی چند نفر شهاب خان را نیز خبر کردند . او هم بدهکده بر گشت و ملک و پسرش را به حکومت کشانید . نفوذ او موجب شد تا پسر ملک بسزای اعمالش برسد .

پس از آنکه آنها بدت نا معلومی به معس افتادند ، تصمیم گرفتیم از آنمرد شهری نیز انتقام بگیریم اما چگونه ؟ یک دختر بی کسی و بی پناهی بودم و او یک مرد مقتدر و با نفوذ و بکمال بعد پدرم مرد و من تنهای تنها در میان یکمشت آرزو سر گردان ماندم . جوانها طمع در من بستند و برای من تولید زحمت کردند من بفکر انتقام بودم نا گهانی موضوعی بخاطرم رسید من برای گرفتن انتقام یک راه داشتم و آنهم بدست آوردن نفوذ و قدرتی بود که باید تامین میشد . اگر من بشهر میرفتم یقینا با استعداد و زیبایی فتنه انگیز خود میتوانستم

مقام هنرمندی را با آسانی بدست آورم . پس از مدتی سنجش بالا خره با یکی از اقوام که پیشه موثر رانی داشت ازدواج کردم بشرطی که همه دارا نیش را بفروشد و در شهر شغل تکسی رانی را انتخاب کند . او هم پذیرفت و از چه پول من و خود در شهر تکسی گرفت . در شهر با همه نابلدی راه مردم خودم را در اجتماع کشودم ، اینجا و آن جا هنر - نمائی کردم تا توانستم جلب توجه نمایم .

من از آنچه یکزن ممکن است داشته باشد بی نیاز بود مویا سانی می توانستم قوی ترین مرد را بزانو در آورم . شوهرم بیخبر از آنچه میگذاشت صبح سرکاش میرفت و شب مانده و ذله بخانه بر میگشت منم مزا حم او نمیشد و تشویقش میکردم تا بیشتر کار کند . کم کم بانچه میخواست رسیدم .

برای بقدرت رسیدن از هر وسیله استفاده کردم حتی با آنوسیله که خواهرم شهاب خان را بخود کشانیده بود اما با احتیاط و بهره برداری کامل پیش میرفتم و قفسی بخود آمدم که رشته موسهای یک شست بوالدر موسران بر دست و پای من پیچده و آوازه من به عنوان یک هنرمند بگوش همه رسیده بود شوهرم ابتدا مخالفت کرد . با قیدارد

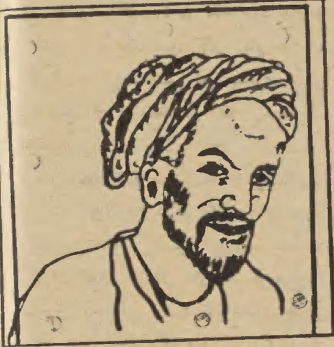
این شاعر کیست؟

در سال ۶۰۶ هجری تو لد گردید اود را وایل پدرش را اذ دست داد و این فقدان تأثیر زیادی در اشعار و قطعانش داشته است و با تمام تحصیلات خود را در مدرسه نظامیه بغداد و دیگر محافل علمی کسب دانش و معرفت کرد از جوانی روح بی آرام داشت و بگردش باکتاف جهان و دیدن مردمان را غلبه بود گذشته هجوم قوم مغول و ایجاد کشمکش های بین بزرگان خوارزمشاهیان و اتابکان باعث شده که او از زادگاهش بیرون شود و به جهان

گردی برود جهانگردی او بیش از سی سال تا چهل سال دوام کرد و ضمن آن بغداد، سوریه و مکه را دید و از عصر خود تاکنون جزو مشاهیر ادب شناخته شده است تا اینکه در سه شنبه ۲۷ ذی القعدة سال ۶۹۱ هجری وفات کرد نمونه دوبیت آخریک غزل او را تقدیم می

داریم.

تو میندار گزین در بهلا مت بروم
که گرم تیغ زنی بنده بزوی توام
... از پرده عشاق چه خوش میگوید
ترک من برده بر انداز که هندی توام

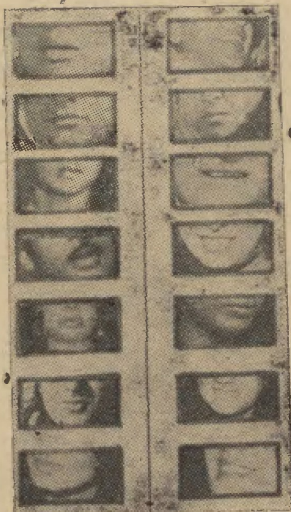

از این عکس

چه میدانید

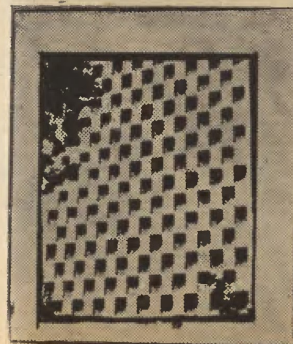
بعضا عکاسان ماهر عکس ها ئی میگیرند که شکل معماری بخود گرفته و فهمیدن آن که عکس مربوط به چیست دشوار میگردد.

این عکس نیز از جمله همان عکس هاست آنرا نشر کردیم اگر فهمید عکس از چه است برای ما بنویسید.

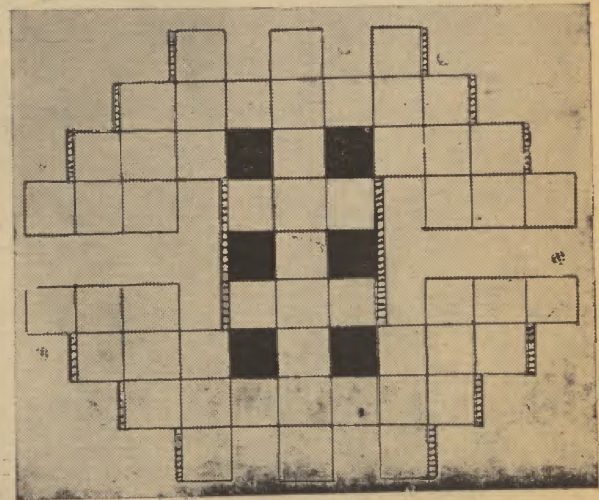
دوین عکس نیمه از صورت یکده از هنر پیشگان فلم های هندی را مشاهده کنید

اگر موفق به شناختن آنها شدید اسم های شان را برای ما هم بنویسید.

این جدول را خودتان

طرح کنید

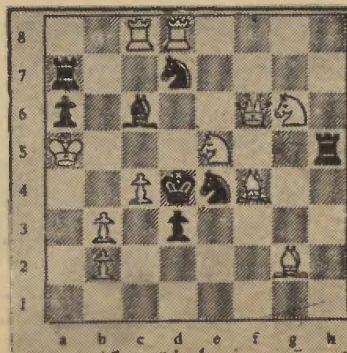

طرح کننده: نور احمد وفایی

- افقی:
- ۱- ...
  - ۲- از بنا در آلمان غربی
  - ۳- سنگ میده - قبول کردن در پشتو
  - ۴- آنرا بام دنیا می خوانند - سیب سر -
  - ۵- ...
  - ۶- گیلان پا شکسته
  - ۷- هتلر اکنون سر ندارد - سوم حصه -
  - ۸- ...
  - ۹- گزنده است و خطرناک - نقی
  - ۱۰- مخترع چاپ
  - ۱۱- ...
- عمودی:
- ۱- ...
  - ۲- خداوند - چلم بی سر خانه -
  - ۳- ماهیت بی ما - استاذ سر آهنگ در آن
  - ۴- محکمه بین المللی درین شهر است
  - ۵- ...
  - ۶- شهری در اروپا
  - ۷- آلمان غربی اما پراگنده.
  - ۸- ...
  - ۹- جود و سخا - از آنطرف مر فوس
  - ۱۰- ...
  - ۱۱- حرف نمی زند - مرغدر پشتو
  - ۱۲- نیمه خالی - تکرار یک حرف
  - ۱۳- ...

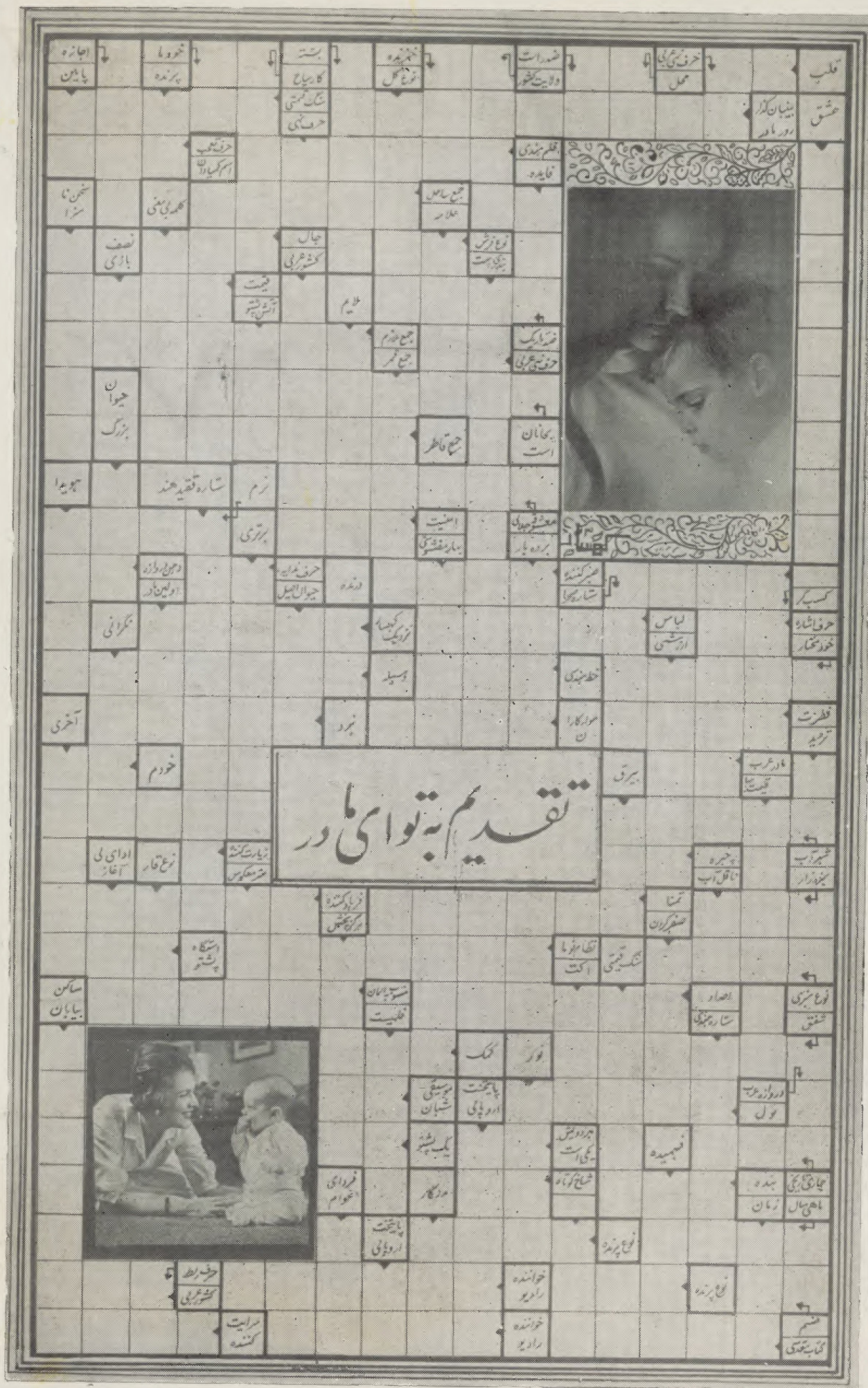
مساله شطرنج

سفید بازی را شروع کرده در دو حرکت سیاه راهات میکند

مرتب صفحه: صالح محمد گیسار

1

40

50

مادر

این صفحه را به مطالب و مضامین مربوط به تو وقف مینمائیم. تاباشد که ذره ای قطره ای از بحر خروشان و آکنده از محبت قلب ترا یاد دهانی کرده باشیم

تجلیل از مقام والا گهر و ملکوتی مادر

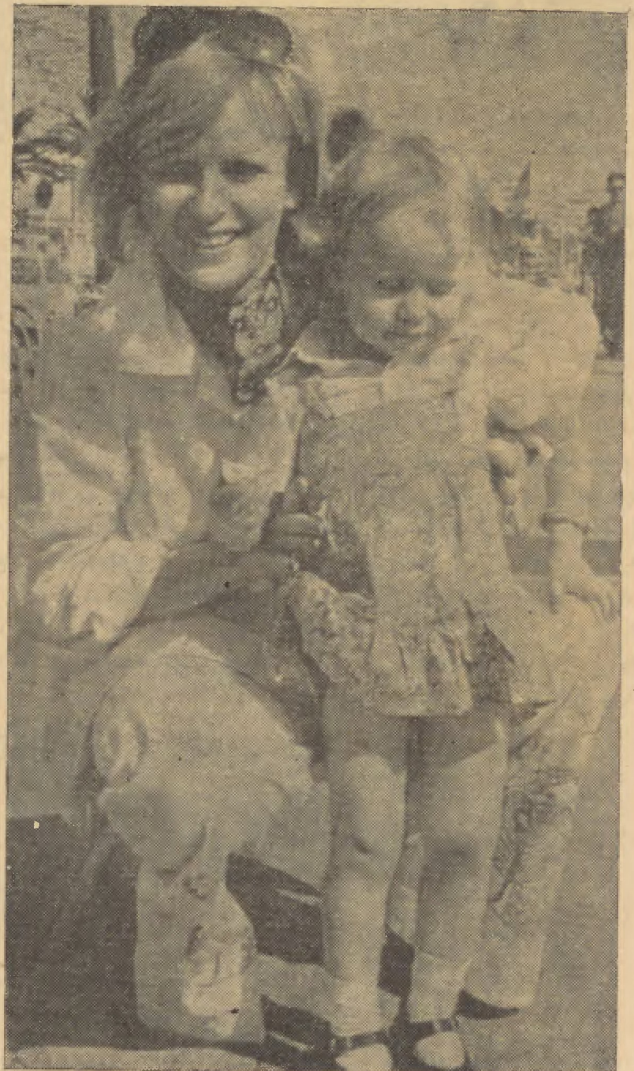
نامه به مادر

ای نگهدار من و سر و د من
ای خداوند من ای مادر من
ای ترا بهره زن غمخواری
ای پرستار شب بیماری
ای که از عشق شد آب و گل تو
ای که جان باد فدای دل تو

نامه ات آمد و گریانم کرد
اندکی نامه من دیر رسید
ناله کم کن که ندادد اصفی
چونکه از من خبری نشنیدی
بگمانت که چورفتم به سفر
آتش الفت دیرین شد سرد
شکوه از عاطفه من دهری
بی تو نژدم همه دنیا هیچ است
نامه گر دیر رسد حوصله کن
که بجان از غم تو سوخته ام

گله های تو پریشانم کرد
وز تو صد ناله دلگیر رسید
گر بمیرد پسر ناخلفی
راستی، از پسر و نجیدی؟
کردم از مادر خود صرفه نظر؟
پسرت رفت و فراموش کرد؟
جان فدای تو اچمی بنمادی
بازی و رقاص و تماشا هیچ است
زمن از بهر خدا گم مکن
وز تو نازک دلی آموختام

فرستنده: شریما صدیق

انسان اشرف مخلوقات و مادر اشرف آنهاست.

صلح عالم آنگاه ممکن است پایدار شود که زمام سیاست جهان از هشیمای آهنین بدوران دستهای نازنین مادران انتقال یابد *
مادر حتی پس از مرگ بازم مادر و مقدس ترین موجود زنده جهان است *
دهی معیری
قلب مادر زیبا ترین و جاودانی ترین جایگاه فرزند است * حتی در روزگاری که
مویای فرزند سپید گردد *
ما برای آزادی ملت و آبادی کشور، پیش از همه به مادران سالم و آگاه نیازمندیم *
نایلیون

فرستنده: ذبیحه برجوش اسحق

بقیه در صفحه ۵۹

ایورست

بر کف پای نخستین زن

بوسه زد

نوانست.

نزدیکی ایورست بخوبی مشا هده کرده است.

وی گفت بعد از رسیدن به بقله به اندازه خوشحال بودم که برای تقریباً ده دقیقه از خوشی زیاد سخن زده نمیتوانستم. وی گفت آثار و علائم کوهنوردان سابق را که به این قله بالا شده بودند مشا هده نکرده است.

رهنمایی میر من تابى گفت وی بسیار با نیرو و دلاور بود اما از نگاه جسمی وقتی که به این قله بالا شد خیلی خسته شده بود.

رهنما متذکر شد بعد از بالا آمدن مسافه هر بیست متر مجبور بود میر من تابى را کشت کند و رهنما علاوه کرد که اگر به تنهایی به قله ایورست بالا می شد از آخرین کمپ تا قله در يك روز دوبار این کار را انجام داده می-

چینگو تابى يك زن کوهنورد سی و شش ساله جاپانى سه هفته قبل بحیث اولین زن قله ایورست رافتح کرد.

چینگو تابى که بحیث معاون دسته پانزده نفری زنان کوهنورد جاپان برای صعود به قله ایورست به نیپال رفته بود بتار یخ ۲۶۰۰۰ پاور به رهنمایی يك رهنمای ۲۷ ساله نیپالى قله ایورست را فتح کرده است.

تابى حین مراجعت به کاتمنلو بغیر نگاران گفت که صعود موفقانه وى به قله ایورست يك کار نهایت مشکل بود.

وی گفت (۵۰) دقیقه به قله ایورست توقف کرده و بعد از نوشیدن چای و گرم کردن بدن عکس از آنجا فرود آمد.

تابى اظهار داشت هوای قله بسیار خوب بود و بنابراین تبت و چند قله دیگر را که در

رهنما و تابى کو شیدند تا يك سنگترا بر فراز این قله پیدا کنند اما موفق نشدند زیرا همه سنگها و صخره ها در زیر برف شده بودند. آنها گفتند بمشکل جایی تو قف برای شش نفر در يك وقت بر فراز این قله پیدامی شد.

ریاست هیات پانزده عضوی زنان کوهنورد جاپانى راهبر من ویکو هسانو که (۴۱) سال دارد بعهده داشت.

در هنگام بالا آمدن به کوه (۱۳) کوهنورد بشمول تابى در وقتی که دو مین کمپ خود را به ارتفاع (۶۴۰۰) متر نصب کرده بودند نسبت سرازیر شدن برف کوچ جراحات خفیف برداشته بودند.

هنوز چند روز از فتح قله ایورست توسط تابى زن کوهنورد جاپانى نگذشته بود که

چینگو تابى کوهنورد جاپانى يك خانم کوهنورد چينايى بنام فانتو گت قله این کوه رافتح نمود. فانتوگت در جمله يك هیات نه عضوی کوهنوردان جمهوریت مردم چین به قله ایورست بالاند و بلندترین قله جهان را - (۸۸۸۲) متر اندازه کرده است.

قبلا قله ایورست توسط کوهنوردان کشور های غربی (۸۸۴۸) متر اندازه شده بود باین ترتیب در يك نقشه چينايى ارتفاع قله کوه ایورست (۳۴) متر بیشتر نشان داده شده است فانتو گت یگزین تبتی که (۲۹) سال دارد از طریق جبهه شمال کوه که مشکلتریین راه صعود آنست بتار یخ ۶۰۰۰ پاور به قله ایورست بالا شده و آنرا فتح کرده است.

بر اول کوهنوردان چينايى بتار یخ (۲۵) ماه می سال (۱۹۶۰) قله ایورست را

منظره زیبایی از ایورست که زیر لحاف تهره بی رنگ برف آرام غنوده است و زنان کوهنورد جاپانى و چينايى آنرا تسخیر کردند.

دوستان

از: محمد طاهر شمیم

شمیم تو

مادر تو آن فرشته ملکوتی هستی که روح
تو در آسمان ها جاوید است .
تو هستی که نام ترا بر لوح زندگی ،
در کزگاه هستی بخط شفاف و زیبا یی
نوشته اند .

همه وهمه آن رامی بوسند ، گرد آن طواف
می کنند و آن رامی پرستند .

مادر نمی دانم بکدام زبان ترا ستایش کنم
و بکدام قلم در آورم ، نمی دانم ترا به چه نسبت دهم

و به چه تشبیه کنم به مرورید ، به دریای هستی ،
به آب حیات ویا به یک فرشته آسمانی ؟
نه اشتباه کردم ، اشتباه بس بزرگ .

مقام تو خیلی ها بزرگ است ، خیلی ها
بزرگ از این که من ترا وصف کنم ، تو بهترین
موجود زمینی آری ، یکفرشته زمینی مافوق
فرشته های آسمانی .

مادر! تو آن آیت خداوندی که اوراق
زندگی فقط فقط بتو خلاصه می شود تو
تاریخی می باشی که حکایت گر از زندگی من
از خاطرات کودکی و جوانی من است خاطراتی
بسی تلخ و شیرین .

هر وقت که بگذشته هایم فکر میکنم یادم از
تو از زحمات تو واز بیغواهی های تومی آید ،
دل من می خواهد ترا ستایش کنم ، مادر!
آری روز ها که ناامیدی برایم رو آورده بود ،
تو بودی که با مروراید های غلطان کلمات
شیرینت مرا امیدوار می ساختی .

روزهای که زندگیم مانند گل خزان زده زرد
و سبز مرده بود تو بودی و شمیم دل انگیز تو بود
که مرا نوازش میداد و میگفت:

هر خزان بهاری دارد و زندگی هم نشیب

از: ف ، نیلاب

دوری مادر

مادر باجه وسیله ای نیا یشت کنم و روی
چه ستایشت ؟ باز بان قلم !! روی سینه
کاغذ ؟ نه ، اوصاف تو که در قلم نمی گنجد
وسینه کاغذ در توصیف تو نا چیز و از گنجایش
آنچه تو داری عاجز است .

سیمای ملکوتی ترا بهترین و نام آور ترین
نویسندگان و نقاشان جهان نتوانسته ترسیم
کند . بس من چه میتوانم بنویسم و چه میتوانم
نقاش بگریم ترا ترسیم نمایم .

آه ، مادر ! سر زنت من و مانم بشو که
درمانده ام و حیران تا باجه و روی چه تصویرت
کنم ؟! این آرزوی منست و خواسته دل من که
بتوانم جبهه زیبا و نازنینت را ترسیم کنم

ای مادر اگر دسترسی داشتمی
سنگ سیه از گورتو برداشتمی
خود را گل و خالک تیره پنداشتمی
تنهات بزیر خالک نگذاشتمی

و فراموشی .

آری مادر! آن روزهای که شمیم صبحگاهی
حلقه های سپید موت رانوازش میداد ، به
گذشته ها فکر میکردم ، به گذشته های که
گذشت ، آن روز های که کودک بسودم
چشمتم به من دوخته شده بود و فقط مرا میخواستی
و نه میگذشتی از تو دور شوم .

مادر!

نمی دانم به چه صورت از مهربانی های تو
سیاس گذاری کنم ولی مادر ، اگر دست
روزگار برای من زندگی فنا ناپذیر بدهد
عمه عمر خود را به پرستش تو سپری خواهم
کرد ، ولی افسوس که همه این آرزو ها به گور
خواه رفت .

و این نغمه های من به نابودی رو خواهد
کرد .

و آنچه در رویاها یم و در خیال من از تو مجسم
ساخته ام به صفحه واقعیت بکشانم و آنرا
مقابل چشمان خودم زنده و جاندار

بینم .

اما افسوس که قادرم چنان کنم و نه
توان دارم که رویایم را ممتد و جا و یدانی
سازم تا خویشتر تماشا یست نمایم و لمست کنم
بس چه کنم و به کدامین کس بنام تو اوصاف
ترا آنطوریکه بوده ای و هستی جلوه چشمانم
مجسم و تصویر کند و به کدامین در روم که چو
بکشایم بالبخند ملیح تو رو بر گردم و دست
بر گردنت آویزم و خودم دادر آغوش تو بینم ؟
به کدامین آغوش بنام برم که گرمی و صفا ی
آغوش ترا داشته باشد و بوی ترابه ارمغانم آورد ؟
به کدامین کسی بپا بزم که دستی از لطف ترا
بر من کشد و بوسه ای از لب های تو بر من نهد ؟

از: بانک سولجر

دعای یک مادر

پروردگارا ، پسر مرا چندان قوی و نیرو مند
گردان که بگاه ناتوانی از ضعف و سستی خویش
آگاه شود و چنان جسور و با شهامتش کن که به هنگام
توس و وحشت جرات مقابله با خویشتر را
داشته باشد .

پسر مرا جوانی ساز که از ناملا ییات زندگی
روی برتابد و به هنگامیکه باید سینخویش
سیر کند پشت بر نگرداند ، انسانی که ترا
بشناسد و خود شرا ، زیرا شناسایی خویشتر
نخستین سنگ و پایه اساسی دانش انسان است .
خداوند! از تو تمنای کنم که او را بجاده راحت
و آسایش رهنمایی نکنی ، بلکه در راه دشواری و
پیش رهنمون باشی که با تازیانه مشکلات و نا
ملا ییات زندگی روبرو شود و با آنها دست به
مبارزه زند .

درین هنگام با و بیاموز که در برابر تو فا نه ای
زندگی ایستادگی و پایداری کند و برای
کسانی که باشکست و ناکامی روبرو میشوند ،
در خود احساس ترحم و شفقت نماید .

پسر مرا انسانی ساز که دلش روشن و صاف
هدف زندگی اش رفیع و عالی باشد ، انسانیکه
پیش از افتیدن در اندیشه فر مانرا یی
بدیگران بر خویشتر حکومت کند ، انسانیکه
خندیدن را بیاموزد اما گریستن را نیز هرگز
از خاطر نرذاید ، انسانیکه گام در آینده گذارد
اما گدشته را نیز هیچگاهی فراموش نکند .

و پس از آنکه پسر من به عمه این موا صب
بزرگ رسید از درگاه ابدیت تو خواستارم که
خلق خوبی به او ارزانی داری که همیشه جدی
باشد ولی خود را خیلی جدی نگیرد . حس
تواضع و فروتنی را با او اعطا فرمایی تا آنکه
همیشه بتواند سادگی بزرگی واقعی ، بیداری
عقل حقیقی و آرامش قدرت حقیقی را با خاطر داشته
باشد .

آنگاه ، من که مادر او هستم جرات خواهم
داشت این جمله را زمزمه کنم که (بیهوده
نریسته ام)

ارسالی : عبدالله نبی زاده از لیسه حبیبیه

آویخته ، لبان نشسته از محبت خودم را به گونه
های بی چانت گذارم ، اما چه سود که خیلی
زودتر از آنچه در تصور بگنجد از رویا بدر
شده ام و از خواب بیدار و باز در عالم تنها یی
در تاریکی شب و در بستر اندوه زای خودم
به یاد تو و به امید دیدار تو سو ختمه و
گریسته ام .

میدانم تا به تو نیوسته ام و به دیار تو
رخت سفر نبسته ام و در کثرت آنجا که آرام
آرامیده یی نه آرام آرام و قرار نخواهم گرفت و
رنج دوری تو فراموشم نخواه شد .
به امید دیدار فرزند بی قراوت ...

به کدامین دامانی بنام برم که مرا چون تو نوازش
کند و چون تو (دختر تم) خطا یم نماید ؟ ، بلی
مادر! به کدامین ... ؟

آه مادر! درینا که نه چنین کسی و نه چنان
موجودی میابم که جزی خالی ترا در قلبم بر سازد
و نه چنین دستی است که شفقت و م رحمت
دستان ترا آگنده باشد . نه موجودیکه گرمی
آغوش ترا بر من ارزانی دارد و نه آنی که با آهنگ
ملایم و مادرانه تودخترم بغوا ند .

سالمیست باین آرزو بسر برده ام فقط
در عالم رویا توانسته ام به این آرزوی قلبی
و تمنای محالم لطفه ای ... بلی لطفه ای جامه
عمل پوشانم و دستان لرزانم را به گردنت

نوازنده ای که درشکار پرندگان
میخواهد ابتکار کند!

جواب دندان شکن

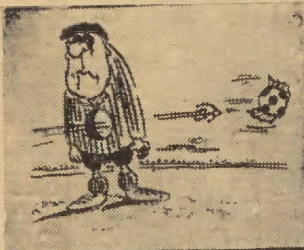
روزی یکی از خانم های خود پسند، کارتی
به عنوان دعوت برای برنارد شاو فرستاد زیرا
آن نوشت:

من روز پنجشنبه از ساعت چهار تا شش در
منزل خود خواهم بود!

برنارد شاو و زیرکارت اضافه کرد:

من هم همین طوری:

و کارت را برای خانم پس فرستاد.

پس است پس ..... ؟

ژوندون

بلای عقل

دختری از دوست خود پرسید: راستی احمد از تو تقاضای ازدواج
کرده؟

— آری پس چرا احمد دیوانه من است.

پس هرچه زود تر ازدواج کن، چون دیوانه ها هم گاهی
عقل می شوند!

به سنگ مرا جعه کنید

شخصی نزد طیبی رفت و گفت مثل این است که مریه بالای گلولی من پنچال می زند
طیبی گفت من در این درد تخصص ندارم به سنگ من رجوع کنید.

پوست روباه

خانمی از شوهرش گل داشت
پوست روباهی که سال گذشته
خریده ام فرسوده شده، شوهر از
خریدن پوست روباه تری خودداری
می کرد.

خانم گفت:

به نظرم می خواهی من این
پوست روباه را تا آخر عمر داشته
باشم.

شوهر جواب داد:

چه مانعی دارد؟ خود روباه هم
آنها را روزی که مرد به تن داشت

زیرکی

طراری دستار شخصی را روده فرار کرد
آن شخص بگو رستان رفته آنجا نشست. مردمان
او را گفتند که آن مرد دستار تو را به طرف
باغ برد تو چرا در قبرستان نشسته ای!
گفت بالا خره گذارش به اینجا خواهد

افتاد!

تابلو قیمتی

نقاشی يك بار چه سفید را قاب
کرده در اتاقش گذاشته بود و به
مشتری تابلو می گفت:
آقا ملاحظه می فرمایید. این پرده
نقاشی مرغداری را نشان میدهد
گاو در آن به چرا مشغول است.
خریدار تابلو گفت: چه طور؟ من
که چیزی در آن نمی بینم.
نقاش جواب داد: بلی! چند روز
است که گاو علف را خورده و برای
جرا جای دیگری رفته است.

از راست به چپ بدون شرح

دیگری: خوب شد که بغیر

گذشت

پر تاب گل

احمد: آیا تو تابحال عاشق شده ای؟

محمود: بلی يك مرتبه عاشق دختری شدم و رفتم زیر پنجره اطاق
برایش آواز خواندم او هم يك گل سرخ قشنگ به سینه ام پر تاب
کرد!

احمد: بسیار خوب آن گل که بین زر ورق خیلی قشنگ بود؟

محمود: نی بین يك گلستان گلی بود!

قصه‌ای از غصه‌ها

چند روزی داشتیم که مکتب را به پایه‌انام رسانم و شامل فاکولته شوم. وقتی با کوشش و تلاش دایمی توانستم به این آرزو و جامه عمل بپوشانم برای دیگری به سراغ آمده‌ام آرزو نداشتم به این زودی و مساعد نبودن زمینه، حلقه نامزدی را به انگشتم نمایم. فقط میخواستیم درس بخوانم و تحصیل کنم. عدم جز استفاده از درس و کتاب و ازدیاد انبوخته بی علمی چیزی دیگر نبود.

همیشه با کتاب سرو کار داشتم و بصورت مداوم مطالعه میکردم، به عمیق موضوع عاتیکه بنظر خیلی عمیق و ژرف می آمد می اندیشیدم ولی روزی فرا رسید که این همه تب و تلاش این همه زحمت های خستگی ناپذیر بهر کد و وجودی و غرق شدن به مسایل پیش پا افتاده و سطحی جایش را خالی کرد.

گفتم شامل فاکولته شدم. بعد از دو سال درس و تعلیم، ناگهان رعد ویران کننده ایکه از بربادی کاخ آرزو هایم حکایت میکرد به سراغ آمد به گوشم طنین افکند. این رعد و این برق تیز و سوزان صدای غور و خشونت آمیز پدرم بود که فریاد میکشید:

«این دختر جوان تا چه وقت میخواهد درس بخواند، چرا با (انور) عروسی نمیکنی که چه از ملت ها بدین طرف انتظار چنین روزی را میکشیدم، ولی نزد خود استدلالی کردم که مقهور می ندارد. به هر ترتیب باشد با پدرم کنار می آیم. آنرا قانع میسازم که بعد از ختم تحصیل در صورت امکان مرد زندگیم را انتخاب خواهد کرد. ولی این رعد غیر مترقبه به سراغ آمد و غافلگیر ساخت. هنوز صنف دوم فاکولته بودم، هنوز به آینده خصوصا در مورد مسایل زندگی خانواده می ورنانشوهری اصلا فرصت آن نبود که بیندیشم و فکر کنم که عرصه برام تنگ شد. تصمیم گرفتم باز در این مورد با پدرم صحبتی بکنم. ولی با کمال تأسف دیدم که پدرم با غضبناکیت هر چه تا متمرکز آنطور یکه شایسته یک پدر نیست با من پیش آمد کرد و گفت: من آرزو دارم ترا در لباس سپید عروسی تماشا کنم ولی نمی دانم چه کاسه‌یی زیر نیم کاسه‌یی هست که تو از تمنای من و خانواده «انور» شانه خالی میکنی...؟»

قبل ازین که سخن اش را تمام کند رویش را با خشونت بر گشتاند و از من دور شد. من متعجب یکدکتر جدا به پدرم احترام فایلم.

عجیب وقت نخواستم که بالای گیش سخنان بگویم و چون و چرا کنم. فقط همین موضوع که وابسته به حیات خودم و زندگی آینده‌ام

بود مرا واداشت که به کاکایم توسل بجویم و توسط آن پدرم را از تصمیمش منحرف بسازم. گر چه کاکایم در ابتدا سخنان پدرم را تأیید می کرد ولی نظر به متری بودن فکر و اندیشه اش، تعقیب کردن درس را مقدمتر شمرد و برایم تسلی داد که در این مورد با پدرم صحبت خواهم کرد.

چند صبحی از این موضوع گذشت. حدس زدم که همه اتفاقات زیر خاکستر فراوشی پنهان شده است ولی ناگهان دیدم باز پدرم اسرار میکند که باید نامزد شوم و عروسی کنم. برای اینکه آرزو دارد مرا در لباس سپید عروسی ببیند. خلاصه از پدرم اسرار و از من انکار.

از جانب دیگر انور مردی نبود که بتواند مرا خوشبخت بسازد. اوفقط به خود و باله‌بوسی های خود فکر میکرد. فقط معیار اصلی زندگیش را پول تشکیل میداد.

تسلیم درس و تعلیم از نزدم رها شد. همه در پشت پرده های غم‌واند وه ناپدید شدند و از بین رفتند، و همچنان درس فاکولته نیمه تمام ماند و من به آرزوی آنی پدرم احترام گذاشتم (انور) را که جز پول اندیشه دیگری در ذهن نداشت گرفتم. بدین ترتیب پیوندی با او بستم و زنتش شدم. پدرم چقدر خوشحال و مسرور بود که دخترش را در لباس عروسی می بیند. ولی بی خیال از درد درونی من که ناچار و مجبور گردیدم. وقتی عروسی کردم، زمانیکه به عنوان عروس به منزل داماد رفتم عرصه حیات و زندگی برا یم تنگتر گردید. (انور) هر چه بیشتر مرا شکنجه داد و روز بروز به قیود ها و محصور راتش افزود مردی عصبانی و کم حوصله بی بود. هر روز بهانه گرفتن و هر روز کاسه را به کوزه زدن عادتش شده بود. باور کنید او فقط آرزو داشت به مثل عروسی که به اختیارش باشم و از تمام حقوق مدنی و طبیعی که حق مسلم یکن است محروم بمانم. هفته ها و ماه ها با یکدیگر جنگی می بودیم. روز ها بالای مسایل پوچ و خورده و ریزه که اصلا ارزش اینقدر دعوا و گفتگو

را نداشت صدای مابه آسمان ها و خانه ها بلند می بود.

هفته‌یی دوبار بلاوقه پارتی میداد. رفتایش بی بند و باری از خودش یکدم دور میزدند به منزل ما تا نصف های شب به جز از غریبه جوئی نعره زدن چیزی را یاد نداشتند خلاصه روز بروز به این جدال افزوده میشد و روز بروز میانه من و شوهرم تیره تر و کشیده تر میگردد. من فقط تمام این بدبختی ها را که به سراغ آمده جز از جانب پدرم، از دیگری نمی دانستم. او بود که مرا ناستیجیده به کوزه آتش افکند و نا سنجیده آتش زد. وقتی با پدرم این موضوع عات کشنده و غیر قابل تحمل را می گفتم غیر ازین جمله نداشت که بگوید:

«او شوهر توست ... مجبور هستی که همراهش بسازی و زندگی کنی، چاره نیست!»

خجسته و میمون

که دکتر تربیه نمودند و یا پروفیسور به این اوتباط در داستان حماسه مادری خوانیم: (مردم، مردم همیشه کودکان، مادران خود هستند. زیرا هر يك از آنان مادری دارند و هر يك از آنان فرزند مادر یست.)

پس برای مادران فرزندان نشان به هر کاری که در خدمت اجتماع و انسان باشد فرزند است و گرامی، و همه مادرانی که فرزندان خدنگدار و وطنپرست به جامعه تقدیم میدارند مادران قابل قدر اند.

باز هم در حماسه مادر سطور ذیل جلب نظر می نماید.

(زن را، مادر را نیایش کنیم که مهرش مانع ورادعی نمی شناسد و با شیر پستان خود تمام جهانیان را پرورانیده است اتمام زیبایی های انسان زائیده پرتو آفتاب و شیر مادر است و اینست آنچه که ما را از عشق بزندگی سرشار میسازد!)

از آنجای که تسلسل زندگی انسان ها پیوسته راه می کشد و بیتاب و بیقرار به پیش می رود، مادران با گریه ها و خنده ها

او راست میگفت. چون اکنون پای طفل در میان بود. طفلی که میخواست بر این بدبختی و نا هنجاری ها بیا فزاید و خودش نیز فدای این بدبختی شود. تا اینکه کودلا ما بدینا آمد آنهم بدبخت تر از من معیوب یعنی یکدستش فلج و دست دیگر کج به نظر می رسید. این بزرگترین غم دیگر بود خوشبختانه زنده نماند، دوزخ بعد از تولد مرد.

اکنون شش ماه از آن واقعه میگذرد: هر روز جز جنگ و جدال و جز فحش دادن و ناسزا شنیدن چیزی دیگر در منزل حکمران نیست، سخت از زندگی خسته و بیزار شدم، نمی دانم چه کنم و از کسی مدد بجویم امیدوارم مرا رهنمایی کنید چه کنم؟

دوست گرامی: جای بس تأسف است که پدر شما شوهر و بول را بر تعلیم و تربیه مقدم شمر دوان را گرامی داشت.

خوب دوست عزیز! شما صادقانه با پدر و شوهر تان در این مورد صحبت کنید و بگوئید نخست راجع سازش به زندگی فعلی میا شود در غیر آن اگر چنین توافقی ممکن نشد شما حقوق و اختیارات قانونی دارید که عدالت و قانون از آن حامی و پشتیبان است. موفق باشید.

و گذشت عصر و زمانه ها فرزندان را در آغوش پراز لطف و محبت شان می پروراند و هر آنچه بسر شان آید باز هم در پرورش فرزندان نشان در تلاش اند و از مسیر زندگی هرگز کناره نمی روند زیرا کاره گیری مادران از اجتماع معو جوامع را می رساند.

پس برای این منظور و برای بزرگداشت از مقام مادر و برای حفظ و تکامل جوامع بشری تنها یاد آوری های تشریفاتی هرگز کافی نبوده و باید مادران را آنچنان آرام، مسعود و خوشبخت نگهداشت که آرزوی هر يك از مادران جهان است.

مادران جهان در هر زمان خواسته های دارند که باید رعایت شود و خواسته کنونی مادران جهان به ارتباط (روز مادر) در افغانستان پیوست با سال بین المللی زنان، رفع تشنگی، دوستی، و همکاری تساند بین المللی معو سلاح های مرگبار کیمیاوی و در فرجام پایان جنگها، صلح بین ملت ها، قطع غارت و زور گویی آرمان انسانی همه مادران است که باید بر آورده شود.

در اخیر ضمن تبریک این روز به همه مادران، خوشبختی و آرامی دایمی و همیشگی مادران را خواستاریم.

قرار داده اند.

کوهنوردان چینی سه ماه قبل به کوه ایورست بالاشده و اولین کمپ خود را به ارتفاع (۵۰۰۰) متر نصب کرده بودند.

آنها بعد از طی (۵۰۰) متر استراحت میکردند تا در برابر فشار و سردی هوا مقاومت پیدا کنند.

قبل از آنکه تپی و فانتو گت بصورت موفقانه به قله ایورست بالا شوند (۲۷) نفر مرد به این قله صعود کرده اند.

اولین شخصی که به قله ایورست بالاشده آمد و بعد هیلری از زیلاند جدید بود که در سال ۱۹۵۳ باین کار دست زد و موفق شد.

تپی که اولین زن جاپانی است که به قله ایورست بالاشده حین شنیدن خبر فتح این قله توسط فانتو گت زن کوهنورد چینی که تو است (۱۲) روز بعد از وی به این قله صعود نماید نهایت خوشی نشان داد.

است.

ختم

تسخیر کردند در بن وقت يك چيا لو چي دان و يك عسكر تبتی بیرق جمهوریت مردم چین را بر فراز آن نصب کردند.

آمادگی نه نفری کوهنوردان چینی درین بار بر علاوه نصب يك بیرق چین بودی يك تخته یادگار خویش و نوشته و در آنجا نصب نمودند.

کوهنوردان چینی در بن وقت - (۱۵) سال بعد پیروزی کوهنوردان چین را تکرار و تجدید کرده اند.

دسته اخیر کوهنوردان چینی با فاصله دوصد متر را از آخرین کمپ خویش که به ارتفاع (۸۶۸۰) متری کوه نصب شده بودند شش و نیم ساعت بتادیک (۶) جوزا طی کرده اند.

دسته کوهنوردان چینی حین رسیدن بقله به آزما یشت طی پر داخه و نمونه های صخره برف و یخ را جمع آوری نموده و فیلم و عکس هایی اخذ نموده و اصول های درست تحقیق بلند ترین قله جهان را مورد بررسی

مادر از نگاه بزرگان

مادر یگانه موجودی است که حقیقت عشق پاک را می شناسد.

بالتازاک

هر وقت مادر فاسد شد نسل فاسد می شود.

فرانسوا موریاک

هسته خانواده از پدر قوام می گیرد، بدست مادر پرورده می شود در آغو ش مادر برای نخستین بار با پدیده آموختن آشنایی می شود و اسرار زیستن را می آموزد...

یاد آور از آن دستبایی که در شب های کودکی بانوا زشها پیش دردهای ترا تسکین داد یاد آور از آن دلی که بخاطر تو زخمها خورد و بساز وفادار و وفاکار ماند. زانوی خود را بر زمین گذار و برای مادرت دعا کن.

هیچگاه در زندگی نمی توانی محبتی بهتر، عمیق تر، بی پیرایه تر و واقعی تر از محبت مادر پیدا کنی.

مادر مهربان! هر وقت دفتر عمر خود را با انگشت های خا طرات، ورق می زنی و دور تر میروم اسم ترا بیشتر می بینم و حتی جایی می رسم که غیر از نام تو کلمه مقدس تر وجود ندارد.

بالتازاک

اگر مادر نمی مرده هیچکس بدبخت نمی شد.

ویکتور هوگو

تنها زنیکه آزار نمی رسا ند.

در زندگی دوبار زانو زدم یکبار برای آفرید کارم و بار دیگر برای مادرم.

مادر است.

آغوش گرم مادر را مگر بار دیگر در بهشت پیدا کنم.

شمالی

مادر است.

شیرین ترین بوسه ها بوسه مادر است.

یگانه داوری که گناه های بزرگ ما را می بخشد مادر است.

دیکنز

مادرانی که وظیفه واقعی خود را فدای هوا و هوس و خود خواهی می کنند، جنایت غیر قابل بخششی را مرتکب می شوند.

قلب مادر زیبا ترین و جا ودانه ترین جایگاه فرزند است حتی در روزها ییکه موهای فرزند سپید گردد.

از بالا به پائین :

هیچ وقت نمی توانی مستم تصور

تلاش در راه انجام يك امر خطرناك گروه از تسخیر کنندگان قله ایورست که تابی نیز در میان شان دیده می شود.

مطبعة دولتی

دینا دینا دینا دینا
کتاب پر لپسی نمبرہ

سال ۲۷